ꝑſonalem reſidētiā lꝫ ex eiꝰ fundatiōe debeat
ibi eſſe p̄ſbr deputatus ad miſſaꝫ quotidie ce-
lebrādā. qꝛ poterit facere celebrari ꝑ aliū. nō.
lap. alle. cxvj. ⁊. cxvij.

Beneficioꝝ ꝓprietas ē illoꝝ ad quos ſpectat
collatio eorūdē. vt nō. Inno. de tranſac. c. ſta-
(tuimꝰ.

Beneficiū ſi impetrat̄ ꝑ non cleri
cum tp̄e impetratiōis nō valet impetratio. ſi-
militer ſi p̄ſentat̄ nō clericꝰ ꝑ patronū non va-
let p̄ſentatio. nō. an. de iurepa. cōſultatiōibꝰ
in ſc̄do notabili. Quid ſi tēpore lr̄aꝝ patroni
nō erat clericꝰ ſed tp̄e p̄ſentationis ipaꝝ lr̄aꝝ
fuerit clericꝰ cogitabis: Quid de ordine quē
requirit bn̄ficiū an debeat adeſſe tp̄e quando
q̄s impetrat vel p̄ſentat̄. vide de pbē. ſi ꝓ cle-
ricis. ⁊ de inſti. c. j. li. vj. vide plene ꝑ an. i. c.
ſi. de reſcrip. ix. colū.

Beneficia plura an p̄t quis habere ſine diſpē-
ſatione. vide plene ꝑ an. ⁊ Frā. de ȝabo. i cle.
gr̄e. de reſcriptis.

Bigamꝰ verꝰ ē q̄ cū vidua vel corrupta
matrimoniū ꝯtraxit. vel q̄ diuerſis tē-
poribꝰ ſucceſſiue habuerit duas vxo-
res ⁊ tn̄ nō corruptas. qđ ē veꝝ qn̄ matrimo-
niū tenuit. ſecꝰ ſi de facto vel cū vidua vl̄ cor-
rupta vel cū ſc̄da vxore cōtraxit. qꝛ tūc ē iter-
pretatiue bigamꝰ. nō. Ro. ꝯclu. ccccxxviij

Bigamꝰ ſiue ſit verꝰ ſiue iterp̄tatiuꝰ: non p̄t ſi-
ne diſpēſatione ad ordines ꝓmoueri. diſpen-
ſat aūt ep̄s quo ad miores. ſed quo ad ſacros
ſolꝰ papa cū vō bigamo diſpenſat de poteſta-
te abſoluta nō de ordinaria. cuꝫ interp̄tatiuo
auteꝫ de ordinaria diſpēſat. nō. Ro. conclu.
ccccxxviij. Qđ dictū eſt ep̄m diſpēſare poſſe
q̄ ad miores. veꝝ ē ſm Hoſti. ſꝫ Io. an. ⁊ an.
tenēt ꝯtrariū in. c. ſuꝑ eo. de bigamis. ꝑ tex.
e. ti. c. j. li. vj. vbi etiaꝫ h̄ tenet Frā. vercellen.

Bigamꝰ ꝓmotꝰ ad ordines ſine diſpēſatiōe. re-
cipit caracterē ſꝫ nō executionē ordinū. ⁊ ſuꝑ
tali executiōe ſolꝰ papa diſpēſat etiā de ordi-
naria ptāte. nō. Ro. ꝯclu. ccccxxiiij.

Bigamꝰ ē irregularl de iure poſitiuo. ſꝫ non đ
iure naturali. nō. Ro. ꝯclu. ccccxxviij.

Bona fides p̄ſumit̄ eoipo ꝙ titulꝰ ꝓba-
tur. vbi aūt nō apparet de titulo q̄liter
ꝓbet̄ bona fides: vide ſb̄ vbo p̄ſcptio
. §. p̄ſcriptio iuris incorporalis mere realis vi-
delicet ſuitutis. ⁊ §. p̄ſcriptio iuris incorpo-
ralis mixti. Et adūte ꝙ vbi bona fides p̄ſumi-
tur. h̄ nō ſufficit niſi ꝑs deducat ⁊ alleget bo-
nā fidem. nō. an. de cenſi. ꝑuenit. iij. carta. x.
circa quartū.

Bonā fidē đr habere ille q̄ errat in iure. puta ſi
habuerit titulū de iure iualidū quē putat va-
lidū. ideo tūc ꝓcedit p̄ſcriptio i caſibꝰ i q̄bꝰ ſuf-
ficit ſola bona fides: ſicut ē de iure canonico i
p̄ſcriptione q̄ nō eſt ꝯtra ius cōmune. nō. an.
de cenſi. ꝑuenit. in vlt̄. colū. vide plenius ſub
vbo p̄ſcriptio. §. p̄ſcribere volēti.

Brauiū ſi debeat̄ ei q̄ p̄us ad brauium
applicuit. ⁊ equus ſiue regatio q̄ alios
eq̄s p̄ceſſerit an illi debeat̄. vide Bar.
in. l. j. §. itē acq̄rimꝰ. x. certū. ff. de acq̄rē. poſ.
⁊ in. l. j. §. q̄ſitū de aq̄ quoti. ⁊ eſti. ⁊ Bal. in. l.
q̄ fundū. ff. quēad. ſerui. amit. ⁊ ſi plures ſimt̄
ad palliū applicant an illis cōmuniter vel nul-
li palliū debeat̄. etſi nulli debet̄. ſed de nouo
curri debeat. an illi ſoli q̄ ſimul applicuerunt
vel etiā oēs aliȷ́ debēt ad curſū admitti. vide
Bal. in ꝓhemio. ff. §. ſꝫ cuꝫ nos. ⁊ ange. in. l.
eū q̄. ff. ad trebellia. ⁊ in. l. ex duobꝰ impuberi-
bus. ff. de vul. ⁊ pupil. ſubſti.

Brocardū ſi non valet qđ ago vt ago.
nec valet vt p̄t. ꝓcedit qn̄ peccatur in
cauſa efficiēti ⁊ formali ſimul. vel in ſo-
la forma. ſecꝰ qn̄ peccat̄ in materia vel i cauſa
efficienti tm̄. qꝛ tūc valet vt p̄t. nō. an. de offi.
dele. cū ſuꝑ. de app. ex inſinuatiōe. ⁊ đ ſpon.
impu. c. a nobis.

Brocardū qn̄ nō poſſum alteri culpaꝫ obicere
de q̄ lucrū ſentio. q̄liter debeat limitari ⁊ itel-
ligi vide ſb̄ vbo culpa.

Brocardū vinco vincēteꝫ te dico vincē te q̄lit̄
itelligat̄. vide Cy. i aut̄. licet. C. đ nat̄ali lib.
⁊ Bar. in. l. de acceſſionibꝰ. ff. de diuer. tēpo.
p̄ſcrip. ⁊ pleniꝰ in. l. claudiꝰ felix. ff. qui po. in
pig. ha. ⁊ vide tex. ⁊ glo. in. c. aucte. de ꝯceſ.
p̄ben. li. vj. ⁊ Oldra. ꝯſilio. clxxxv.

Canonicꝰ eccle-
ſie cathderal̄ lꝫ p̄bēdā n̄ habe-
at ſꝫ expectet. cēſet̄ in dignita-
te. ⁊ debet intereſſe electionibꝰ
tractatibꝰ ꝯſiliȷ́s ⁊ alienatiōibꝰ
nō. Ro. ꝯcl. ccccxxviij. ⁊ vide ſb̄ vbo ꝯſenſus

Canonici eccl̄ie cathedralis hn̄t p̄eminētiaꝫ et
maioritatē ſuꝑ alios clericos ciuitatis ⁊ dyo-
ceſis. ⁊ dicunt̄ ꝑs corꝑis eccl̄ie ⁊ ep̄i. qꝛ ep̄s
ē caput ⁊ ipi mēbra. ⁊ eſſe canonicū honor eſt
nō. Ro. ꝯclu. cxxxij.

Canonicꝰ nō hꝫ ius eligendi niſi ei ſit aſſignatꝰ
locꝰ i capl̄o. nō. an. đ cau. poſ. c. ſi. ix. colū. x.
ex p̄dictis ꝯcludit̄. ⁊ multi ſūt canonici q̄ nō
hn̄t ius eligēdi. nō. Inno. de elec. c. bone.

Canonicꝰ an poſſit eē ꝓcurator ꝓ canōico etiā
ſine mādato. vide ſb̄ vbo ꝓcurator. §. ꝓcura-
tor p̄t eſſe canonicꝰ.

Canonicoꝝ receptio vbi nō ē certꝰ numerꝰ non
hꝫ tp̄s limitatū a iure infra qđ fieri debeat ſꝫ
ꝑ ſuperiorē p̄t certuꝫ tp̄s aſſignari infra qđ ſi
receptores negligētes erāt ſuperior recipiet.
nō. Fre. in tract. ꝑmu. q. xxix.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Canonicus vltranumerarius ſub expectatiōe
p̄bende ſicut ſunt expectātes apoſtolici in ec-
cleſia vbi eſt diſtinctō p̄bēdarū vocant̄ cano
nici in v̄bis. Nec ꝑpetuo retinet illū canoni/
catū ꝑ papā collatū. imo vacante p̄bēda cano
nicali intra numerū ⁊ collata expectāti. ſtatiꝫ
ꝯſequit̄ nouū canonicatū intra numerū. et ꝑ
mus eſſe deſinit ⁊ redit ad papā. no. Ro. con
clu. ccccxxvj. idē nō. an. de ꝯſti. cū in vlti. car-
ta. v̄. ij. q̄ eſt differētia. ⁊ in colū. fi.

Canonicꝰ ⁊ p̄benda diſtincta ⁊ ꝓ eo inſtitutaꝭ.
tantā hn̄t inuicem ꝯnexitatē ⁊ correſpondē-
tiam ꝙ ille q̄ aſſequit̄ p̄bendā canonicalem ꝑ
ꝯſequens aſſequit̄ canonicatū illū ꝓ quo fue
rat inſtituta. ꝓpterea dicūt doctores. ꝙ ſi pa-
pa vtēdo ſua ptāte excellēti dat alicui canoni
catum ſup numerū ſub expectatōne p̄bēde et
poſtea p̄benda vacans ſibi ꝯfert̄. eoip̄o itel-
ligitur ſibi ꝑ ꝯſequēs collatus canonicatus q̄
cū p̄benda vacauit. ⁊ alter canonicatꝰ p̄mo ꝑ
papaꝫ collatus deſinit. no. Ro. ꝯclu. ccccxlj.
idem nō. an. de ꝯſti. cū m. vlti. carta. v̄. ij. que
eſt differētia. ⁊ vi. ī. ſub v̄bo collatōe p̄bende

Canonicus pōt de iure recipi in eccl'a vltra nu
merū p̄bendarū q̄ in eadem certe ⁊ diſtincte ſūt
no. Ro. ꝯclu. ccxxij.

Canonicus regularis hodie pōt ſine diſpenſa-
tione ⁊ ꝯſenſu ſui p̄lati p̄fici ꝑ ep̄m eccl'e par-
rōchiali etiā ſeculari. no. Ro. cōclu. ccliij.

Canonicatu vacante pn̄t plures eligi ad illū ca
nonicatū. ſm̄ inno. ⁊ no. Ro. ꝯclu. ccccxxvj.
in prin.

Canonicus ratōe ſolius canonie ꝑcipit q̄tidia-
nas diſtributōes ⁊ ꝑticipat de cōmunibꝰ red
ditibus ⁊ ſuperexcreſcentibus fructibꝰ. hꝫ etiā
menſam groſſam. imo etiam oēs fructus vbi
nō eſt diſtinctio p̄bendarū. qđ eſt verū in ca/
nonico intra numerū. ſecus ſi ſit extra nūerū.
no. Ro. ꝯclu. ccccxxvj. vide. ī. §. canonicꝰ ſu-
pernumerarius.

Canonia pōt dici beneficiū eccl'aſticū. ⁊ appel-
latōne canonie contineť omne bn̄ficium eccl'a
ſticum canonice obtentū. no. Ro. ꝯclu. ccccx-
xvj. ⁊ io. an. in. c. j. de elec. lib. vj. ſup. v̄bo ca
nonias. in nouella.

Canonia cenſeť mater. ⁊ p̄benda filia. qꝛ ex ca
nonia ꝓcedit ⁊ ꝓ ea inſtituta eſt. no. Ro. con
clu. ccccxxvj.

Canonicus cuiꝰ etatis eſſe debeat vide ſub ver
bo minor. §. minor. xiiij. annis.

Canonici appellatōe an cōp̄hendať clericꝰ vel
ecōtra. dic ꝙ ſic in materia larga ⁊ fauorabili
ſecus in ſtricta ⁊ odioſa in qua appellatōe ca-
nonicorū nō veniūt clerici. nō. lap. de elec. c. j.
li. vj.

Canonici an ⁊ quādo ⁊ de quibus rebus pn̄t
facere ſtatuta. vi. glo. clarā in. c. ij. de v̄. ſig. et
⁊ qđ no. io. an. de ꝯſti. cū omēs. in p̄n. ⁊ an. c.
ti. cū m. viij. colū. v̄. nota ꝙ canonici.

Canonici duo ſi recipiant̄ ſimplicit̄ vacāte dū
taxat vna p̄benda valet receptio ⁊ ꝑbeda de
betur p̄mo recepto. ⁊ ſi nō cōſtet quis p̄mo re
ceptus ſit. eſt locus gratificatōi. ꝑ capl'm tam̄
de ſuperexcreſcentibus fructibus alteri ꝓuide
bitur. Ubi aūt duo in canonicos recipiūť nō
ſimplicit̄ ſed formaliter exp̄mit̄ ꝙ eos recipi-
unt ad p̄bendā vacantē. ⁊ hoc fit ſub diuerſiſ
ratōibus. vt qꝛ dicunt recipimꝰ vos in cano-
nicos. ⁊ vob aſſignamꝰ talem p̄bendā. tūc va
let receptio ⁊ nō aſſignatio. vbi v̄o ſub eadeꝫ
oratōe ⁊ vnico verborū cōglutino plures reci
piunt̄. puta recipimus vos ad talē p̄bendam
⁊ ſi cōſtat ꝙ recipiunt̄ aīmo ſcindēdi eā. non
valet receptio. ſecus ſi recipiūt aīmo ꝯſtituē-
di duas p̄bendas. ⁊ hoc cōſtat ⁊ redditis ſuf
ficiūt ꝓ duabus. tūc valet receptio ⁊ aſſigtio.
Idem ſi redditus nō ſufficiūt. ſed tūc ageť ad
integritatem vel de vacantibus vl' de nō va-
cantibus ſi ſupſunt excreſcentes in dubio. ſi
nō cōſtat quo aīmo recipiūt nō valet receptō
de ꝯſti. cū. m. v̄. venio ad ſcđm. ix. colū. ꝑ an.

Canonicus ſi recipit̄ ſimplicit̄ in canonicū nec
aliq̄d dicit̄ de p̄benda vacatura. valet rece/
ptio ⁊ debent̄ ei ſuperexcreſcentes. q̄bus nō ex
tantibus. debet ei ꝓuideri cū ſe facultas obtu
lerit. vbi aūt recipit̄ in canonicū ⁊ ex interual
lo ei ꝓmittit̄ vacatura tūc valet receptio. ſed
nō vacature ꝓmiſſio. Idem quādo eodeꝫ in-
ſtanti ſed ſub diuerſa verborū ꝯceptōe ⁊ ora-
tiōe quis recipit̄ in canonicū ⁊ ꝓmittit̄ ſibi va
catura eo animo vt ſit ſtatim canonicus ⁊ po-
ſtea tp̄e vacature habeat p̄bendā. Ubi auteꝫ
eodem inſtanti ſub diuerſa oratōe verborum
fit receptio ⁊ ꝓmiſſio vacature. effectus tamē
vtriuſqꝫ cōfert̄ in tempꝰ vacature quia inten
dunt receptū nō eſſe canonicū ſtatim ſed hr̄e
ſolam p̄bendam ⁊ canonicatū ⁊ p̄bendam tē-
pore vacature. tunc nō valet receptio nec va-
cature ꝓmiſſio attenta vnitate effectus in tp̄e
ſimultaneo. Idem ⁊ fortius vbi fit receptio ⁊
vacature ſponſio ſub eadem oratōe ſꝫ effectꝰ
confert̄ in diuerſum tp̄us. quia recipit̄ vt ſta-
tim ſit canonicus ⁊ habeat p̄bendam ſolū pri
mo vacaturam. tunc inno. variat. p̄mo dic̄ nō
valere receptōnem nec vacature ꝓmiſſionem
attenta potius ſepatōe effectus q̄ꝫ cōiunctōne
verborū. vt no. an. de cōſti. cū. m. v̄. venio ad
tertiū. xvj. colū.

Canonicorū ⁊ p̄bendarū numerus ſi eſt in ec-
cleſia certus ⁊ determinatus. tunc licꝫ fructꝰ
ſuperexcreſcant. ſola ſuperexcreſcentia nō rump
tur numerus p̄bendarū nec etiā canonicoruꝫ

eſt tñ in potentia recipiendi ⁊ ex debito rum-
pi deberet. tamen ſi canonici non rumpãt nec
eis mandat̃ ꝙ aliquẽ vltra numerũ in canoni
cum recipiãt nõ eſt ruptus numerus. ⁊ ſuper-
excreſcentes redditus debẽt aſſignari in vtili
tatem eccl'e. licet inno. compoſ. ⁊ hoſti. dicant
ꝙ ſola ſuperexcreſcentia rumpat numerũ p̃ben
darum. vbi autẽ aliqui canonici ſunt vltra nu
merum recepti ⁊ ſupſunt redditus excreſcen-
tes. nõ tamen eſt deuentum ad creatõez noua
rum p̃bendarum. tunc licet ſit ruptus nume-
rus canonicorũ nõ tamen numerus p̃benda-
rum. ſed eſt in potentia rumpendi anteꝗ̃ aſſi-
gnent ⁊ compelli poſſint ad aſſignanduz ſup-
excreſcentes prebendas. Creatis autẽ ⁊ aſſi-
gnatis iſtis p̃bendis. rumpit̃ numerus cano-
nicorum nõ tamen p̃bendarum ſed augmen-
tatur. Sed nõ rumpit̃ determinatio antiqua
rum p̃bendarum. hoc eſt dicere ꝙ non rema-
net ruptus numerus ſed bene augmẽtatus. et
cõſequẽter eccleſia remãet numerata quo ad
p̃bendas. pluribus autẽ canonicis vltra nu-
merum receptis ſi ſupfluunt fructus excreſcẽ
tes ſufficientes ꝓ vna prebenda dũtaxat. ru-
ptus eſt numerus canõnicorũ ſed nõ prebẽda
rum. eſt tamen in poteſtate ⁊ debito rumpen-
di ꝓ vno tantũ. ⁊ fructus excreſcentes debẽt
aſſignari p̃mo recepto. ſi nõ apparet quis pri
mo receptus ſit debẽt cõmuniter diuidi inter
omẽs. vbi v̾o plures vltra numerũ ſint rece-
pti ⁊ voluntate ipſorum creati ſint de nouo q̃-
tuor p̃bende. tunc licet cõmunis opinio vide-
atur velle ꝙ ſit ruptus numerus p̃bẽdarum.
verius eſt ꝙ nõ ſit ruptus ſed augmentatus.
Ex his apparet ꝙ facilius rumpit̃ numer⁹ ca
nonicorũ ꝗ̃ prebẽdarũ. q꞉ receptio vnius ca-
nonici vltra numerũ canonicorũ rumpit nũe-
rum canonicorũ. ſed nõ creatio p̃bende vltra
numeruz. vt nõ. an. de ꝯſti. cũ. m. v̾. venio ad
quartũ. xviij. colũ. An autẽ in caſibus predi-
ctis valeat impetratio in eccl'a nõ facta mẽtio
ne de numero. ibi vide. ⁊ ſub v̾bo gratia. §. g̃
tia impetrata in eccleſia numerata. ſecus aũt
quãdo eccleſia nõ eſt numerata ex cõſuetudie
ſecus ex ſtatuto. ſic no. io. an. de ꝯceſ. p̃bẽ. ex
parte ſup v̾bo ꝯſuetudinem.
Canonicus ſupnumerarius ſi eſt in canonicuz
receptus ⁊ ibi nõ eſt ꝯſuetudo de inſtallando
canonicos. habet vocem in capitulo ⁊ omnia
iura canonie niſi aliud haberet ꝯſuetudo que
in hoc ſerutãda eſt. licet hoſti. dicat ꝙ tal' con-
ſuetudo nõ valet. vbi v̾o eſt ꝯſuetudo i eccl'a
de inſtallando. tũc ante inſtallatõnem nõ ha-
bet vocem. poſt inſtallatiõez v̾o habet vocez
ſm naturã loci in quo inſtallat̃. nam ſi aſſigna
tur ei locus in capitulo intererit electõibus et
aliis que ad capitulũ ſpectant. ſi aſſignat⁹ eſt
ei locus in choro. habebit locũ in choro legen
do ⁊ cantãdo ſm ordinez ſuũ ⁊ omia alia que
ad chorum ptinent ⁊ cõſuetudo in ꝯtrarium
nõ valeret ſm hoſti. vt no. an. de ꝯſti. c. cum
m. vltima carta. v̾. quero an hi.
Canonicus ſupnumerarius debet habere q̃ti-
dianas diſtributões ſi receptus eſt ꝓp̾ria au-
ctoritate ⁊ volũtate capituli. ſec⁹ ſi ex neceſſi-
tate de mandato ſupioris receptus ſit in p̾ma
p̃benda vacante. ſecus ſi nõ ſit receptus in p̾-
ma q꞉ nedum aliqua vacauit ſm inno. quod
non placet io. cal. q̃ vult ꝙ eo ipſo ꝙ quis eſſet
creatus canonicus ꝙ ei debent̃ diſtributõnes
⁊ alia iura canonicalia. dic cõſiderandũ eſſe q̃
liter papa mãdat recipi. ſi mandat̃ vt ſimplici
ter recipiat̃ in canonicũ. verum eſt dictuz in-
no. ſed ſi mandat̃ ꝙ recipiat̃ in canonicũ cum
plenitudine iuris canonicalis. eſt vera opinio
io. cal. vt nõ. an. de ꝯſti. cum. m. vltima colũ.
Sed Rota dicit ꝙ ex ꝯſuetudine approbata
curie talis canonicus nõ debet habere diſtri-
butõnes p̃dictas. vt ibi no. ⁊ vide s̃. §. cano-
nicus ratõe.
Canonicus cui eſt collata p̃benda nõdũ tamẽ
habuit poſſeſſionem. an habeat vocem in ca-
pitulo. ⁊ ſi nõ vocet̃ an valeat electio. cõpoſ.
dicit ꝙ eſt vocãdus al's poterit electio caſſari
ꝓpter cõtemptũ. archi. tenet talẽ non inſtalla
tum nõ debere vocari cũ nõ habeat poſſeſſio-
nem iuris ſibi collati. ⁊ eligere eſt fructus poſ
ſeſſionis nõ ꝓprietatis. an. dicit ꝙ opinio cõ-
poſ. eſt vera. q꞉ id quod dicit̃ verũ dñm non
habere vocem. eſt verũ quãdo alius eſt i poſ-
ſeſſione ⁊ bõa fide. ſed vbi poſſeſſio eſt vacãs
eius eſt vox qui habet ius ꝓp̾etatis. ſm inno.
vel dic ſm an. ꝙ opinio archi. eſt vera. q꞉ ex
quo morit̃ canonicus. poſſeſſio iuri eligẽdi ex
tinguit̃ ⁊ ius eligendi. ⁊ quaſi poſſeſſio reſtri
gitur ad alios canonicoſ. ⁊ ſic epiſcopi ſoli de
ſunt in poſſeſſiõe cõtra ꝓp̾etarium. vt nõ. an.
in. c. cũ. m. de ꝯſti. penul. colũ. v̾. tertius caſ⁹.
Capellanus. vide diligenter in v̾bo g̃tia.
§. gratia p quem fit q̃s ⁊c̃.
Capitulũ ſunt partes ⁊ mẽbra corporis
epi. ⁊ ideo vacãte ſede vere vel ficte ſpe
ctat ad capitulũ iure cõmuni admiſtra-
tio tempalium et ſpũaliuz. no. Ro. ꝯclu. ccc.
⁊ vide ſub v̾bo. p̃latus. ⁊ in v̾bo. vniũſitas.
§. vniũſitas vel collegiũ.
Capituli appellatõne nõ venit p̃latus. no. lap.
de p̃ben. c. ſi. li. vj. vide glo. in cle. vt hi qui d̃
eta. ⁊ quali. ſup v̾bo in eiſdem.
Capitulum nõ ſuccedit ſede vacãte in his que
ſunt voluntarie iuriſdicõis. no. Ro. conclu.
ccclxxx. ⁊. ccxcix. Ideo nõ poteſt bñficia con-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ferre.poteſt tamē ꝑſentatos inſtituē.no.glo. de ꝑben.cum nullis.§.cū autē.li.vj. Itē pōt beneficia deuoluta cōferre.no.io.an.de elec. q̄cq̄.li.vj. In quibus autē alijs ſuccedat ⁊ in quibus non. vide plene ꝑ petrū mo.in.c.j.de maio.⁊ obe.li.vj.

Capitulum vacante ſede poteſt electos confirmare.ꝑſentatos inſtituere. ⁊ quem ex cauſa beneficio ꝓuare. ⁊ alia que ſunt iuriſdictōis neceſſarie exercere. ⁊ ideo poteſt admittere reſignatōem beneficij nō ſolum ſpectātis ad collationē ſed etiam inſtitutōnem epiſcopi defūcti. quia reſignatio neceſſario debet fieri i manibus eius ad quem ꝑtinet inſtitutio ⁊ deſtitutio.no. Ro.ꝯclu.ccxlix.

Capitulum ſede vacāte poteſt reſignationem beneficiorū admittere ⁊ ea conferre. ⁊ ꝯſequēter poteſt ꝑ mutantibus beneficia auctoritatē ꝑſtare niſi quādo collatio ad ſolum epiſcopū ꝑtinet ſine capitulo. qꝛ tunc capitulū non ſuccedit in poteſtatem cōferendi.no.fre.in trac. ꝑmuta.q.xxvj. ſuccedit tamē in poteſtatē autoriſandi ꝑmutationez quādo collatio ꝑtinet ad alium q̄ȝ ad epiſcopū. quia talis autoritas eſt de iuriſditōne epiſcopali. vt no.glo.in cle. j.de reruz ꝑmuta.in qua iuriſdictōe capitulū ſuccedit. ⁊ ita vult quedam additio poſita in d.q.xxvj. Sed aduerte ꝙ glo.in.d.cle.j.tenet ꝙ capitulum vacāte ſede nō poteſt autoritatem ꝑſtare ꝑmutationi quādo collatio pertinet ad ſolū epiſcopū cum capitulū conferre nō poteſt. ſed cōtrariū dicit domi.de ſanc.gemy.in additōe ꝑdicta.ea ratōne.quia collatō que fit ꝑmutantibus fit de neceſſitate. vt dicē tex.in.d.cle.j.. ⁊ ſic cum ſit neceſſarie iuriſditiōis capitulū poteſt cōferre. vt no.ſ.§.ꝑrio. Poteſt tamen huic ratōni reſponderi ꝙ licet poſt factam ⁊ admiſſam reſignatōem collatio ſit neceſſaria. tamē admittere reſignatōem ex cauſa ꝑmutatōnis eſt volūtarie iuriſditōnis cum ꝑmutatio ſit ꝓhibita niſi ex cauſa illā ſuperioꝛ admittat. vt no.in.c.queſitū. de reruz ꝑmutatōe.

Capitulum licet ſuccedat epiſcopo in poteſtatem cōferendi beneficia ad collatōnem epiſcopi iure ꝓprio ſpectantia que epiſcopus cōferre neglexit. tamē nunq̄ȝ ſuccedit in poteſtatez cōferendi beneficia ad collatōez epiſcopi iure deuoluto ſpectantia.no. Ro.ꝯclu.ccc j.

Capitulum licet ꝑlato defuncto excommunicato vel ſuſpenſo poſſit beneficia cōferre ſm diſtinctōnem.c.j.ne.ſe.va.li.vj. ⁊ etiaz iuriſditōnalia exercere. vt in.c.j.de maio. ⁊ obed. e.li. Tamen ꝑlato abſente licet in remotis nō poterit capitulū ꝑdicta miniſtrare niſi ꝑlatus eſſet captus. vt in.c.ſi epiſcopus de ſup.neg. ꝑla.e.li. ⁊ niſi in caſu vbi ſolum conſiliū ꝑ̄lati requirendū eſſet. vt in.d.c.j.in fi.ne.ſe.va. ⁊ ibi vide la.q̄ tenet cōtrarium.

Capitulum vel collegiū quis debeat cōuocare vide ſub ꝟbo vniuerſitas vel collegiū.§.vniuerſitas.

Carcerari nemo poteſt ꝑ debito ciuili. niſi ꝓus facta executōne reperiaꝫ non ſoluendo. vt no.bar.§.qui bo.ce.poſ. l.j. ⁊.ff.de ſuſpe.tuto.l.tutoꝛ.§.tutoꝛ. ⁊ niſi debitoꝛ ſit ꝓ illo debito cōdemnatus. vel niſi debitum ſit fiſcale ⁊ debitoꝛ in cōtumacia perſiſtat. vt no.bar.in.l.ſacrilegi.§.fi.ff.ad.l.iuli. pecu. vbi plene videas. ſed glo.hoſti.io.an. ⁊ an.in.c.ij.de pigno. dicunt ꝓ debito ciuili ꝓ quo cōſtat quem poſſe carcerari niſi bonis cedat. vide ſub ꝟbo debitoꝛ.§.debitoꝛ non iuuat. ⁊ vide ſub ꝟbo fuga.

Carcerari nō poteſt ꝓ debito ciuili aduocatus ſiue doctoꝛ ſiue licenciatus in legibꝰ aut i phiſica aut eoꝛū filij. ſed nepotes illo ꝓuilegio nō gaudent. ꝑdicta limita niſi debitum ciuile deſcendat ex crimine. vel dolus debitoꝛis arguitur. vel niſi cōſuetudo ſit in cōtrarium que decennio ꝑſcribitur.no.mathe.in.c.odardꝰ de ſolu. ⁊ de aduocato no.bal.in.l.miles.in pꝛi. ff.de re iudicata.

Carcerari nō poteſt femina ꝓ debito ciuili. ſicut nec clericus niſi debitum deſcendat ex crimine vel dolus debitoꝛis arguaꝫ. vel niſi in contrariū ſit conſuetudo que decennio ꝑſcribitur. vt no.mathe.de ſoluti.c.odardus. ⁊ de clerico no.bar.in.l.miles.in ꝓn.ff.de re iudi. vide ſub ꝟbo debitoꝛ.§.debitoꝛ non iuuat. ⁊ vide quo ad clericum ſub ꝟbo clericus.§.clericus ſi ꝓ debito. ⁊ quod no.io.an.de ſen.excō.ſi clericus.li.vj. ſup ꝟbo exceſſus i nouel. ⁊.e.ti.c. vt fame. ſup ꝟbo ⁊ quoꝛū.

Carcerari an poteſt debitoꝛ poſtq̄ȝ bonis ceſſit vide ſub verbo debitoꝛ.§.debitoꝛ non iuuat.

Carcerari poteſt ſcriptoꝛ ⁊ pꝛeciſe compelli vt quod ꝓmiſit ſcribere ſcribat. quādo ꝑſone induſtria eſt electa. quod in dubio pꝛeſumitur. no.an.in.c.ij.de pigno.

Carcerari poteſt quis vigoꝛe ſtatuti etiā in cauſa quo de iure cōmuni non poſſet. licet dy.dicat ꝙ tale ſtatutū non valet.no.bar.ff.de cōdi. ⁊ demō.l.ticio centū.§.ticio centū relicta.

Carcerare an poſſit iudex eccleſiaſticus ⁊ pꝛelatus clericū ſibi ſubiectuz. vide de offi.oꝛdina. cum epiſcopus.li.vj. ⁊ de ſen.excō.ſi clericus e.li. ⁊.e.ti. vt fame. ⁊ quod ibi no. Io.an.in. d.c.ſi clericos. in nouel. ⁊ vide lap.alle.xxiiij.

Cardinali ⁊ legato creditur de his que coꝛam eo aguꝫ.no.inno.de accu.cuz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dilectus. ⁊ vide ꝑ eundē de offi. dele. cū i iure
in glo. j. Archi. idem dicit. viij. q. iij. c. talia. ⁊
lxxxvij. di. nobiliſſimus in addi. poteſt dici.
de geſtis autē coram alio nō creditur ei ſi tan=
gunt preiudicium tertij. ſecus ſi nulli ſit pre/
iudicium vt notat archidyaconus in di. capi.
nobiliſſim⁹ in additi. dicas ꝙ vt no. gl. ꝺ ſen
ten. exco. c. ſicut. Jo. an. dicit ꝙ ſolo ꝟbo car
dinalis legati credit̄ de legatōe in his que nō
requirunt ſpecialē cōmiſſionē. in alijs ſecus.
vt ipē no. ſm hoſti. in. c. j. de offi. dele. li. vj. i
nouel. ſuper glo. tria genera. ⁊ ibi ponit ratō
nem differētie. ſed cōtrarium no. io. an. ſm eū
dem hoſti. in. c. ad eminentiā. de ſen. excom.
vbi dicit credendū cardinali etiam in reqren=
tibus ſpecialem cōmiſſionem. Alibi dicit io.
an. ſm eundem hoſti ꝙ creditur cardiali ſm
cōſuetudinez curie. ſecus de rigore vt ipē no.
de ap. conſtitutis. ij. ſup ꝟbo cardinalis. ſpe.
dicit ꝙ indiſtincte cardinali creditur etiam in
requirentibus ſpecialem commiſſionem. con=
ſulit tamen ꝙ in acto ꝑ eum geſto is cuz quo
geritur inſeri faciat tenorem ſue poteſtatis in
ti. delegato. §. ſupeſt. ꝟ. quid ſi delegati iuriſ
dictōne. ſed in ti. de teſti. §. j. ꝟ. quid ſi aduo=
catus. dicit ꝙ de rigore non creditur ei. An. ꝺ
butrio dicit ꝙ legatus de latere poteſt officiū
legatōnis ſine litteris exercere. ⁊ ſuper hoc ꝙ
ſit legatus poteſt litteras teſtimoniales dare
vt ipē no. de teſti. in inte. cum ex litteris. ꝟ. ꝗ
ro factum. Alibi dicit idem an. ꝙ cardiali nō
creditur de geſtis a papa inquantū tangūt ꝓ=
iudiciū tertij. Si autē aſſerit aliquid ſibi com=
miſſum a papa viue vocis oraculo. ⁊ hoc litte
ra atteſtatur non ſimplici verbo. tūc creditur
ei vt alteri ſcribenti. Et concludit ꝙ cardina=
li creditur in his que atteſtatur ſcripto et que
ſunt leuis preiudicij licet eius ſigillū ſit igno=
tum. dū tamen ceſſet ſurreptio ⁊ quod atteſta
tur ſit veriſimile. ſi vero ſigillum ſit cognituz
⁊ atteſtatur ꝟbo de poteſtate ſua creditur ei
quo ad omnia que tranſfundunt̄ in poteſtate
de iure cōmuni dūmodo ſit notus. ſed nō cre=
ditur quo ad illa que nō trāſfundunt̄ ſine ſpe
ciali commiſſiōe. ſi autē atteſtat̄ de geſtis co/
ram ſe non credit̄ ei de rigore iuris. ſed de cō=
ſuetudine curie ſecus. ⁊ quod dicit̄ de rigore
non credi. intellige indiſtincte quādo atteſta=
tur verbo. ſed ſi ſcripto. credit̄ ei ꝓut creditur
litteris ſimplici ꝓlati ⁊ nō aliter niſi ꝙ pigui⁹
eſt eius teſtimoniū vel ꝓpter eius dignitatez
ita no. an. in. c. quod ſup his. de fide inſtru.

Cardinales an vacante ſede ſuccedant in iuriſ=
dictōne pape. vide glo. de ſciſma. c. j. li. vj.

Cardinales an habeant ius epiſcopale in ſuis
eccleſijs. vid pe. mo. j. c. j. de maio. ⁊ obe. li. vj
ſuper glo. j. ⁊ ꝑ alios in clemē. ne romani. de
electi.

Cardinales non includunt̄ ſup generali excō=
municatōne quorūcunqꝫ. niſi de eis fiat men=
tio ſpecialis licet epiſcopi includant̄ ſm In=
no. licet pe. more contra in. c. j. de ſciſma. li. vj
ꝑ io. mo. facit quod nō. io. an. de ſen. excom.
quia ꝑiculoſum. li. vj. in glo. ij. in nouel.

Cardinalis dignitas hodie maior eſt qualibet
alia dignitate. quia ipi ſimul omnes cū papa
iudicant ⁊ non poſſunt ab alio ꝙ̄ a papa ⁊ ſuiſ
collegis iudicari. vt no. io. an. de ꝓben. c. di=
lectus. j. in ꝓnci. imo nec poteſt papa aliquid
arduum facere ſine eis. ſm io mo. in. c. ſup eo
de here. li. vj. licet io. an. ibi in nouel. de h̄ du
bitet. Hoſti. dicit ꝙ parum aut nichil pōt pa=
pa ſine conſilio cardinalium facere. vt recitat
io. an. in. c. antiqua de ꝓuile. Ex hoc ſequitur
quia vbi ſit mentio de dignitate non continet̄
dignitas cardinalatus. quia nec dignitas epi
ſcopalis continet̄ niſi de ea expreſſa mentio fi
at. vt no. io. an. de conceſ. ꝓben. c. dilectus. ra
tio eſt quia dignitas epiſcopal' non eſt digni/
tas ſed culmen dignitatis. vt no. glo. in. c. j. ꝺ
ꝓuile. li. vj. ergo ml'to fortius in dignitate car
dinalatus. quia maior eſt epiſcopali ⁊ quali=
bet alia. Et eſt aduertenduz ꝙ cum ſit neceſſe
de tali dignitate expreſſam ⁊ ſpecialem facere
mentionem. verba generalia vel etiam ſpecia
lia puta quecūqꝫ ſit dignitas non ſufficerent.
ꝑ ea que no. io. an. in. c. quia ꝑiculoſuz. de ſen
ten. excō. li. vj. in nouel. ⁊ etiam videt̄ ꝙ non
ſufficerent verba generalia licet adderet̄ clau
ſula etiam ſi de dignitate eſſet fienda mentio
ſpecialis. ꝑ ea que no. cy. in. l. j. C. quādo im=
per. inter pu. ⁊ vi. vide ſub ꝟbo dignitas. §.
dignitas appellatōe.

Cardinales an faciāt collegiū. dic ꝙ ſic. vt no.
ioh. an. de iudi. c. ad liberandum. in glo. non
contra.

Cardinales preſbyteri ⁊ diaconi nō tenētur iu
rare obedientiam pape. ſed cardinaleſ epiſco
pi ſic. ⁊ rationem differentie ponit io. an. in. c.
antiqua. de ꝓuilegijs.

Caſſatur quod nullum eſt. ſed intellige
ꝙ caſſatur de facto quatenus de facto
ꝓceſſit. ⁊ ꝓprie dicitur caſſari quod de
iure non valet. vt lite nō conteſ. c. accedens. ⁊
ibi no glo. ſup verbo caſſamus. ⁊ in. c. per ve=
nerabilē. ſup verbo. non ſeruat̄. qui filij ſunt
(legitimi.

Cauillatio quid ſit. vide in. l. ea eſt natu
ra. ff. de re. iuris.

Cauſa ceſſante ceſſare debet et effectus.
ꝑ an. in. c. poſt tranſlationē. de renun. viij. co=
ſum. ꝟ. oppono. ⁊ de ap. c. cum ceſſante. ⁊ vi=

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de ſub verbo ciuilis.per totuȝ.ſpūalis.ꝑ totū vide etiā plene ꝑ bar.in l.ij.§.ticio.ff.d̃ dōa.

Cauſa que dicat̃ finalis vel impulſiua ⁊ an in dubio p̄ſumat̃ finalis vel impulſiua.vide an. de renū.c.poſt tranſlatōneȝ.ix.colum. v̇ .ſed quero.

Cauſa quādo dicat̃ pendēs vel cepta.vide ſƀ verbo.lis.in p̄nci.

Cauſa limitata limitatum ꝓducit effectū.ff.de itine.actuqꝫ p̄ua.l.j.§.ſi quis hoc.vide ſub v̇ bo.limita.

Cauſa que dicat̃ magna ſiue grauis.⁊ que parua ſiue leuis.vide bar.in.l.admonendi.de iureiur̃.colū.antepnl't.in fine.

Cenſemus.quid operet̃ hoc verbuȝ in l.poſitum.an inducat nouam diſpoſitionem vel declarat antiquā.vide glo. in clemen.j.de cōceſ.p̄ben.

Cenſus preſtatio quādoqꝫ arguit ſubiectōeȝ quādoqꝫ exemptionem quando qꝫ ē ſignū ꝓteſtatōnis.no.an.de cau. poſſeſſionis.c.fi.ij.colū.v̇.venio ad quedam xix.colū.v̇.nunc autē reſtat.

Ceſſio actōnis an requirat ꝙ actōni denunciet̃ vt impediatur ſoluere cedenti ⁊ qualiter ſingulariter limitetur.dicit l.iij.C.de noua.vide bal.C.quādo ꝓuo.non eſt nece.l.j.vlti.colū.⁊ bartho.in.l.facta.§.ſi heres.ff.ad trebel.

Ceſſionario nocet ſententia lata contra cedentem ⁊ tranſactio facta cum eodem quādo añ ceſſionem erat lis conteſtata contra debitorē. no.bar.ff.ad trebel.l.facta.§.ſi heres.ſec⁹ ſi ante ceſſionem nō erat lis conteſt.no.bal.C. qñ ꝓuo.non eſt ne.l.j.vlti.colū.

Ceſſione facta vtrum pactum vel tranſactio ꝑ debitorē cum cedente noceat ceſſionario.dic ꝙ ſi ceſſio ad cōmodum ceſſionarij facta fuit ⁊ debitor ſciuit ceſſionem.qualitercunqꝫ ſciuerit non p̄iudicat.ſecus ſi ignorauit.vbi auteȝ ceſſio fit ad commodū cedētis.tunc p̄iudicat. niſi interueniat alterum de tribus poſitis.in.l. iij.C.de noua.vt no.bar.in.l.ſi cum emptore ff.de pac.⁊.ff.ad trebel.l.facta.§.ſi heres.et cy.in.l.ij.in fi.de nouatio.

Cedi poteſt actio iudicati ⁊ officium iudicis ꝓ executōne ſententie.ff.famili.hercſ.l.ſi heres .§.vel inductio vel iudicio.

Cedi poteſt actio iniuriarū no.bar.ff.de iniur̃. l.iniuriarū.in fi.

Cedi pōt ius vſufructus.no.bar.ff.ad trebel. l.qui ita.in p̄n.

Cedi non pōteſt ius petendi reſtitutōȝ ex fideicōmiſſo.no.bar.ff.de v̇bo.ob.l.ſi ſtipulatus fuerim.in p̄n.⁊ ad trebel.l.qui ita.in p̄n.⁊.l. reſtituta.in p̄n.⁊ eſt tex.in.l.ſi mulier.§.ex aſ eſ.ff.de iure do.vide ꝑ bal.in.l.ij.C.de pactis. ⁊ ꝑ p̄miſſa videtur ꝙ nec heres poteſt cedere ius adeundi hereditatem.

Cedi an poſſit quod nō eſt tranſmiſſibile ad heredes.vide bar.de iniur̃.l.iniuriarū.iij.et de verbo.obli.l.ſi ſtipulatus fuerim.in p̄n.⁊.ff. de adminiſ.tu.l.ex pluribus.⁊ d̃ lega.j.l.ſi ſit .§.fi.al's eſt lex.ſi quis ita ⁊c̃.

Cedi poteſt realis actio id ē rei vendicatio etiā ꝑ non poſſidentem.⁊ dubitat̃ an ꝑ talem poſſeſſionem tranſferat̃ dominiū.an aūt ceſſionarius poteſt agere rei vendicatōne ex iure ſibi ceſſo.dic ſ̃m io.an.ꝙ ſic contra poſſidentem ſed contra non poſſidentem diſtinguit.aut ceditur actio competens.⁊ nihil agitur.aut cōpetitura.⁊ tunc valet.⁊ intentabit̃ quādo ille alius ceperit poſſidere.no.Ro.cōclu.clxxiiij ⁊ vide omnino tex.⁊ glo.in.l.fi.C.de here.vl' actio.vendi.⁊ glo.iij.in.l.planc.ff.fami.hir. ⁊ quod no.cy.in.l.j.C.de alie.mut.iu.cauſa fac.⁊ vide ſub v̇bo libellus.§.libellus in rei vendicatōe.

Ceſſionario non obſtat exceptio banni vel excōmunicatōnis que obſtabat cedenti.vide ſƀ v̇bo.exceptio.§.exceptio banni.

Cedens bonis an liberet̃ ⁊ an carcerari poſſit. ⁊ an alimēta deducere poſſit.vide ſub verbo debitor.in p̄n.§.j.⁊.ij.

Ceſſio actōnis p̄ſumitur ſimulata quādo fit ꝓ quantitate pecunie vel re alia quā cedens ꝯfitetur ſe recepiſſe.⁊ non apparet de reali traditione.quo caſu licet confeſſio noceat confitenti tamē non nocet tertio cōtra quem agitur ex ceſſione.no.bar.qui dicit ſe pluries conſuluiſſe in.l.ꝑ diuerſas.C.mandati.quod eſt verū ſ̃m Nico.de matar̃.⁊ bal.quādo p̄cium fuit minus iuſtum.al's ſecus.vt no.per eos.in.d. l.ꝑ diuerſas.fatetur tamen ꝙ ſi p̄cium fuit ꝓ parte donatū.tunc in p̄iudiciū tertij nō valet nec ꝓ parte donata nec ꝓ parte confeſſata.ſi non apparet de ſolutione aliter q̄ȝ ꝑ cōfeſſiōȝ vt ip̄e no.in.l.ij.C.ne lite pen.

Ceſſio p̄ſumitur ſimulata ſi eſt facta ꝓ miori p̄cio q̄ȝ res valeat.vnde non valet niſi ꝓ precio quod eſt datum.⁊ idem quādo ꝓ parte donatur ⁊ ꝓ parte venditur.quia nec tunc valet ꝓ parte donata ſed duntaxat ꝓ parte vendita quia p̄cium datum eſt.ſed ſi in totū fiat ceſſio ex cauſa donatōnis valet niſi fiat potentiori. vt no.inno.⁊ io.an.⁊ an.in.c.ex parte.d̃ alie. mu.iudi.cau.fac.⁊ ideȝ tenet bar.⁊ bal.in.d. l.ꝑ diuerſas.

Ceterum.hec dictio eſt cōiunctio copulatiua orationū nō dictionū.qñqꝫ tam̄ ponit̃ aduerſatiue.no.an.de coha.cle. veſtra.ij.colū.in p̄n.

Citatio p̄ma deb3 fieri de ꝑſona p̄ncipali. nō de eius ꝓcuratore. iō ſi ꝓcurator licet citatus nō cōpareat. nō pōt cōtra dn̄m ꝓcedi in vim citatōis ad ea que ſunt magni ⁊ pleni p̄iudicij. ſed ad ea que ſunt leuis p̄iudicij. nec ad p̄mu3 decretū ꝓcedi poteſt. no. bar. in. l. q̄uis. de dam. infect. ⁊ idem no. an. de do. ⁊ ꝯtu. cauſam. ⁊ vide .j. citari non oportet p̄ncipalem.

Citatio p̄ma ꝑſonaliter debet fieri nō ad domū ſi citatus poteſt repiri. quādo aūt dicatur nō poſſe repiri. vide an. in. d. c. cauſam. ⁊ bar. in l. iij. §. p̄tor. de dam. infec. Hoſti. dicit ꝙ non dicit̄ repiri qn̄ eſt extra ꝓuinciam. inno. dicit qn̄ eſt extra ciuitatē. ⁊ hoc tenet niſi cauſa celeritatem deſideret. q2 tunc ſufficit ꝙ ſit abſēs a iudicio vt poſſit citari ad domū. ⁊ p̄dicta refert. an. in. d. c. cauſam.

Citatio ad domū ad ſententiā audiendā valet ſi citatus ſemel in cauſa fuit ꝑſonaliter apprehenſus. vel ſi ſemel comparuit ⁊ in iudicio ſiſtere ꝓmiſit. no. Ro. ꝯclu. xlvj.

Citatio ad domū non valet q̄tu3 ad teſtes recipiendos. vide Ro. ꝯclu. xlvj. ⁊ in cle. j. ſuper v̄bo ꝑſonalit̄. d̄ iudi. ⁊ plene diſputat io. an. in regula p̄ſumit̄. de mercuri. ⁊ qn̄ valet citatio ad domu3 ⁊ qn̄ non. vide an. in. c. cauſa3. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ in. c. fi. de eo qui mit. in poſſeſ. ⁊ bar. in. l. iij. §. p̄tor. de dam. infect. ⁊ quando citatio fit ad domū. d3 intelligi de domo i qua habitat ip̄e t̄pe citatōnis licet alibi maiori t̄pe anni habitauit. no. an. in. d. c. cauſam.

Citare ſufficit clericū in loco bn̄ficij in quo reſidere tenet̄ ⁊ in eccl'a cathedrali licet ꝑſonalit̄ non comp̄hendat̄. q2 eccl'a cathedralis ſuccedit loco domicilij. no. Ro. ꝯclu. lxxix. Alibi dicit ꝙ quādo cōmittitur citatio in partib⁹ niſi fiat diligentia ꝑ inquirendo ꝑſonam citandam in loco domicilij. licet fiat citatio in loco beneficij de quo agit̄ ⁊ etia3 in eccl'a cathedrali non ſufficit. etiam ſi aliquis aſſerens ſe procuratorem citandi dicat citandū fore abſentē ⁊ petat vt recipiat copiam citatōis. niſi de ſuo mandato legitime conſtet. no. Ro. conclu. ccxxiiij.

Citatio ꝑ edictum eſt exorbitans a iure cōi. iō ſtricte d3 intelligi in ſuis terminis ⁊ formis a iure ꝑmiſſis. no. Ro. cōclu. ccclij.

Citatus ꝑ edictū habet̄ perinde ac ſi citatus eſſet ꝑſonaliter. ſi tn̄ non cōparet nō dicit̄ verus contumax ſed fict⁹. no. Ro. ꝯclu. ccxlix. Predicta tn̄ intellige quo ad ꝓceſſum cauſe. ſed q̄ ad excōmunicatō3 nō ſufficit citatio ꝑ edictū niſi fiat ꝑ audientiā cōtradictarū. no. Ro. cōclu. ccclij.

Citatō qn̄ cōmittit̄ fieri ꝑ edictū in romana curia ⁊ extra. q̄q3 ip̄a citatio legat̄ in audientia cōtradictarū ⁊ affigat̄ in valuis palatij et eccleſie maioris vbi eſt curia. nō ſufficit ſ3 oportet ꝙ etiā legat̄ ⁊ publicet̄ in locis circūuicis in ꝑtibus in q̄bus mandat̄ citari ⁊ affigat̄ valuis illorū locorū. nec ſufficit in vno tm̄ ip̄oru3 locorū fieri. nec etiā ſufficit affixio copie. ſed oportet ꝙ affigat̄ ip̄a lr̄a original' citatōis que debet ſtare affixa ꝑ aliquas horas. no. Rotā conclu. ccxix.

Citatio ꝑ edictū in curia d3 fieri in valuis eccl'e maioris die feriata cū tūc nō teneat̄ audientia contradictarū que dieb⁹ feriatis nō tenetur. ⁊ tunc ſuccedat eccl'a loco audientie predicte. no Ro. conclu. ccclij.

Citatus ad videndū admitti articulos probandos in curia ⁊ extra. d3 etiā citari in ꝑtib⁹ vbi fit remiſſio quādo teſtes ibi ꝓducūt̄ ⁊ iurant. ⁊ ſi pars citāda ibi n̄ eſt nec habeat domiciliū citabit̄ ꝑ edictum ⁊ req̄rent̄ ꝓcuratores ⁊ amici. no. Ro. conclu. x.

Citatus ad videndū decerni remiſſionē ad partes ꝓ iuribus extrahēdis ⁊ in publicā formā dandis. d3 nihilomin⁹ citari in partib⁹ qn̄ iura extrahēt̄ ⁊ publicabūt̄. no. Ro. ꝯclu. x.

Citatio ꝑ audientiā contradictarū fit ꝯtra abſentem. facta p̄us fide de abſentia. no. Ro. cōclu. cxxv.

Citat⁹ ſpecialit̄ ad vnū actū ⁊ generalit̄ ad reliquos act⁹ vſq3 ad ſn̄iam incluſiue. pōt contra eum ſine alia citatōe ꝓcedi vſq3 ad ſentētiā. qđ eſt verum qn̄ iudiciu3 eſt in loco remoto a dyoceſi citati. ſecus ſi iudiciu3 ageret̄ in citati domicilio. Item ſec⁹ qn̄ agit̄ in loco remoto. ⁊ citatus cōparuit ſel' ꝑ ſe vel ꝑ ꝓcuratorem. q2 tunc ad reliq̄s actus citari d3 ex quo p̄ſens eſt ip̄e vel ꝓcurator. vt no. io. an. in addi. ſpe. in ti. de cita. §. viſo. v̄. itē licet. ⁊ addit an. ꝓm fre. de ſenis ꝙ etiā ſi nō cōparuit ip̄m non artat dicta citatio general'. niſi ad p̄mū actū qui imminet poſt litis ꝯteſtationē. vt no. an. d̄ offi. dele. cōſuluit. in fi. vide .j. §. primo.

Citatus ad certū terminum vel certum actū et generalit̄ ad ꝓcedendum in cauſa vſq3 ad ſententiā incluſiue. ſi non comparet poteſt cōtra eū vt cōtumacem ꝓcedi ꝑ audientiam ꝯtradictarū. no. Ro. cōclu. cccxxxviij.

Citatio tamē que tunc fit ꝑ audientiā contradictarum eſt magis ex vrbanitate q̄3 ex neceſſitate quādo ex ſpeciali cōmiſſione citat̄ q̄s ad totam cauſam. no. Ro. conclu. xc. Et dicta citatio ꝑ audientiā cōtradictarū habet locū etiam ſi actor in termino p̄me citatōnis nō comparuit. licet etiā neutro comparēte fūit circūductum edictū quo ad actum in illo p̄mo termino fiendum. tamen poſtea poteſt de nouo

ad illum actū ⁊ ad alios ꝓcedi p̲ audientiam
actore poſtea cōparente.no. Ro.conclu. ccc=
xxxviij. quod ꝓcedit tam in citatōne iuris q̄
hois. vt no. Ro. ꝯclu.cxxviij. vide.ſ̄.§.px.

Citatus in cauſa beneficiali ſi non cōparet po=
teſt contra ipm abſentem ꝓcedi p̲ audiētiam
contradictarū vſq̄ ad ſententiā incluſiue. qḋ
intellige ex iure competenti actori tempe ob/
tente cōmiſſionis. ſed ſi vellet vti nouo iure q̄
ſito poſt litem motam vt quia lite pendēte im
petrauit gratiā in forma ſi neutri. tūc oportȝ
q̄ aduerſario dicta gratia intimetur. ſecus ſi
ꝓcuratorem miſit. tamen ille habebit induci=
as ad dn̄m cōſulendū ſiue de nouo citeṫ p̲ au=
dientiā. no. Ro. conclu. cccviij.

Citatus ad curiam legitime ſi nō comparet po
teſt contra eum abſentem impetrari cōmiſſio
q̄ contra ipm ꝓcedatur p̲ audientiā ſola facti
veritate inſpecta ⁊ terminis non ſeruatis. nec
eſt neceſſe q̄ ſibi dicta cōmiſſio intimetur. no.
Ro. conclu. iij.

Citatio noua an requiraṫ aliter q̄ p̲ audiētiaȝ
quando appellans vel appellatus vult proce
dere in negocio p̄ncipali poſt deſertōnem ap=
pellatōis a grauamine. vide ſub verbo appel
latio.§.appellatio extraiudicialis a ḡuamie.

Citari non poteſt p̲ audientiam ad cauſaȝ de=
ſertionis p̄ncipaliter commiſſam ille q̄ ad ſe/
dem apoſtolicam appellauit. ⁊ cauſam appel
latōnis committi non fecit. no. Ro. conclu.
cccc v. Et ſi contra eum abſentem p̲ audientiā
ꝓcedatur. proceſſus non valet. no. Ro. ꝯclu.
ccccvj.

Citatio p̲ audientiam poteſt fieri ad inſtantiā
actoris contra omnes quorū intereſt mortuo
reo ⁊ poſſeſſore. no. Ro. conclu. cxl. Et ad in=
ſtantiam rei vt abſoluatur ab obſeruatōne iu
dicij actore contumace ad litem conteſtatam.
no. Ro. cōclu. lxvj.

Citari poteſt actor p̲ audientiam vſq̄ ad diffi=
nitiuam incluſiue quādo poſt decretam cita=
tōem in partibus cōtra reum receſſit de curia
nullo dimiſſo ꝓcuratore. licet nō conſtet cita=
tionem decretam fuiſſe executam. ſufficit em̄
q̄ ex parte rei ꝓducatur poſt decretam cita/
tionem ſufficiens ꝓcuratoriū ad cauſam. q̄a
ex hoc p̄ſumitur citatio executa. niſi procura=
torium ſtatim poſt decretam citatōneȝ ⁊ receſ
ſum actoris fuiſſet ꝓductum. quo caſu debet
iudex aliqualiṫ ſupſedere ⁊ aduentū actoris
expectare. no. Ro. cōclu. ccclxxxij.

Citari non poteſt p̲ audientiam ille queȝ execu
tor citatōnis ſpecialiṫ citauit. ⁊ p̲ſonaliter ap=
prehendit vigore generaṫ clauſule in decreto
citatōis appoſite de citādo omēs intereſſe pu
tantes. no. Ro. conclu. cccc v.

Citatio ſi eſt decreta cōtra aliquos legitie licet
non ſit executa in omnibus locis in quibꝰ mā
datur ſed in q̄buſdam tantū. ſi tamen illi om=
nes contra qnos citatio fuit decreta conſtitue
runt ꝓcuratores ad cauſam illam ꝓſequēdā
p̄ſumuṫ habuiſſe certā noticiā citatōis itm̄ q̄
contra omnes legitime ⁊ p̲ſonaliter citatos p
cedi poteſt. no. Ro. conclu. cclxj. ⁊. cclxij.

Citatus legitime in partibuſ ſi non compareat
licet habeat procuratorem in curia cum man=
dato qui mandatum non producit poteſt con
tra ipm p̄ncipalem ꝓcedi p̲ audientiā contra=
dictarum. vt no. Ro. conclu. clxiiij.

Citari poteſt per audientiam appellans cuius
appellatio reperitur auditori commiſſa etiam
ad inſtantiam non habentis mādatum. quia
auditor etiam ſine commiſſione habebat iuriſ
dictōnem habitu. no. Ro. conclu. ccccxj. Se=
cus ergo ſi fuiſſet commiſſa alteri non haben=
ti al's iuriſdictōȝ ad inſtantiā falſi ꝓcuratoris

Citari poteſt p̲ audientiam ad videndū ſe rein
trudi in excommunicatōnem ille qui ab excō
municatōne licet male fuerit abſolutꝰ. no. ro.
conclu. ccclxxxij.

Citatio non poteſt fieri a iudice abſq̄ partı pe=
titōne. ideo in citationibus diciṫ ad petitōem
talis. in dubio tamen ſi apparet citatōnis cō=
miſſionem ⁊ relatōnem ſcriptam p̄ſumitur re
quiſitōem p̄ceſſiſſe quia p̄ſumūtur omnia ſo=
lenniter acta. no. an. de iudi. c. j. ꝟ. nota tertō
practicam.

Citatio ſi apparet facta p̲ nuncium licet nō ap=
pareat de commiſſione. p̄ſumitur commiſſiōȝ
p̄ceſſiſſe. ſm̄ Gui. ſed bar. dicit contrariuȝ qꝛ
hec eſt ſolennitas que preuenit actum. no. an.
de iudi. c. j. ꝟ. examinemus. vide omnino ſb̄
ꝟbo nuncius.§.p̄mo nūcio referenti.

Citatio facta p̲ publicum nunciū iuratū valet
licet non ſit ꝓprius nuncius iudicis. no. Ro.
conclu. ccc.

Citatio poteſt cōmitti notario. ipe tamen non
poteſt ſcribere relatōnem ꝓpriam ſue citatio=
nis licet ſpe. dixit q̄ eius ſcripture credatur.
no. an. de iudi. c. j. ꝟ. examinemus.

Citatōis actꝰ ⁊ executōis officiū an pōt cōmit=
ti p̲ti p̲ iudicē. vide an. de iudi. c. j. ꝟ. nō ṫtio
practicā. dic q̄ pōt cōmitti ſȝ aduſariꝰ non ar=
taṫ credē citanti niſi habeat lr̄as publicas iu=
dicis. aduēte tn̄ q̄ p̲ti aſſerēti ſe citaſſe nō credi
tur aduſa p̲te negāte niſi aliṫ ꝓbet. qꝛ non dȝ
eē teſtı in cā ꝓp̄a. vt no. an. de iudi. c. j. ꝟ. exa=
minemꝰ. bar. etiā diċ q̄ q̄libȝ pōt ꝯſtitui nun=
ciꝰ in cā ꝓp̄a. vt ipe no. in. l. j. ff. de ſui. fu. ⁊ in
l. eū q̄.§. ſi epl'a. ff. de fur. l. iuſte poſſidet. ff. de
acqui. poſſeſ.

Citatio licet regulariṫ fieri non poteſt p̲ parteȝ

abſqꝫ ſpeciali licentia iudicis. hoc tamē fallit
in debitore fugiente quem poteſt creditor au
ctoritate ꝓpria realit̄ citare ꝑ capturā nō ver
baliter ad ꝑueniendum iuriſdictōem. qꝛ cita-
tio in ꝑueniendo exigit̄ legitima. Itē fallit in
reperto capto in flagranti crimine. imo et in ꝗ
libet delinquente qui poteſt capi a quolibꝫ vt
ducatur ad iudicem. fallit etiam in citatōe ap
pellatōnis extraiudicialis quam poteſt quis
ꝓpria auctoritate facere cum cauſa. no. an. de
iudi. c. j. ℣. examinemus.

Citatus ꝓ̄ſumitur omis ille qui in iudicio ſe ꝑ̄-
ſentat. quod eſt verū in habitante extra locū
iudicij. ſecus in eo qui eſt in ciuitate in qua iu
dicium agitur. ꝑ̄dicta ℣a in eo qui ꝑſonaliter
comparet. ſed ſi nunciū mittit indiſtincte ꝓ̄ſu
mitur citatus. no. Ro. conclu. ccclvj. et idem
tenet' archi. lxxxij. di. c. ꝓpoſuiſti.

Citati ꝓ̄ſumunt̄ teſtes eo ipō q̄ comparent ⁊ ſe
ꝑ̄ſentant ad teſtificaadū. ſm̄ do. de Rota. vt
no. an. de iudi. c. j. ℣. oppono ſecundo. quod
dicit Ro. eſſe verum ꝑ̄ſertim quādo teſtis iu
rauit in ꝑ̄ſentia aduerſarij nihil opponentis.
vt no. Ro. cōclu. ccclvj.

Citatio adeo eſt neceſſaria vt ſi caſualiter quis
in iudicio ſit inuentus nō compellitur reſpon
dere ad id ꝓ quo nō fuit citatus. no. an. de iu-
di. c. j. ℣. nota q̄rto. que diſtingue tamē vt no.
·j· ·§· citari non debet.

Citari non oportet illum ꝗ ꝑ̄ſens eſt. no. bar. in
l. j. ff. de in ius voca. ideo valet electio proceſ-
ſus ⁊ ſententia ⁊ omis actus factus ꝑ̄ſente il-
lo ꝗ citandus erat licet non citatus fuerit. no.
io. an. c. ſi. li. vj. de elec. ſuꝑ ℣bo. al's i nouel.
ſed quo ad ſententiā intellige de ꝑ̄ſente ꝗ non
contradicit. licet ad omne dubiū tollēdū cau-
tius eſſet citare partes (licet ꝑ̄ſentes) perem-
ptorie ad ſententiā audiendā. vt no. io. an. in
addi. ſpe. in ti. de pla. ſen. §. vt autem. ℣. ⁊ nō
in fine. ſed an. dicit q̄ tunc valet demum ꝓceſ
ſus factus contra ꝑ̄ſentem ⁊ tacentem quādo
fuit a iudice certioratus. al's non dicit̄ proceſ-
ſus factus. ⁊ in dubio ſm̄ bar. nō ꝓ̄ſumit̄ cer-
tioratus niſi ꝓ eo eſſet lata ſententia. ſi autem
ꝑ̄ſens nō tacet ſed cōtradicit. tunc dic vt i §.
qui ꝓxime ſequitur. no. an. de. iudi. c. j. ℣. op
pono ſecūdo.

Citari non debet ꝑ̄ſens in iudicio ꝗ non cōtra-
dicit. ſed ſi cōtradicat aduerte. aut interroga-
tus dixit ſe velle reſpondere. aut nō fuit de h̄
iterrogatus. vel ſi fuit reſpōdit ſe nolle reſpō-
dere. ⁊ tunc ſi al's fuit in iudicio ꝑ illa cauſa ⁊
potuit eſſe deliberatus cogit̄ reſpondere vel
recedere iudice eum monēte. ſed tamē nō mo-
nito ſi ꝑ̄ſens ſtaret ⁊ non reſponderet valeret
quod agitur. ſi autem nūqꝫ plus fuit i iudicio
⁊ non apparet citatus nō compellitur reſpon
dere. ſit tamen cautus in allegando. ſi preten-
dit defectum citationis non excuſat̄. qꝛ ſuffi-
cit q̄ ſit ꝑ̄ſens. ſed ſi ꝑ̄tendit defectum citatō-
nis vi deliberatōnis. auditur ⁊ non compelli
tur reſpondere. compellit̄ tamen libelluꝫ acci
pere. quia nō eſt de actis cum ⁊ ante citatōem
porrigat̄. ⁊ predicta ꝓcedunt vbi nō eſt veri-
ſimiliter deliberatum. al's compellit̄ reſpōde-
re tam in criminali q̄ꝫ in ciuili. no. an. de iudi.
c. j. ℣. oppono ſecūdo.

Citatio incerta ⁊ vaga ac minus generalis nō
valet. puta ſi quis citat̄ ad audiendum volū-
tatem iudicis ſuꝑ tota cauſa. no. Ro. conclu.
cccxxxv.

Citatio valet ſine die. quia dies intelligitur q̄ꝫ
citius poteris. de app. c. cum parati. ⁊ ibi no.
an. in q̄rto notabili.

Citatus ad audiendum ferrr ſententiā tali die
vel poſtea quādocūqꝫ placuerit. non debet il-
licentiatus recedere finita die licet pars citās
nō comparuit. alioq̄n vt contumax puniri po
terit. debet ergo etiā die ſequenti comparē vl'
ſentētiā petere ſm̄ Guil'. de zuza. no. an. d̄ iu-
di. c. j. ℣. oppono tertio.

Citatus ad diē certā ſi nō cōpareat ⁊ iudex ꝓ-
pter abſentiā citantis ex benignitate prorogꝫ
terminū in diem ſequentē. tenet̄ ille die ſequē
ti cōparere ſine alia citatōe. alioq̄n vt ꝯtumax
punit̄. no. an. de iudi. c. j. ℣. oppono tertio.

Citatus ad certū terminū comparēs nō debꝫ il
licētiatus recedē an̄ terminū cōpletū nec etiā
pꝰ. licꝫ citās nō cōparuit. nec ſufficit accuſare
ꝯtumaciam citantis ſꝫ dꝫ etiā in die ſequenti
cōparere niſi in p̄mo termio fuit licētiatꝰ a iu-
dice. alioquin cōdemnabit̄ in expēſis. adūſa-
rio poſtea comparēte. qꝛ duo ſunt p̄cepta. ſcꝫ
vt cōpareat ⁊ ad diē cōpareat. licꝫ bar. huic
dicto ꝯtradicat qn̄ citās in p̄mo termio nō cō
paruit. no. ant. in. d. c. j. de iudi. ℣. oppono. ij

Citatus cōparēs pōt ex impedimēto morbi ei
cōtingēti illicētiatꝰ recedē. qn̄ eſt tal' morbꝰ ꝗ
excuſaret eū a cōparēdo ipō iure vt morbꝰ ſō-
ticꝰ. dꝫ tn̄ dimittē ꝓcuratorē ꝗ excuſatōꝫ ſuaꝫ
alleget. ⁊ ceſſante impedimento redire cōpel-
litur. no. an. de iudi. c. ij. ℣. oppono tertio.

Citatꝰ cōparēs ſi repiat iudicē abeē a loco iudi
cij. pōt finita hora citatōis ꝓpa auctoritate re
cedē cū nō ſit ibi licētiās. iō licētiat̄ a iure. ſi āt
iudex pn̄s eſt ſed infirmꝰ talit̄ q̄ ad actum pro
quo quis citatus eſt non valet intendere. tūc
debet petere q̄ eum licentiet vel diem ꝓroget
⁊ ſi tanta ſit infirmitas q̄ iudex his non valet
intendere vel eſſe in termino. tunc elapſo ter-
mino intelligitur licentiatus a iure. no. an. in
d. c. j. ℣. oppono tertio.

Citatio adeo eſt neceſſaria ꝙ licet quis ſit contumax tamen actus geſtus contra contumacē alia die vel hora ad quam ſpecialiť citatꝰ non ſit. non valet. no. an. in. d. c. j. ꝟ. oppono ꝗtio. in fi. hoc verum intellige niſi iudex ꝓrogauerit terminū in diem immediate ſequenteȝ vel ad vlteriorem ꝓrogari conſuetum. vel niſi ꝑ ma citatio fuerit etiam generalis ad totaȝ cauſam. vt no. an. de dolo. ⁊ contu. c. cuȝ dilecti. ꝟ. oppono ꝙ citatus. Predicta intellige vbi reus eſt contumax. vbi autē actor non comparet. citatio circūducitur. vnde nec in diem ſequentem nec in aliā poteſt actus fieri ſine noua partis vocatōne. vt no. io. an. ⁊ an. in. c. cōſuluit ſuper. ij. glo. de offi. dele. ⁊ ꝑſumitur iudicem terminū prorogaſſe eo ipſo ꝙ in dieȝ ſequentem diſtulit actuȝ facere. vt no. bal. in. l. ⁊ poſt edictum. in ꝑnci. ff. de iudi. ſed ꝯtrariū ſentit an. in. d. c. cū dilecti.

Citatus ad videndum iurare teſtes ad diē certam non iuridicā. ſi teſtes iurauerint de die ſequenti ſine noua partis citatōne ſeu vocatōe. non valȝ. no. Ro. conclu. xvj. vide ſupra primo. §.

Citatus ad terminū certum. qua die ⁊ hora debet comparē. vide ſub ꝟbo terminꝰ. §. j. et. §. terminus ſi eſt datus ⁊ terminꝰ ſi eſt aſſigtus.

Citatus ꝑſonaliter ex quacunqȝ cauſa. debȝ ꝑſonaliter comparere. nec ſufficit ꝓcuratorem mittere. no Ro. conclu. cclxij. vide. ī. §. duos ꝓxime ſequentes.

Citatio ꝑſonalis hoc eſt ꝙ citatus preſens debeat ꝑſonaliter comparere. non artat ſenes ꝗ ſunt valitudinarij ⁊ adeo debiles ꝙ nō valēt equitare. ⁊ tales excuſanť etiaȝ a veniēdo ad iudicium cauſa teſtimonij ꝑhibendi ſed debȝ ad eos mitti. no. Rota conclu. ccxviij. vide. ī. §. ꝓximo. ſ̄. §. ꝓximo.

Citatus vt ꝑſonaliter compareat excuſatur ꝓpter guerras ⁊ inimicicias generales capitales ⁊ ꝑſonales. non ꝓpter guerras ⁊ inimicicias generales. ꝑſertim ſi detur ⁊ ꝓbetur ꝙ talis citatus cum litteris ſaluiconductus pn̄cipis illius patrie poteſt venire ⁊ illas obtinere ſicut alij fecerunt. vt no. Ro. conclu. ccciij. vide. ſ̄. §. ꝓximo. ⁊. ī. §. citatus vt ꝑſonaliter.

Citatio quando fit ꝑ iudicem delegatum. debȝ habere inſertum tenorem delegatōnis ſi fit ꝑ litteras. ſecus ſi ꝑ nuncium. no. Ro. conclu. cccxx. ſed an. in. c. ꝑterea de dila. in prima oppoſitōne tenet ꝙ etiam quādo citatio fit ꝑ litteras non requiriť ꝙ tenor delegatōnis inſeratur. ſed ſufficit ꝙ iudex narret ſe delegatum vt citatus teneať comparere allegaturus ꝑuilegium ſuum.

Citatus per vnum ex pluribus iudicibus delegatis datis in ſolidum vt compareat corā eo. vel collega ſuo. nō tenetur comparere coram collega qui non citauit. ⁊ ſi ꝑ illum collegam fiat proceſſus contra eum. non valet. no. Ro. conclu. cvij.

Citatio non requiriť ad dicendum ꝯtra reſcriptum delegatōnis. ſed ſufficit ꝙ inſerto tenore reſcripti citetur pars vt veniat reſponſura de iure alteri parti. vt videtur dicere ſpe. in titu. de cita. §. iam de citatōne. ꝟ. ſed pone. ⁊ deciſio Rote. in conclu. cccxx. ⁊ an. in. c. ꝑterea. de dila. Et ratio eſt in promptu. quia iudex licet in veritate ſit iudex. ſi non eſt de ſua iuriſdictōne certus vel de ea dubitet. nō poteſt parteȝ citare nec in cauſa ꝓcedere. de offi. dele. c. quoniam abbas.

Citare autē ad dicendum contra reſcriptū. eſt in dubium reuocare ſuam iuriſdictiōem. ⁊ ſic citando implicat contradictōnem. quia citando vt iudex affirmat ſe iudicem ⁊ citādo vt dicat contra reſcriptum in dubium reuocat iuriſdictōnem. ſtilus autē curie qui habet ꝙ in curia citatur pars ad dicendum cōtra cōmiſſionem. non eſt ad finem vt illa omiſſa iudiciū non teneat. ſed ad finem ꝙ res de qua agitur fiat litigioſa licet in citatōne non exprimatur illa. de quibus in cle. ij. vt li. penden. ⁊ ita no. Ro. conclu. cclxvij. Cōclude ꝙ tenor delegationis inſertus in citatione facit fidem ⁊ ei credendum eſt ad finem ꝙ citatus teneatur comparere niſi iudex citatōnis ſit vilis ꝑſona vel in partibus valde remotis. vt no. An. de offi. delega. c. cum in iure.

Citatio vltra duas dietas valet ſi ſit ad curiā. licet in reſcripto ſiue cōmiſſione cuius vigore fit citatio nō dicatur non obſtāte conſtitutiōe concilij de duabus dietis ⁊c̄. niſi citatus haberet ex ſpeciali ꝑuilegio ꝙ vltra duas dietas citari non poſſet. quo caſu non valet citatio ſi in reſcripto non fit mentio de ꝑuilegio. ergo ī alijs citationibus videtur exꝑmendum illud ſi non obſtan. ⁊c̄. no. io. an. de reſcrip. nōnulli ſup ꝟbo ad iudiciū.

Citatio licet ꝑmittatur ex reſcripto vltra duas dietas non obſtante conſtitutōne concilij. intelligitur taliter ꝑmiſſa ꝙ non excedat quatuor dietas. aliter poſſet quis in infinitum trahi quod eſſet abſurdum. no. io. an. de reſcrip. c. nōnulli ſup ꝟbo mentionē.

Citatio ſi eſt facta de illlo ꝗ de neceſſitate citare non debuit. non teneť illum citans expectare. no. frā. poſt alios. de elec. quia ꝓpter. §. illud. q. x.

Citatus ad aliquid coraȝ iudice competēte ad qđ de iure citari non debuit. tenetur comparere allegaturus defenſionē ſuam alˀs poteſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

excōmunicari tanq̄ꝫ cōtumax. melius tñ faciet iudex ſi ſe abſtineat. no Ro. ꝯclu. xxxij.

Citatus an teneaṫ comparere allegaturus priuilegium ⁊ defenſionem cōtra iuriſdictioneꝫ iudicis. vide glo. notabilem de accuſa. venieſ in glo. fi. vide omnino archi. xv. q. iiij. c. ij. in fi. ⁊ io. an. in regula ſcienti in ſolutōe queſtionis mercurialis. ⁊ an. qui pleniſſime loquitur in. c. ꝑterea. de dila. ⁊ per bar. ⁊ bal. in. l. ij. ff. ſi quis in ius voca. nō ierit. vide ſub ꝟbo exemptio. §. exemptus ab ordinario.

Citatio poteſt committi ⁊ decerni in die feriata. dum fiat ad diem nō feriatam. Ratio eſt. quia tale decretum nō eſt actus iudicialis. ſꝫ pōt fieri in domo ⁊ parte nō vocata niſi quādo decretum de citando fit cum cauſe cognitione. Executio aūt ipſius citatōnis nō eſt dubium q̄n poteſt fieri die feriata. quia fit ꝑ nuncium nō ꝑ iudicem. no. Ro. ꝯ. ccclij.

Citatio ad ſententiam audiendā non valet. niſi ſit ꝑemptoria ⁊ expreſſe dicaṫ ꝙ ꝑemptorie citatur. no. Ro. cōclu. cccxxxv. quod eſt veꝝ in prophanis. ſecus in beneficialibus in q̄bus ꝓceditur ſine figura iudicij. vt no. Ro. con. ccxxxviij. ſed in prophanis in quibus proceditur vt in notorio vel ſaltem ſummarie. non requiriṫ ſolennitas ꝑemptorij. no. An. de cohb. cle. vr̄a. xj. colū. in ꝑn.

Citatio ad ſententiā audiendam cenſeṫ habere ꝑemptorium expreſſum quādo in ea ponitur comminatio ꝙ ſi citatus nō comparuerit iudex ad ſententiam procedet. ſecus ſi cōmineṫ ꝙ ꝓcedet ꝓut iuſtū fuerit vel ꝓut de iure poterit. ſm bar. no. Ro. ꝯclu. ccxxxviij

Citatio ſiue monitio quam facit epiſcopus i ſynodo habet vim ꝑemptorij ⁊ monitōis. ita ꝙ ſine alia monitōne contrafaciens penam etiā excommunicatōis incurrit. no Rota. conclu. ccccxxv.

Citatio omiſſa in ſententia ferenda licet regulariter reddet eā nullam. tamē hoc fallit in ſētentia excōmunicatōis ⁊ cenſure. no. an. ꝺ cohabi. cle. ⁊ mu. veſtra. xj. colum. ꝟ. nunq̄d autem omiſſa.

Citatio quādo fit in genere de omibus quoꝝ intereſt. nō eſt artatoria. ſed monitoria. et q̄d opereṫ vide Ro. ꝯclu. xlj. ⁊ vide. ꝭ. §. primo

Citare nō poteſt executor citatōnis aliqueꝫ in ſpecie qui nō ſit in commiſſione ſibi facta ſpecialiter nominatus. licet in ea ſit clauſula generalis citandi poſſeſſores vel omnes quoꝝ intereſt. no. Ro. cōclu. ccccj.

Citandi ſunt abſentes quādo aliquis eligitur vel recipiṫ in canonicum. alioq̄n eis inſtantibus nō valeret receptio. no. Ro. conclu. cccc xxvj.

Citare debet quis ad ꝓductōnem inſtrumenti ſicut ad ꝓductionē teſtium. tex. eſt. C. de fide inſtru. l. iudices. al's inſtrumentū nō ꝓbat niſi ſaltem pars citata fuerit ad dicendū contra inſtrumentū ꝓductum. no. Ro. ꝯclu. x.

Citari debet quis ad taxationem fructuum in quibus extitit condemnatus. no. Ro. cōclu. cclxxxvj. Contrariū no. Ro. conclu. cccxx. vide ſub ꝟbo iudex.

Citatio nō requiriṫ ad condemnatōꝫ expenſarum ſm cy. quia de eius conſtat preſumpti ōe ex actis in iudicio. no. anth. in. c. veſtra. de cohabi. cle. ⁊ mu. xxxviij. colum. ꝟ. ſecundū eſt ꝑncipium.

Citari an debet pars quādo iuramentuꝫ alteri parti relaxaṫ vel ab alio abſoluiṫ. vide plene ꝑ an. in. c. debitores de iuriur. in. ij. carta.

Citatio facta in curia ꝑ curſorem ad dicenduꝫ cōtra cōmiſſionem. inducit litis pendentiam quo ad poſtea attemptata reuocanda. licꝫ nō exꝑmantur in citatōne ea. de quibus in cle. ij. vt lite penden. no Ro. cōclu. cclxv.

Citari an debeant partes quādo arbiter vl' arbitrator ꝓcedit. vide ſupra ꝟbo arbitrator. §. arbitrator nō teneṫ.

Citari an debeat ꝑor quādo ꝑ abbatem a quo ꝑoratus dependet onus imponiṫ ꝑoratui. vide ſupra ꝟbo abbas. in ꝑn.

Citari an ſufficiat ꝓcuratorem ſi dn̄s eſt p̄ſens vide an. de do. ⁊ cōtu. c. cauſam.

Citari nō oportet ꝑncipalem qui dimiſit procuratorem licet in loco aduerſarij defuncti alter tertius ſurrogetur. ſufficit em̄ citare dictum ꝓcuratorem ad dicendū cōtra cōmiſſionem p̄dictam. no. Ro. ꝯclu. ccccxxj.

Citatio ad locū notorie non tutū non valet. an autem talis notorietas ſufficiat abſqꝫ eo ꝙ excipiaṫ de loco nō tuto. vide an. de coha. cleri. veſtra. xxxviij. colū. ꝟ. ſcōm ē ꝑncipiuꝫ. ⁊ vide glo. pe. in cle. appellāti. de app. ⁊ plenius ꝑ an. in. c. ex parte. j. de app. Adde ꝙ ſi locus non eſt tutus ratōne delicti ipſius citati. teneṫ citatus comparere al's delictū remaneret impunitum. vt no. bal. C. de epiſ. ⁊ cle. l. omnis vlti. colū. ⁊ ita debent limitari inra dicētia ꝙ citatus ad locum non tutum nō teneṫ comparere.

Citatus ad locū non ſibi tutum ſi tamen eſt tutus ſuo ꝓcuratori. ſufficit quādo quis artaṫ ⁊ artari poteſt ad comparendū ꝑ ꝓcuratorem. no. an. de teſti. cum olim. in. ij. notabili. ſꝫ plenius ꝑ eundem in. c. ex pte. j. de app.

Citatio facit deſinere rem eſſe integram quātū ad iuriſdictōis exerciciū. no. an. de iudi. quia. §. venio ad q̄ntum.

Citari an debeat ille qui eſt contumax. vide. §.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝓxime ſe. ⁊ vide ſub vᷓbo contumax ·§· contumax nõ poteſt mulctari.

Citatus ſi eſt ꝑſonaliter apprehẽſus ⁊ citãti reſpondeat ſe nõ venturum. vel nihil reſpondeat ⁊ nõ compareat. vel malicioſe ꝓcuret ne citatio ad eum ꝑueniat. nõ eſt vlterius citãdus nec ad teſtium receptionẽ nec ad ſententiam. ẜm innoč. quod eſt notabile. no. Ro. conclu. cccxxxviij.

Citatio ſicut nõ requirit̃ in ſententia iuris vbi pena ipo iure infligit̃. ita etiam nõ exigitur in ſentẽtia homis penam iuris inferentis ſ3 declarantis. quod intellige quo ad ꝓmulgatiõ3 ſententie. ſed ſi vellet ad executionẽ ꝓcedere ⁊ neget̃ factum ex quo pena a iure infligitur. tunc ad ſententiã declaratoriã illius facti exigit̃ partem citari. no. de ap. reprehenſibilis. ⁊ io. an. ibidem cõtra ꝓmum dictum tenet no. Ro. cõclu. liij. vbi dicit parte3 citãdam eſſe qñ petit̃ declarari eam incidiſſe in canonẽ late ſẽtentie. ⁊ vide duos ·§· pxi. ſequẽ. ⁊ vide ſb vᷓbo declaratio.

Citatio an nõ requirat̃ ad ſententiã ſup notorio ferendam q̃ eſt mere declaratoria ſentẽtie a iure late. an autem in ꝓceſſu ꝑcedente ſentẽtiam ſit pars citanda. vide an. de cohabi. cle. ⁊ mul̃. veſtra. xj. colũ. ⁊ generalit̃ an in notorio ſit neceſſaria citatio. vide ſub vᷓbo notoriũ ·§· notoriũ an excuſet a citatõe.

Citatõ nõ requirit̃ quãdo executor gratie apoſtolice ẜm tenorem gratie ſe ꝑ teſtes informat de vita. moribus. conuerſatione. ac ſcientia ⁊ cantu impetrantis. no. Ro. ꝯclu. ccccxxiiij.

Citatio nõ requirit̃ quãdo iudex recipit teſtes ſup fama vel notorio vel ſup legitimatõne ꝑſone. no. an. de cohabi. cle. ⁊ mu. c. veſtra. xlviij. colum.

Citatio nõ requirit̃ quãdo iudex ad ſui informationem ꝓcedit vt bonus vir. no. anth. i. d. c. veſtra. xxxviij. colũ. in ꝑn. ⁊ plenius ꝑ eundem an. ⁊ inno. de ꝑſump. c. ſi. ⁊ ꝑ io. an. i clemen. j. de offi. dele.

Citatio rectoris eccleſie nõ requirit̃ quãdo eccleſia ſua alteri eccleſie vnitur. tex. eſt i clemẽ. ſi vna. d̃ re. eccle. nõ alic. ſecus ſi ipa eccl̃a ſeu bona eius dimẽbrant̃. no. io. an. in. cle. predicta in glo. ſup vᷓbo defenſor. ⁊ idẽ tenet Ro. conclu. cccxxj.

Citatio non requirit̃ ad videndum articulos admitti. ſi pars fuerit citata ad dicendum cõtra ⁊ dixit contra. quia nõ intereſt ammodo partis ex quo exceptõnes ſuas dedit. ſ3 appelare poteſt quia iudex exceptiões ſuas repellit. no. Ro. ꝯclu. xc.

Citari non oportet ad actum niſi illum qui ex actu ledi poteſt. ⁊ q̃ ſi preſens eſſet cõtra acta dicere poſſet. ⁊ vtrũq3 copulatiue requiritur. ff. de adop. l. nam ita diuus. ⁊ de ven. inſpi. l. j. ·§· denũciari.

Citari non oportet violentum ad delatõem iuramenti quod aduerſario ſuo in eius odium defertur. ſecus in aliјs iuramentis. no. Rota cõclu. cclxxxvij.

Citatio non requirit̃ ad appellatiõem interponendam nec ad apoſtolos dandos quia ſunt actus iudiciales. no. Ro. ꝯclu. cccxxj.

Citatio nõ requiritur quãdo ꝓuilegium vl̃ diſpenſatio cõceditur. no. an. de confir. vti. vl̃ inuti. c. cum dilecte. ⁊ de filiјs preſ. c. veniẽs. iij. colum. in fine. Ide3 quãdo ꝓuilegium conceſſum innouatur in curia. ſecus ſi extra curiam ex ſpeciali commiſſione fiat innouatio ẜm hoſtien. vt no. an. in. d. c. cum dilecte. ſed glo. in l. nam ita diuus. ff. de app. dicit partem citandam quando reſcriptũ impetratur ex quo aliter ledi poſſet. ⁊ idem ſentit bar. ibidem.

Citatio an vitietur ſi executor citatõis errauit in nomine citandi. vide ſub verbo error in nomine.

Citatio non requiritur ad interlocutoriã ferendam. ⁊ valet talis interlocutoria licet ſit iniuſta ẜm Inno. vt no. Ro. conclu. xc. niſi ab illa interlocutoria fuerit appellatum. ẜm inno. Et hoc quod dictum eſt ꝓcedit in interlocutoria nõ habẽte vim diffinitiue. ſec⁹ ſi vi diffinitiue habeat. vt quia decidit articulum de q̃ ꝑcipaliter agitur. no. Ro. cõclu. ccccvj. Itẽ ſecus ſi interlocutoria contineat aliud dari vl̃ fieri vt ex ea pars poſſit ledi. vt no. Bar. in. l. nec quicq3 ·§· vbi decretum. in ꝓncipio. ff. de offi. proconſu. ⁊ le. Sed an. tenet q̄ in omi interlocutoria requiritur citatio partis. dic vt ipe no. de procu. auditis. vᷓ. oppono ſcđo.

Citatio partis ſicut non requiritur ad validitatem ſententie excommunicatõis. vt no. anth. de cohabi. cleri. veſtra. xlj. colum. vᷓ. nunq̃d autem omiſſa. ita nec requiritur citatio ad ſententiam abſolutoriam ab excommunicatõne. quod eſt verum ſi excommunicatio facta fuit ex officio iudicis. ſecus ſi ad inſtantiam partis. notat gloſa. xj. q. iij. excommunicatos. lic3 autem pars ſit vocanda hoc vltimo caſu. ſi tamẽ non vocetur abſolutio tenet. no. io. an. de ap. qua fronte. ⁊ idem tenet anth. ibidem. vᷓ. quomodo an licet. Inno. aliter dicit de offi. dele. c. prudentiam ·§· ſexta. ſuper verbo maliciam Sed Ro. dicit q̄ excommunicatiõis ſentẽtia lata ex falſa cauſa ⁊ non ſeruato iuris ordine valet mero iure no. Ro. conclu. ccclxij. vᷓ. ij. quod intelligit Rota premiſſis tribus citationib⁹. ⁊ ſicut ſnia excõicatõis lata ex falſa cã et ſine iuris ordie val3 ita ⁊ ſentẽtia abſolutoria

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ab excōmunicatiōe qꝛ pari paſſu ambulāt.no. Ro.ꝯclu.ccclxxxij. An autē ſit neceſſaria monitio vt excōmunicatio valeat ⁊ iuſta ſit. dic ꝙ excōmuuicatio nō poteſt iuſte ferri niſi precedat monitio. quod eſt verū quādo ꝓfertur a iudice ſecus ſi a parte. vt no.an. de cenſi. venerabilis. ⁊ an. de ſen.excō.c.ſacro. ⁊ debꝫ eē trina monitio ꝑ tex.de ap.cum ſpēali in ꝑcipio. ⁊ de ſen.excom.cōtingit. ⁊.c.ſacro. fallit quādo epūs monet in ſynodo.quo caſu vnica monitio habet vim trine monitōnis q̄ ad penam iuſtam etiā excōmunicatōis.no. Ro.cōclu. cccexxv. Item fallit quādo excōmunicatio imponiť nō ꝓ cōtumacia ſed ꝓ delicto. q̄ caſu nulla requiriť monitio. vt no. an.in.c.j. de exceſ.ꝑla.quod dicit io.an. verum quādo excōmunicatio fit ꝓ crimine notorio.ita dicit ip̄e in.c.j.de offi.dele.li.vj.in nouel.ſup ꝟbo violentijs.licet ſentiat ꝯtrarium in.d.c. ſacro Iterū fallit quādo excōmunicatio imponiť a canone ip̄o iure tex.eſt de ap. reprehēſibilis. Item quādo fit ad defenſionē excōmunicantis ꝓpter bona ei ꝑ vim ablata. vt no. io. an. de ſen.excō.dilecto.li.vj.ſup ꝟbo defendere in nouel. Item quādo ꝓ futuris delictis.no. io.an.de ſen.excō.ſacro.in ꝑn. ſed Ro.dicit ꝙ nō debeat aliquis excōmunicari niſi ſit perſonaliť monitus ⁊ apprehēſus. vel niſi impediat ꝙ nō poteſt ad eū citatio ꝑuenire. vel noticia citatōis que ad eū ꝑuenit cōſtituat eum verū ꝯtumacem.no. Ro.ꝯclu.cclxij.⁊.cclxj. Alibi dicit rota ꝙ licet nullus ꝑſonaliť monitꝰ ⁊ citatus excōmunicari debeat.ſi tñ ꝑ edictū fuit citatus in audientia ꝯtradictarū ſufficit. ſecus ſi in alio loco ꝑ edictum citeť.no. Ro.ꝯclu.ccclxij. Alibi dicit ꝙ debeat p̄cedere legitima citatio vt in eius contumaciā poſſit ꝓcedi ꝑ audientiā ꝯtradictarū ad excōmunicatōnem.no. Ro.ꝯclu.ccclxxxij. Tu autē conclude ꝙ licet requirať monitio ⁊ citatio vt excōmunicatio ſit iuſta.nō tamē vt ſit valida.imo abſqꝫ monitōne ⁊ citatōne valet ſentētia excōmunicatōis licet iniuſta ſit. vt no.glo.de ap. reprehenſibilis. ⁊ de ſen.excō.romana.§.ſed nec in ſpecie li.vj.⁊ in.c.j.vt lite nō conteſ. in glo.fi.in fine.⁊ inno.de cle.exco.miniſ. illud. Etiam fre.de ſe.cōſilio.xj.⁊ an.in.c.fi.de preben.⁊ in.d.c.veſtra de coha.cle.⁊ ideꝫ ſentit deciſio Rote cōclu.ccclxij.quod limita in ſententia que ferť ab ordinario.ſed ſi a delegato tunc ſi eſt iniuſta eſt nulla.no Ro.cōclu.xxxvj. Idem ſi ferť ab ordinario ꝯtra p̄uilegium pape.vt no.inno.de exceſ.ꝑla.c.ad quorūdā Idem ſi ferť ex eo ꝙ quis excōmnnicato participat.vt in.c.ſtatuimus.de ſen.excō. li.vj.c cōſtitutōnem.e.ti.⁊ li. Adde quo ad inſtātiā ꝙ ſentētia excōmunicatōis nō requirit citatōnem quādo ferť cōtra cōtumacē ſicut nec req̄riť in ſentētia ꝯdemnatōis expenſarū. vt no. an.de iudi.c.j.ꝟ.oppono q̄rto. Item vbi apparet de cōtumacia nulla monitio eſt neceſſaria.no.hoſti.⁊ io.an.de cenſi.venerabiľ.⁊.d. c.j.de offi.dele.ſed ſentētia ſuſpēſionis ⁊ interdicti ſi fertur ſine cōtumacia nō valet niſi monitio p̄cedat.ſecus ſi ferať ꝓ delicto etiam notorio.no.inno.⁊ io.an.de exceſ.ꝑla.c.j. vel ꝓ defenſione rerū ſuarū.d.c.dilecto quod loq̄ť etiā de ſententia interdicti. ⁊ in caſu illius.c. nō requiriť monitio vt ibi no.io.an.in noueľ.

Citari debet q̄s quādo petiť declarari eum incidiſſe in canonē late ſentētie.iudex tamen debet hoc ſummarie cognoſcere.no. Ro.ꝯclu. xij.vide omnino.s̄.§.citatio ſicut nō requiritur in ſententia.

Citatio requiriť ad abſolutoriā ab obſuatōne iudicij que ferť cōtra cōtumacē.ſꝫ ad circūductionē edicti nō ē citatio neceſſaria qꝛ eſt leuis vel nullius p̄iudicij.vt no.an.de iudi.c.j.ꝟ. oppono quarto.

Citatio an ſit neceſſaria ad miſſionē in poſſeſſionem ex p̄mo decreto q̄ fit cōtra cōtumacem vide ſub ꝟbo contumax.§.cōtumax non pōt mulctari.

Citatio an ſit neceſſaria quādo fit aliqua declaratio. vide ſub ꝟbo declaratio.in p̄n.⁊.s̄.§. citari debꝫ quis quādo.§. citatio ſicut nec requiriť in ſententia.

Citatio nō valet quādo fit ſimul cū monitiōe ꝑ illum cui mādať vt ticiū moneat ꝙ infra decē dies beneficium dimittat aľs citat eum ad curiam.no.ſpe.ti.de cita.§.j.ꝟ.ſed poteſt papa ⁊ pe.more de offi.dele.cū p̄ſes.li.vj.ad fineꝫ.

Citatio licet ſit executa ſi tñ de executiōe nō eſt iudici ꝑ nunciū facta relatio. nō poteſt iudex ꝯtra ſic citatū ꝓcedere ad aliquem actū tāq̄ꝫ cōtra contumacē. ⁊ licet poſt actū fiat relatio actus nō ꝯualeſcit.no.bartho.ff.qui ex cau.i poſ.ea.l.hec autē.§.j.⁊ de cōdi.⁊ demō.l. miť tum.⁊ no.inno.de offi.dele.cum contingat.⁊ bal.C.quomō ⁊ quādo iudex.l.ꝯſentaneum penul.colū.in fine.hec vera niſi ꝑiculum eſſet in mora expectando relatōnem vel niſi iudex ex aliqua p̄ſumptione crediſſet parteꝫ citatam niſi nuncius nundū retuliſſet.vt no.bal. in.l.falſus.ff.de furtis.

Citatio generaľ ad totam cauſam opať ꝙ reo nō comparēte ꝓcedi poteſt vſqꝫ ad ſentētiam incluſiue ſine alia citatōe.ſed ſi ſemel compareat oportet eū poſtea citari ad reliquos actꝰ ⁊ p̄dicta vera quādo lis agiť in loco longinq̄ a domicilio vbi difficile eſt eum ad quemlibet actū citare. vbi autē lis agitať i domicilio rei

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nunc generał citatio non ſufficit ad ꝓcedēdū cōtra reū abſentem vltra ꝑmū actum. vt no. io.an.in addi.ſpe.ti.de cita.§.viſo. ꝟ.itē licꝫ in dic. ⁊ an.in.c.cōſuluit.de offi.dele.

Citatus vt ꝑſonałr compareat nō tenet̄ ꝑſonaliter cōparere niſi in certis caſibus expreſſis i iure.de qbus hr̄ in.l.fi.C.de ꝓcura. ⁊ in.c.j.de iudi.li.vj.vel niſi tał citatio fiat de ſpeciali mādato pape.vt in.c.fi.de ma.⁊ obe. ⁊ in illꝭ caſibus in qbus tenet̄ ꝑſonaliter cōparere excuſatur mittere ꝓcuratorem.ſi habet iuſtū impedimentū qꝛ ꝑſonaliter venire nō pōt puta i infirmitate dum tamē nō ſit quartana. vt no.glo.de ꝓcura.querelam. vel metus inimicorum. vt no.glo.xviij.di.ꝑuenit.vide autem ⁊ alia plura impedimēta iuſta ꝑ eandem gloſā. ⁊ arch.ſuꝑ ea ſpecificata q̄ ibi vide. ⁊ vide.ſ.§.citatus vt ꝑſonaliter.

Citari an debeat iudex q̄ in cauſa ꝓceſſit vt veniat ad defendendū eius ꝓceſſum a quo ē appellatum. vide ſub ꝟbo iudex nō eſt citādus.

Citatio facta ꝑ lr̄as nō artat niſi citato det̄ copia litterarū ſi illā petat.vt no.ſpe.in ti.de cita.§.iam de citatōne.ꝟ.hoc aūt facto. qui ad hoc allegat de ꝓba.c.qm̄ contra.⁊.c.fi. ſꝫ melius facit tex.quem ipē nō vidit in cle.cauſam in fi.de elec.

Ciuilis cauſa eſt cuius finis eſt comodū partis ⁊ intereſſe ꝑuatum. Criminalis eſt cuius finis eſt intereſſe publicum et vindicta publica. Mixta eſt q̄ participat de vtroqꝫ.⁊ ideo cauſa fiſcalis ex qua non agit̄ ad vindictā ſed ad intereſſe fiſci dicit̄ ciuił. nota.an.de iudi.ſuꝑ rubrica.

Ciuilis cauſa ⁊ nō criminalis dicit̄ quādo agitur de ꝑuatōne beneficij ꝓpter crimen. qꝛ tał ꝑuatio nō eſt directa pena crimis. qđ patꝫ qꝛ etiam nō habenti bn̄ficium pōt pena criminis imponi.ałs ſequeret̄ ꝙ carentes bn̄ficijs poſſent impune delinquere.vt no. Ro.conclu.ccccij. Ex his infertur ꝙ agens ad ꝑuatōꝫ beneficij ꝓpter crimen nō tenet̄ ſe inſcribere. quia inſcriptio non habet locum quādo agitur ciuiliter.vt in.c.tue.de ꝓcura.ſed hoc caſu qn̄ agitur ad ꝑuatōnem beneficij.videtur inſcriptio neceſſaria. vt no.an.in.c.ſuꝑ his.de accu.j.colū.in fi.⁊ ibi textus dicit ꝙ nō tenet̄ inſcribere ad penam talionis ſed ad aliā penam extraordinariam arbitrio iudicis.ſiue crimen deducat̄ excipiendo.vt.d.c.ſuꝑ his. ſiue agēdo.vt.d.c.tue.in glo.penul.⁊ ꝙ hec cauſa ſit ciuilis.no.glo.de teſti.ex parte ade. ⁊ eſt tex.in.c.tuas.de ſymo.

Ciuilis cauſa grauis equiparat̄ criminali ꝑm bu.⁊ bar. vt no.an.in.c.fi.de iuriur̄.que autē dicatur grauis.no.ꝑ glo.⁊ doc.in.c. querelā de ꝓcura.

Ciuilis cauſa differt a ſpūali.⁊ ſunt ſpecies ſeparate.vt no.glo.xj.q.j.in ſumma.licet gloſa in cle.j.de offi.dele.in ꝟbo ciuili dicere videatur ꝙ ſub ciuili comꝓhenditur ſpūalis. poſſit tamē illa glo.allegari ad contrariū ꝙ nō comꝓhenditur ex vi vocabuli ſed ꝑ extenſionem ⁊ idemptitatem ratōnis.vt diſpoſitū in ciuili habeat locum in ſpūali quādo eſt eadē ratio.

Ciuitatis appellatōne ⁊ ſimiliter appellatōne caſtri vel ville nō continētur ſuburbia nec contingētia edificia. fallit qn̄ talia loca ſubijciunt̄ eccłaſtico iterdicto.tex.ē de ſen.excō.c.ſi ciuitas.li.vj.

Ciuitas ſi ꝑuetur epiſcopatu.an dyoceſis intelligatur etiam ꝑuata.io.an.poſt archi.in.c.felicis.de ꝑben.li.vj.§.ciuitas hoc tractat.

Ciuitas in tribus caſibus in iure expreſſis priuatur epiſcopatu.vnus eſt.xxv.q.ij.c.fi.ſecūdus eſt in.c.vbi ꝑiculum.de elec.li.vj.tertiꝰ in.d.c.felicis.

Clauſula generalis non obſtantibꝰ iuribus ⁊ ſtatutis in contrariū ⁊c̄.q̄ poni ꝯſueuit in gr̄ijs apoſtolicis ⁊ ceteris. nō operat̄ ꝙ papa videatur in dubio diſpenſare contra ius cōmune.quid autē operetur dicta clauſula quo ad ſtatuta.vide Ro.conclu.iij. Item dicta clauſula non tollit ſtatuta iurata vel ꝑ ſedem apoſtolicā confirmata niſi hoc exꝓmatur.vt no.io.an.de filijs preſ.c.j.i nouel.ſuꝑ glo.quia non.⁊ vide ſub ꝟbo.lex ſtatutū.§.iudex.§.reſcriptū.

Clauſula ꝑuia ratōne ꝓcedat.non facit conditionem.no.io.an.in.c.ex inſinuatōe.de reſcriptis.in nouel.ſuꝑ ꝟbo.in fine.

Clauſula derogatoria ſpecialis an intelligatur incluſa in qualibet diſpoſitōne iurata ita ꝙ iuramentum habet vim ſpecialis clauſule.vide ſub ꝟbo.iuramentū.§.iuramentū non habet. Et an idem ſit in diſpoſitōne ꝓprio motu facta ita ꝙ ꝓprius motus habeat vim ſpecialis clauſule.vide ſub ꝟbo.motus.

Clauſula ſpecialis vel generalis an requiratur derogatoria ꝓcedentis diſpoſitōnis quando agitur de tollendo reſcripto vel ꝑuilegio preſbyteri.⁊ an motus ꝓprius ſiue certa ſcientia habeat vim ſpecialis clauſule derogatorie.vide archi.xxv.q.ij.vltima volūtas.⁊ gaſpar.de reſcriptis.nōnulli.⁊ io.an.⁊ an.de offi.or.c.ex parte.ij.⁊ bal.in ꝓhemio vſus feudorū.ꝟ.quomō in corporalibus.ꝑ Bar.⁊ bal.in.l.pacta nouiſſima.C.de pac.⁊ ꝑ bal.in auten.hoc inter liberos.C.de teſta.ꝟ.quid ergo.et ꝟ.quero quid ſi omnino.vide ⁊ in.l.hūanum C.de legibus.vlti.colum.⁊ ꝑ fre.de ſenis cōſilio.xlvij.⁊ plenius conſilio.ccxxxiiij.⁊ per

d

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſo.an.in.c.j.de exceſ.p̄la.li.vj.in nouel.ꝛ per
fran.de za.in cle.j.de ſepul.ꝛ per cy.in.l.j.C.
quādo imper.inter pu.ꝛ vidu.Bar.in.l.ſi q̄s
in p̄n.de le.iij.ꝛ in extrauagan.ad rep̄mendā
ſup ꝟbo.non obſtan.ꝛ vide ꝑ an.in.d.c.non
nulli.ꝛ de conſti.que in eccleſiarū.ꝛ de reſcri-
ptis.c.j.ꝛ de conſti.c.j.li.vj.ꝛ vide ſub verbo
ſcientia.ꝛ vide omnino lap.in.c.q̄uis.ꝛ.c.ſi
ꝓpter.ꝛ.c.ſi eo tempore.de reſcriptis.ꝛ de p̄-
ben.ei cui.li.vj.ꝛ de elec.cum ex eo.e.li.ꝛ i.c.
iacobus de ſymo.q.vlti.ꝛ vide omnino.j.§.
ꝓrimo.ꝛ.s̄.§.ꝓrimo.ꝛ.j.ſub verbo.motus.
ꝛ vide io.an.poſt archi.de preben.cum in illꝭ.
in p̄n.ſuper verbo.prouideri.li.vj.i nouel.

Clauſula derogatoria poſita in lege vel in alia
diſpoſitione hoc modo ſi cōtra fiat nō valeat.
tolliť ꝑ ſequentem diſpoſitōnem contrariam
ſi in ea dicať generaliter nō obſtante aliqua le
ge vel diſpoſitōne in contrariū.no.an.in.c.q̄
in ecclarum.de conſti.ſed ſi clauſula dicat ꝙ
non valet niſi de illa lege vel diſpoſitōne fiat
mentio ſpecialis.tunc oportet ſi illi derogare
debeat ꝙ de ip̄a fiat mentio ſpecialis.vt no.
an.in.c.nōnulli.de reſcriptis.vel ꝙ dicat nō
obſtante aliqua diſpoſitōne contraria etiā ſi
in illa eſſent derogatoria verba.non tamē re-
quiritur ꝙ illa verba ſpecificet.vt no.Bar.in
l.ſi quis.in princi.de le.iij.vel ſaltem ꝙ dicať
non.obſtante aliqua lege vel diſpoſitōe in cō
trarium etiā ſi de ip̄a deberet fieri mentio ſpe
cialis.vt no.in.ca.j.de reſcriptis.Cyn.tenet
contrariū dicens ꝙ hoc vltimum nō ſufficit.
d.l.j.C.vbi impera.inter pu.ꝛ vidu.ꝛ cū cy.
concor.archi.xxv.q.ij.in ſumma.ꝛ.c.cum in
illis.in princi.de p̄ben.li.vj.ad finem.ſed con
cordari poſſunt quia loquūtur in clauſula de-
rogatoria poſita in.l.Sed fre.de ſenis in con
ſilio.xlviij.dicit idem quod an.in clauſula de
rogatoria poſita in p̄uilegio.ſed cōtrarium di
cit in cōſilio ſuo.ccxxxiij.

Clauſula poſita in medio vel in fine diſpoſitio-
nis ſiue ſit ꝑ modum clauſule ſepate ꝛ per ſe
ſtantis ſiue ſit tm̄ qualitas annexa pluribꝰ ex
traneis in eadem oratōne poſitis.ad que refe
ratur an ad omia an dūtaxat ad ꝓxima.vide
bar.in.l.j.licet.ꝛ.l.talis ſcriptura.de le.j.ꝛ.ff
vi bo.rap.l.pretor.ij.§.eritq̄ differentia.ꝛ.l.
ſi ita ſtipulatus.§.griſogonus.de verbo.oblꝭ.
In.l.ſeyo.§.gayo.de fide inſtru.Et.l.repetē
dis.de lega.iij.ꝛ de libe.ꝛ poſtu.l.iij.§.filius
ꝛ ꝑ io.an.ꝛ an.in.c.inquiſitioni.de a p.ꝛ per
eundem an.in cle.j.ad finem.de ſup.neg.pre-
la.ꝟ.omnino vide.ꝛ ꝑ eundē de reſcripti cau
ſam que.

Clauſula:habentes tenorem p̄ſentibus pro ex-
preſſo ꝛc̄.que ſepe poniť in litteris.operať ꝙ
papa poſſit ex certa ſcientia facere qđ in litte-
ris cōtineť.no.Ro.cōclu.ccix.

Clauſula generalis non obſtantibus priuilegi
is quibuſcūq̄ ꝛc̄.derogat dūtaxat p̄uilegijs
non inſertis in corpore iuris.nō autē derogat
illis que in corpore iuris inſerta ſunt.vt patet
ex tex.ꝛ glo.ff.de iudi.l.heres abſens.in prin
ci.ꝛ.C.vbi de cri.agi oportet.auť.qua in ꝓ-
uincia.ꝛ no bar.in extrauagā.ad reprimēdā.
ſup ꝟbo.nō obſtantibus.

Clauſula generalis non obſtan.aliqua lege in
cōtrarium.requiriť in priuilegijs ꝛ in reſcri-
ptis contra ius cōmune conceſſis ad totale p̄-
iudicium iuris alterius.l.reſcripta.C.de pre
ci.impera.offe.ꝛ.l.fi.C.ſi contra ius vľ vti.
pub.ꝛ ibi no.per bar.ꝛ bal.Bar.tamen dicit
hoc verum in p̄uilegio.ſecus in reſcripto.ſed
bal.dicit idem etiā in reſcripto.ſed io.an.di-
cit ecōtra ꝙ valet p̄uilegium ſine clauſula nō
obſtanti.ſecus in reſcripto.vt ibi ip̄e no.in.c.
j.de exceſ.prela.li.vj.i nouel.ꝛ ſine dicta clau
ſula non valent talia priuilegia vel reſcripta.
niſi interueniat ſecūda iuſſio.vt no.bal.in.l.
nec damnoſa.C.đ preci.impe.offe.Predicta
vera niſi p̄nceps concedat tale p̄uilegium vel
reſcriptū in his in quibus habet liberā admi
niſtratōnem vt habet papa in beneficialibus
quo caſu licet reſcribat contra ius cōmune ta
men valet etiā abſq̄ tali clauſula nō obſtante
vt no.an.in.c.que in ecclarum.de conſti.ꝛ in
c.j.de reſcriptis.ꝛ tunc diciť reſcriptū contra
ius cōmune quādo in illo non reperiť finalis
nec impulſiua ad concedendū.ꝛ in.l.ſtatutū
eſt contrariū.vt no.bal.in.d.l.nec damnoſa.
vide omnino.j.ſub ꝟbo p̄uilegiū.§.p̄uilegiū.
cōtra ius cōmune.

Clauſula generalis nō obſtante aliqua lege in
cōtrarium.requiriť in p̄uilegijs ꝛ in reſcripti
contra fiſcum ꝛ contra publicam vtilitatē cō-
ceſſis.alˀs non valeret.l.nec damnoſa.C.de p̄
ci.impe.offe.ꝛ.l.fi.C.ſi contra ius vľ vti.pu.
quod intellige niſi interueniat ſecunda iuſſio.
vt no.s̄.§.ꝓrimo.quādo autē dicatur reſcri-
ptum eſſe contra fiſcum vel pub.vti.declarat
bal.in.d.l.reſcripta.C.de p̄ci.impera.offe.

Clauſula tollens obſtacula contra impediētia
effectum totalem gratie nō includit obſtacula
inducentia dilatōnem.ideo vt omia includat
ſic formanda eſt.nō obſtantibus aliquibus ꝑ
que poſſet gratia impediri vel differri.vt no.
per glo.ꝛ doc.de reſcriptis.c.ſi ꝓpter.li.vj.

Clauſula ſc̄m ſtilum curie in litteris poni ꝯſue-
ta licet non apponať habeť ꝓ expreſſa.imo ſi
eſt appoſita in aliqua parte reſcripti intelligi
tur vbi apponi cōſueuit.vt no.an.de ꝯſti.cū
m.viij.colu.ꝟ.nota ꝙ clauſula.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Clauſula ſi eſt ita que ponit̃ in lr̃is ꝛ reſcriptiſ
an requirat ꝓbatõʒ oim̄ narratoꝝ̃. an ꝟo ſa=
tis ſit alterũ de narratis ꝓbare qḋ ꝺ iure ſuffi
ceret ad intentũ. vide ꝺ reſcrip. oli. in fi. ꝛ. c. ij

Clericus non dicit̃ potentioꝛ laico niſi
habeat poteſtatẽ vel ſupioꝛitateʒ iuriſ
dictõnalem ſup laicũ. imo laic⁹ dꝛ potẽ
tioꝛ q̃ terribilioꝛ. ſm̄ hoſti. no. Ro. conclu. c
xij. ꝛ vide ſub ꝟbo canonicus. monach⁹. ꝓcu
ratoꝛ. religioſus. p̃ſbyter. regularis.

Clericus an dicat̃ vſufructuarius vl̃ vſuari⁹.
vel ſimplex admiſtratoꝛ in bonis eccl̃e. viḋ ſb̃
ꝟbo p̃latus. §. p̃lati licet ſint.

Clericoꝝ̃ appellatõe comp̃hendunt̃ oẽs pſo=
ne eccl̃aſtice que gaudent ꝑuilegio canonis ſi
q̃s ſuadente ꝛ qui ſunt de familia clericoꝛum
ꝛ etiam clerici ꝑme tonſure tm̄. q̃d de cõiuga=
tis vide an. de iudi. cũ nõ ab homie. ꝟ. quõ q̃.
ꝛ an appellatõne clerici comp̃hendant̃ p̃ſby=
teri. vide an. de coha. cle. c. veſtra. ꝟ. nota ꝙ
materia. ꝛ clericoꝝ̃ ꝑuilegio gaudent ꝯuerſi.
no. glo. de ſen. excõ. non dubiũ. An aũt appel
latõe clerici comp̃hendat̃ canonicus ꝛ econ=
tra vide ſub ꝟbo canonic⁹. §. canonici appel=
latõe. An autem comp̃hendat̃ cardinal̃. vide
archi. ꝛ alios de elec. nemo. li. vj.

Clericus in minoꝛibus oꝛdinibus ꝛ nõ i ſacris
ꝯſtitutus nõ põt de iure cõmuni eligi ad pro=
chialem eccl̃am. vt no. glo. de elec. cũ ex eo. li.
vj. ſup ꝟbo dyaconus.

Clericus ſecularis an poſſit aliquo caſu p̃eſſe
eccl̃e regulari. dic ꝙ ſic q̃n eſſet vnita eccl̃e ſe=
culari. no. an. de iudi. c. cauſam. Sʒ an regula
ris poſſit ſine diſpenſatõe p̃eſſe eccl̃e ſeculari.
no. an. de iudi. cauſam. vide ſub ꝟbo canoni=
cus. §. canonicus regularis.

Clericus ſi ꝓ debito ciuili tenet̃ inuit⁹. detinẽſ
excõmunicatõʒ incurrit etiam ſi clericus ꝓmi
ſit obſtagium. hoc ẽ de certo loco ſe nõ receſſu
rum. ſecus ſi clericus ſtet in certo loco volun=
tarie recluſus. no. io. an. ꝛ an. de iureiurã. ex
reſcripto. Predicta intellige niſi debituʒ ciui
le deſcendat ex crimine. q2 tunc poteſt cleric⁹
impune detineri. ꝑ tex. de app. dilectus. et de
penis. grauis. Item intellige niſi dolus debi
toꝛis arguat̃. vel niſi ꝯſuetudo ſit in ꝯtrariuʒ
que conſuetudo decennio p̃ſcribit̃. no. math.
de ſolu. odardus. vide ſub ꝟbo carcer. §. car=
cerari non põt femina. Item nota ꝙ clericus
non põt ꝓ debito ciuili carcerari. ptʒ q2 ſi ha=
bet bona illa debẽt accipi. ſi non hʒ. nõ tenet̃
vltra q̃ȝ facere poſſet deducto alimẽto ne ege=
at q2 h̓ eſt ꝑuilegiũ clerici. vt ꝑ glo. no. ꝛ bal.
in. l. miles. in ꝑn. de re. iuris.

Clericus cuiuſcũqȝ oꝛdinis etiaʒ in minoꝛibus
gaudet ꝑuilegio clericali. ꝛ ſubeſt ſoli iudici
eccl̃aſtico. nec coꝛam ſeculari põt ꝯueniri. no.
antho. de iudi. cum nõ ab homie.

Clericus non poteſt ꝓ aliqua cauſa conueniri
coꝛam iudice ſeculari nec vi pacti nec vi iura=
menti nec vi alicuius cõſuetudinis. no. anth.
de iudi. at ſi clerici.

Clericus etiam ratõe feudi qḋ tenet a laico nõ
põt conueniri a laico dn̄o feudi. no. anth. ꝺ iu
di. at ſi clerici. in ꝑn. ꝟ. oppono. cũ glo. ſed cõ
trarium tenet glo. quam antho. ꝓ ſe allegat.
xj. q. j. in ſumma.

Clericus non põt iuriſdictõʒ quam ep̃s in euʒ
habet ꝓrogare ad aliũ. no. an. de iudi. ceterũ.
ꝟ. quomõ aut in caſibus. hoc verũ paciſcẽdo
ſed cõtrahendo in loco ep̃o ſuo non ſubiecto
ſoꝛtit̃ foꝛum iudicis eccleſiaſtici illius loci q2
iſta ꝓrogatio iuriſdictõnis fit a lege licet ꝓpt̃
factum homis. vt in. c. dilecti. de fo. compe. ꝛ
ibi no. ꝑ inno. ꝛ io. an. ꝛ an. Promittẽdo aũt
ſoluere in alio loco ep̃o ſuo nõ ſubiecto nõ po
teſt clericus ſine conſenſu ep̃i ſui iuriſdictõeʒ
illius ꝓrogare. vt no. ange. in. l. j. ff. de iudi. ꝛ
ſpe. in ti. de fo. compe. iudi. addi. §. j. ꝟ. in cle=
ricis autem.

Clericus nõ põt reconueniri coꝛã iudice ſecula
ri nec in ciuili nec in criminali ſiue de crimine
agat̃ criminaliter ſiue ciuiliter. licet io. an. di=
xit ꝙ in cauſa mere ciuili põt reconueniri niſi
actio ſit tal̃ nature ꝙ infamet. bar. tñ ſimplici
ter tenʒ ꝙ in ciuili poteſt reconueniri. ꝛ h̓ dic̃
cõmuni vſu ꝛ ꝯſuetudine approbari. ſed ſm̄
ꝑmam opi. tal̃ conſuetudo nõ põt opari ſʒ eẽt
potius coꝛruptela niſi daret̃ expreſſus ſeu ta=
citus conſenſus pape vel tolerantia de certa
ſcia. no. an. de iudi. at ſi clerici. in ꝑn. ꝟ. oppo
no. cum glo.

Clericus cõiugatus ꝓpter eius crimẽ ꝑ iudicẽ
ſecularem captus nõ eſt remittendus ad foꝝ̃
eccl̃aſticũ niſi doceat ſe contraxiſſe cũ vnica ꝛ
virgine ꝛ poꝛtaſſe habitum ꝛ tonſuram. no.
Ro. conclu. cviij.

Clericus q̃n dicat̃ ſuſpenſus a deo vel ab hoĩe
vel a iure. ꝛ an celebrans poſt talẽ ſuſpẽſionẽ
efficiat̃ irregularis. vide pleniſſime ꝑ An. de
cle. excõmu. miniſ. c. finali.

Clericus ſuſpenſus quo ad ſe tm̄. ꝑuat⁹ eſt om
ni actu ſpeciali ad eius cõmodũ. no. an. ꝺ cle.
exco. miniſ. c. fi. ꝛ an ſuſpenſus beneficijs ob=
tentis ꝑuet̃ ꝛ reddat̃ inabil̃ ad obtinẽda. viḋ
de eta. ꝛ quali. c. cum bone. ꝛ ibi ꝑ an. ꝛ vide
.j. §. primo.

Cleric⁹ ſuſpenſus a iure quo ad ſe licet nõ q̃ ad
alios eſt inabilis quo ad bñficia obtinẽda. iḋ
non poteſt eligi tex. eſt de cle. exco. miniſ. ſi ce
lebret. ꝛ mlt̃o foꝛtius magis eſt inabil̃ ſi ſuſpẽ=
ditur ab hoĩe. vt ptʒ in tex. et glo. de eta. ꝛ q̃.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

c.cum bone. Ratio eſt q̄ꝛ talis dicit̃ ſuſpẽſus
etiam quo ad alios. vt no. glo. in. d. c. fi. Nam
ꝑmo caſu ſuſpenſus eſt a iure licet habeat or-
dinem quo ad habitũ non tñ quo ad ſe ordis
executiõ. vt no. de ꝓben. ei cui. li. vj. in gloſa
penul. in fi. ideo ad bñficia cẽſet̃ inabil̃. vt no.
in cle. ij. de eta. ⁊ quali. in glo. ij. in fi. ⁊ clariuſ
ibidem ꝑ Guido. ⁊ an. ⁊. ſ. §. primo.

Clericus recipiẽs ordines a non ſuo epõ ſine li
centia ſui epi. ſuſpenſus eſt ip̃o iure nõ tamen
tali ſuſpenſione que irregularitatẽ inducat ſi
poſtea celebret niſi etiam ab homie ſuſpẽdat̃
no. glo. in. c. eos d̃ tempo. or. li. vj. ⁊ archi. ix.
q. ij. lugdunen. Sed io. an. dicit in. c. qđ tranſ
lationẽ. de temp. or. ꝙ talis eſt ſuſpenſus a iu
re quo ad ſe nõ quo ad alios. ſed glo. in. c. ſi ce
lebrat. de cle. exco. miniſ. dicere vid̃r ꝙ ſit ſuſ
penſus etiam quo ad alios. etiam qñ ſuſpẽſio
eſt ex alia cauſa q̃ꝫ ex participatõe cũ excõmu
nicato.

Clericus ip̃o iure ſuſpendit̃ eoip̃o ꝙ eſt noto-
rius homicida vel notorius heretic⁹ vl̃ noto-
rius peccator. qui tale peccatũ cõmiſit qđ etiã
poſt ꝑactam penitentiã impedit ordinis exe-
cutionem. no. io. an. de ſymo. c. ꝑ tuas. idez ſi
eſt notorius fornicator. vt. no. glo. in. c. cũ nõ
liceat. de p̃ſcrip. ⁊ hoſti. ⁊ io. an. in. c. vt cleri-
corum. de vi. ⁊ ho. cleri.

Clericus ſuſpenſus ab officio. an etiã intelliga-
tur ſuſpenſus a bñficio. vide glo. magnam. in
cle. cupientes. de penis. ⁊ qđ operatur ſuſpẽſio
vide plene ꝑ glo. de conſue. cũ dilectus. ⁊ viđ
ſub vͦbo ſuſpenſus. ꝑ totum.

Clericus põt ſuſpendi ſi eſt infamatus ſaltẽ de
facto ex crimine. licet q̄dam dicãt ꝙ ſola ꝯdẽ-
natio ſuꝑ crimie abſq̃ꝫ infamia ſufficiat ad ſu
ſpenſionẽ. quod nõ placet. Sed infamat⁹ de
iure poteſt deponi. Ex quo nõ omne crimẽ in-
ducens infamiam iuris eſt depoſitõe dignuꝫ
no. an. de iudi. at ſi clerici. in p̃n. vͦ. ad tertiũ.

Clericus recipiẽs ecclãm de manu laici niſi mo
nitus renunciet ſuſpendit̃ ab officio ⁊ bñficio
⁊ ſi ꝑſeueret deponit̃. laicus vͦo excõmunica-
tur. de iure pa. c. p̃terea. ⁊. c. relatũ. ⁊ vide. c.
quiſq̃s. de elec. ⁊ quod ibi no. innocẽ. q̄ diſtin
guit an de manu laici quis recipiat ecclãm vt
bñficiũ vl̃ vt ꝓprietatem. ⁊ vide quod no. glo
de renũ. c. quod in dubijs. ⁊. xvj. q. vl. ſi quis
deiceps ⁊. c. ſequẽ.

Clerici irregulares pñt dici a iure ſuſpenſi. no.
anth. de coha. cle. veſtra. in q̄nta oppoſitõne

Clerici ſuſpenſio. cũ ab altari ꝑpetuo nõ remo
uet ſed ad tp̄us ſuſpendit. ⁊ ideo ſi ſuſpenſio
eſt ꝑpetua hꝫ remotõnis effectũ. depoſitio ãt
nil aliud eſt q̃ꝫ ab altari ꝑpetua remotio. no.
an. de iudi. at ſi clerici. in p̃n.

Clericus põt a bñficio ꝑuari. ſi tenet fornicariã
ſiue concubinã publice. ſecus ſi occulte. vt ptꝫ
de teſtibus. c. ex parte ade. ⁊ ibi. no. an. ⁊ viđ
ſ. §. primo.

Clericus poteſt ex crimine ſuſpẽdi deponi ⁊ de
gradari. ſuſpendit̃ eñi ex omni crimie ex quo
de facto eſt infamatus. dum tñ ex eo populuſ
ſcandalizet̃. al̃s ſecus ſaluo caſu dilapidatio-
nis ⁊ ſymonie in q̄bus ſtatim ſuſpendit̃. De-
ponit̃ autẽ ex omni delicto cauſante incorrigi
bilitatem. ⁊ etiã ex oi delicto cauſante irregu-
laritatem. Item ſi delictũ eſt publicũ ⁊ ſcãda-
loſum. item ſi delictũ diu coutinuet̃. itez ſi ha
bet in ſe infamiã iuris vel qualitatem enormi
tatis ſicut eſt ꝑiurium adulteriũ vl̃ homicidiũ
que inter enormia computant̃. de ſimplici for
nicatõe dubitat̃. Sed dic ſi fornicatio eſt no-
toria vel ſcandaloſa vel diu cõtinuata eſt dig̃
depoſitõne ceſſantibus dictis qualitatibus ſi
eſt cũ moniali. idem ſi eſt cũ vͦgine vel nupta.
idem ſi cum ꝯſanguinea. idem ſi cũ filia ſp̃ũali
vel cum ea quam ad pniam recepit. idẽ ſi cum
ſoluta non vͦgine. idem ſi eã duxit vxorẽ. idez
ſi nõ duxit vxorem ſed ſimplicit̃ cognouit ⁊c̃.
⁊ eſt in ſacris q̄ꝛ ibi eſt annexũ adulteriuꝫ ſpi-
rituale. ſecus ſi nõ eſt i ſacris. Ex his cõclude
ꝙ clericus habens p̃laturã poteſt ex notabili
negligentia deponi q̄ꝛ eſt in eo graue delictũ.
Degradat̃ autẽ ex omni crimine cũ incorrigi-
bilitate al̃s regularit̃ non degradat̃. fallit i he
reſi ⁊ in falſario litterarũ apoſtolicarũ ⁊ i ſor-
tilegio. De homicidio dubitat̃. ſed veritas ẽ
ꝙ ex illo non degradat̃. no. an. de iudi. c. at ſi
clerici. in p̃n. vͦ. quomõ ad declaratõez. qđ eſt
verum niſi ſit incorrigibilis. vt no. ibidez an.
e. ti. c. cum nõ ab hoie. vͦ. nõ hic aptum. Item
deponit̃ clericus ſi eſt vſurarius. vt no. glo.
xiiij. q. iiij. clerici. ⁊ vide. ſ. §. primo.

Clericus qñ ſuſpendit̃ vel deponit̃ ex delicto
ſi eſt corrigibilis nõ ꝓcedit̃ vlterius. ſed ſi eſt
incorrigibilis tunc excõmunicat̃ ⁊ anathema
tizat̃. ⁊ ſi eccl̃a vltra nõ habeat q̄d faciat tra-
ditur curie ſeculari cui nullo caſu tradi debet
ꝓpter incorrigibilitatem niſi falſari⁹ ſit litte-
rarum apoſtolicarũ. no. an. de iudi. cuꝫ nõ ab
homine. vlti. colũ.

Clericus actualiter degradat⁹ ſtatim incipit eẽ
de foro ſeculari. ⁊ anteq̃ꝫ tradat̃ curie ſecula-
ri. ſm̃ io. an. ſecus in vͦbotenus depoſito qui
non efficit̃ de ſeculari foro añq̃ꝫ tradat̃. Adũ-
te tamen degradatõnis formam. nam ſi dicit̃
degradam⁹ te. ⁊ nihil aliud ꝓfert̃ abſente iu-
dice ſeculari tunc ex hoc nõ ſubeſt iudici ſecu-
lari. ſed ſi eo p̃ſente clericus degradet̃. tradit⁹
cenſet̃. ſi vͦo dicit̃ degradamus te ⁊ exuimus
te omni ꝓuilegio clericali. tunc etiam tradit⁹

cenſet.no.an.de iudi.c.at ſi cleri.§.de adulte rijs.℣.venio ad tertiū ↄtrariū.ſi tn̄ cleric⁹ de poſitus iteret delictū ſtatim ipa incorrigibili= tate pdit bn̄ficium clericale ⁊ ſubeſt iudici ſe= culari ſine traditōne vel degradatōe.idem ſi i corrigibilitas ſurgit ex trina monitōe licet ex= preſſa depoſitio nō ſit facta ſm io.an. vt no. an.de iudi.cum non ab hoie.℣.oppono ſcdo

Clericus qualit degradat ⁊ qualit tradat cu/ rie ſeculari.vide an.de iudi.c.at ſi clerici.§.ð adulterijs.in fine.

Clericus dicit incorrigibil quando ter monit⁹ non deſiſtit.vel quādo depoſitus reuertit ad priora delicta vel in illis pſeuerat. Nō aūt dici tur incorrigibil licet pniam ſibi iniunctā non ſeruat vnde p hoc nō poſſet tradi ſeculari cu= rie.no.an.de iudi.cum non ab hoie.℣.quero qualit.⁊ vide ibi in.℣.nota practicā.

Clericus quando deponit ex delicto ſi dicat ſe paratū corrigi debet in monaſterium detrudi ad penitentiā pagendā.non debet tn̄ intantū vita attenuari ꝙ veriſimilit moriat.no.an.ð iudi.c.cū non ab hoie.℣.quero qualit.

Clericus p enormi delicto pmo deponit ⁊ ſi ē i corrigibilis qꝛ delictum iterat excōmunicat. tertio anathematizat.⁊ vltimo traditur curie ſeculari.no.an.in.c.cuꝫ non ab hoie.de iudi. ℣.nota practicā.

Clericus cuiuſcūqꝫ ordinis etiā in minorib⁹ po teſt deponi p furto ⁊ ex quolibet alio delicto enormi.no.an.de iudi.cum nō ab hoie.in pn. Item clericus pme tonſure tantū patit degra datōis actum ſm archi.vt no.an.e.c.℣.quo= modo cui.

Clericus irregularis ex delicto nō eſt ipo iure depoſitus ſed deponendus.nō eſt tn̄ traden dus curie ſeculari an̄ incorrigibilitatem.no. an.de iudi.cū non ab hoie.℣.nota crimina.

Clericus depoſitus an pdat puilegium clerica le.vide glo.⁊ io.an.⁊ an.in.c.ad abolendam ſup vbo progatiua.de hereticis.

Clericus licet ſit homicida vel al's irregularis nō eſt inabil ad beneficia.⁊ licet poſt bn̄ficiuꝫ adeptum cōmittat homicidiū nō puatur ipo iure bn̄ficio.ſm compoſ.vt no.io.an.de con= ceſ.pben.ſup vbo poſſidebat.licet Ro.aliter dicat conclu.ccliij.Ex delicto aūt an̄ pmotio= nem ⁊ bn̄ficium adeptū cōmiſſo puandus nō eſt.p tex.de pur.ca.c.fi.⁊ ibi p an.Cōtrariuꝫ no.io.cal.in.c.querelam.de iureiuran.nec ob ſtat.c.fina.de purga.cano. quia ibi non erat delictum pbatum ſed ſola infamia pbatur.et ſic debet ſe infamatus purgare vbi delictum de quo infamat eſt graue.⁊ idem in quolibet crimine nō occulto etiam ante pmotōnem cō miſſo.⁊.c.finale debet intelligi in crimine leui vel occulto.vt ibi no.per phi.hoſti.⁊ io.an.⁊ an.vide tamē an.in.ð.c.cum noſtris.viij.co= lum.vbi dicit collatōnem bn̄ficij factā irregu lari valere.ſecus in electōne facta ad platurā ⁊ ibi dicit io.cal.in.ð.c.querelam.⁊ vide ſub vbo irregularis ⁊ homicida.

Clericus poteſt ex crimine falſitatis bn̄ficio p= uari.p tex.de reſcriptis.olim.⁊ ibi no.an.

Clericus pōt p inobedientiā beneficijs ſuis p= uari.no.glo.in.c.dolentes.de cele.miſſaruꝫ.

Clericus an egeat diſpenſatōe p omni delicto dic ꝙ ſi agit reſpectu pene imponende ab ho mine ſi delictū eſt omnino occultū.id eſt nō p babile.non eget diſpenſatōne quia eccla non iudicat de occultis.Si delictum eſt occultum ⁊ non notoriū.pbabile tamen.eget diſpenſa= tione.ſed vbi agit de diſpenſatiōe quo ad of= ficium ordinis.dic vt no.an.de iudi.c.at ſi cle rici.§.de adulterijs.℣.quero an quodlibet.

Clericus coniugatus nō poteſt eſſe iudex ordi narius nec delegatus in cauſa ſpūali.no.Io. an.in.c.iohannes.de cle.coniuga.p quod di= cit lapus in.c.j.de offi.vic.li.vj.qđ vide ple= ne p an.in.ð.c.iohannes.

Clerici ⁊ plati an dicant eſſe de territorio vl di ſtrictu dominorū temporaliū.vide pe.mo.in c.fi.in pn.de offi.vica.li.vj.

Clericus nō poteſt aliquod iuramentū preſta= re coram iudice laico ſine licentia ſui plati ſeu ſuperioris.ſed coram iudice eccleſiaſtico ſic. ſiue ſit ordinarius ſiue delegatus.quia eo ipo ꝙ eſt iudex habet p ſupiore quo ad cauſam coram eo vertentē ſm inno.⁊ io.an.in.c.ij.de iura.calum.Sed aduerte qđ eſt verū quo ad clericū coram eo litigantē.vbi autem nō eſſet actor neqꝫ reus ſed vt teſtis vellet iurare i cā inter alios vertente.videt ꝙ nō poſſit ſine cō ſenſu ſui plati.⁊ ita videt innoc.loqui in.c.j. Poſſet tamen dici ꝙ ſicut iudex delegat⁹ eſt ſupior quo ad ptes.ita quo ad teſtes compel= lendos vt iurent ⁊ deponant.

Clericus pmotus quo ad ſacros ordines ifra tempus pubertatis.ſi inuitus ⁊ coactus fuit pmotus non tenet continere.ſed mr̄imoniuꝫ ↄtrahere poteſt.vt no.glo.in.c.vnico.de cle. p ſal.pmoto.Idem ſi nō fuit coactus dū ta= men infra pubertatē contradixit.⁊ in contra= dictōne pſeuerauit vſqꝫ ad pubertatem Idē etiam ſi infra pubertatē nō contradixit.dum= modo ſtatim cū incepit ad pubertatē puenire contradicat.⁊ illud ſtatim intelligit infra tri= duum.vt no.inno.⁊ hoſti.in.c.pueri.de tem pori.ordi.al's non audit.vt no.compoſ.⁊ io. an.in.ð.c.vnico.⁊ archi.j.q.j.pueri.licꝫ glo. aliter dixerit in.ð.c.vnico.⁊ in.ð.c.pueri.

Clerici non poſſunt eſſe pcuratores in foro ſe=

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

culari. ſed in eccleſiaſtico ſic. no. ino. de obli. ad rati. c. fi. ſed in foro ſeculari poſſunt cum licentia epiſcopi. no. inno. in. c. j. de iura. calū. vide ne cle. vel mo. c. j. ⁊ xxj. q. iiij. ꝑ totū.

Clericus ſuccedens laico nō poteſt coram iudice ſeculari conueniri. vt no. glo. ⁊ archi. xj. q. j. clericus nullum. quod intellige niſi inſtātia fuiſſet cū defuncto inchoata. vt no. ange. in. l. heres abſens. in ꝑn. ff. de iudi.

Clericus eo ipſo ꝙ fit miles ꝑuatur omib⁹ ſuis beneficijs. vt no. glo. in. c. fi. de cle. non reſid. quod intellige quando ſemel exercuit. al's ex ſola militia non ꝑdit ꝑuilegium clericale. vt no. inno. c. j. de appel. Idem no. glo. ⁊ archi. lj. di. ſi quis. vide ant. qui plura reqrit ad ꝑuationē in. d. c. j. de appel.

Clericus qui eſt in ſacris non poteſt de iure inſtrumēta ꝯficere nec officiū notarij exercere. licet contrariū de facto ſeruetur. vt no. hoſti. io. an. ⁊ anth. in. c. ſicut ne cle. vel mo.

Clericus eccleſie an ⁊ quādo poſſit agere ⁊ defendere ſine mādato ꝓ rebus ⁊ iuribus eccl'e. ⁊ an ⁊ quādo agit an debeat agere noīe ꝓpo ł eccl'e. vi. io. an. ⁊ plenius ꝑ antho. in. c. cū oli. de teſtibus.

COadiutor quid ſit. ⁊ quis. ac cui. ⁊ per quem. ⁊ in quibus caſib⁹ def. ⁊ qđ eius officiū vel poteſtas. ⁊ quādo expiret. vide plene ꝑ io. an. de cle. egro. c. fi. ⁊ ꝑ oldra. conſilio. xliiij.

COllatio differt a ꝓuiſione. diſpoſitōne ꝑſentatōne. inſtitutōe ⁊ electōe. de preben. c. cum in illis. li. vj. ⁊ clemē. j. e. ti. vnum tamē quādoqꝫ ponit ꝓ reliquo. no. ro. conclu. ccccxxix. Dic ꝙ ſub ꝟbo electōis comꝑhendit ꝑſentatio ⁊ inſtitutio in alijs q̄ȝ i impetratōibus bn̄ficiorum. vt no. in cle. j. de re. ꝑmu. in fi. penul. glo. ⁊ no. ſub ꝟbo libellus. §. libellus in quo laicus. ⁊ vide ſub ꝟbo beneficium. §. capl'm. §. poſſeſſor. §. ꝓuiſio ⁊c.

Collatio epiſcopi quādo ꝑtinet ad eum confirmare. conferre habet vim confirmatōis ſuperioris. no. anth. de reſti. ſpo. in lr̄is. xxvj. colū. ꝟ. venio ad vltimū.

Collatōnis ⁊ ꝓuiſionis vim obtinet inductio i poſſeſſionem ⁊ receptio in canonicū. quando inducens vel recipiēs habet poteſtatem cōferendi ⁊ ꝓuidendi ⁊ nulla alia ꝑceſſit collatio vel ꝓuiſio. al's ſecus. no. Ro. conclu. ccccxxij Contrarium ſentit oldra. conſilio. cxlj. in fine vide omnino io. an. in addi. ſpe. ſup rubrica. de inſtitu.

Collationem beneficij videt facere epiſcopus eo ipſo ꝙ ꝑmutantibus conſentit. vt no. fre. in tractatu ꝑmuta. q. xxvij. ꝑ quod concludi poteſt ꝙ redeuntibus ad ꝑora beneficia iur̄ formam. c. ſi bn̄ficia. de ꝑben. li. vj. intelligit facta collatio de nouo ꝑ ſuperiorem cui⁹ auctoritate redeūt.

Collatio bn̄ficij quo pars eſt ipſo iure priuata. an poteſt fieri anteq̄ȝ ꝑ ſententiā declaret ꝑuata. vide lap. de caſtel. alle. cxxvij. ad fi.

Collatōe ꝑbende an acquirat ius in canonicatu. dicit an. ꝙ ſic ſm̄ compoſ. ⁊ rotam. vt ipſe no. in. c. cum m. ferrari. de conſti. carta vl. ꝟ. deſcendamus. nam cū ꝑbenda ſit ꝓ canonia inſtituta. eipſo ꝙ vacans ꝑbenda confert intelligitur etiā canonia collata. vt no. archi. et io. an. in nouel. in. c. ſi clericus. de preben. li. vj. Idem tenet io. an. ⁊ compoſ. in. d. c. ſi cleric⁹. de ꝑben. li. vj. Idem tenet io. an. ⁊ compoſ. in d. c. cum m. de cōſti. ⁊ gui. ⁊ genſ. in cle. ſi iur̄. de ꝑbē. Ideȝ tenet Ro. cōclu. ccccxlj. Et ecōuerſo collato canonicatu cenſet collata ꝑbenda vacans ꝓ illo canonicatu inſtituta. ſecus ſi tempe quo confert canonicatus ꝑbenda nō vacaret. quia forte confert canonicatus vltra numerū. vt no. lap. in. c. ſi poſtq̄ȝ. e. ti. ⁊ lib. et vide ſub ꝟbo canonicus. §. canonicus vltra numerari⁹. §. canonicus ⁊ ꝑbenda.

COllector non cenſet iudex ſed adminiſtrator ſiue negociorū geſtor. no. Rotā ꝯclu. cclvj. ⁊ vide. ſ. ꝟbo bn̄ficium.

Collector deputatus ꝑ papam poteſt nedum vnum ſed plures. ⁊ nedū poſt ſed etiam an̄ litl conteſtatōȝ alios ſubcollectores facere ⁊ ſubſtituere. no. Ro. ꝯclu. cclvj.

COllegio vel mōaſterio futuro n̄ pōt donatio fieri de re. de re iudi. abbate. ſane li. vj. nec poteſt ꝑuilegium concedi. de eccle. edi. c. penul. ſed legari ſic. no. bar. ff. de alie. le. l. ſeruos. ⁊ vide in ꝟbo bn̄ficium. capitulū. ꝯuentus. electio. eccl'a. ſtatutū.

Collegij ꝑuilegiū ꝑdit qui a collegio ꝑ q̄nquēnium abſens eſt vel fuit. ſaluo ꝙ i collegio aduocatorū qui fuit abſens ꝑ trienniū ꝑdit collegij ꝑuilegium. no. bar. in. l. ꝑ hanc. C. đ aduoca. diuer. iudici.

Collegium ad ſui eſſentiā non requirit aliqueȝ ibi eſſe ꝑlatum. vt no. archi. xxij. q. ij. ſic i gloſa. ſed contra innocen. de prebend. c. cum non ignores.

Collegia que ſunt licita ⁊ que illicita. viđ bar. in. l. fi. ff. de colle. illici.

Collegiū faciunt duo de iure canonico. đ elec. c. j. ⁊ ita tenet pau. ⁊ fran. de ȝabo. in cle. et ſi ꝑncipalis. de reſcriptis. licet de iure ciuili req̄rantur tres. vt. l. veracius. ff. de ꝟbo. ſig. Inno. dicit ꝙ etiam de iure canonico requirūtur tres. in. c. poſtulaſti. đ iure pa. ⁊ idē dic archi. ſm̄ tancre. x. q. j. c. j. ſed anth. in. d. c. de elec. dic ꝙ duo faciūt ꝯgregatōȝ. tres ꝟo collegiū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

COlonus qui omnes fructus terre percipit ⁊ domino penſionē in pecunia ſoluit. tenetur ſoluere omnia que imponūtur terre quaꝫ colit. C. de anno. ⁊ tribu. l. j. li. x. ⁊ ibi nota glo. ﬁ.

COmmēda an ſit titulus beneficij eccleſiaſtici. vide archi. de reſcriptis. ſi propter. in ﬁ. ⁊ de elec. nemo. li. vj. Hic ꝙ ē titulus canonicus. vt no. fre. de ſenis. in tractatu ꝑmuta. q. xv. ⁊ vide. ſ. verbo beneficiū. §. beneficiū reſeruatū vacās. ⁊. j. v. ꝑmutatō.

Commendatarius poteſt ꝑſentare clericum ordinandū ad titulum eccleſie. ſm archi. in. ca. nemo. de elec. li. vj. Ratio eſt quia poteſt cōmendatarius fructus eccleſie ſibi commēdate recipere. ergo cōſequenter poteſt preſentare quia ꝑſentare eſt fructus iuris patronatus ꝑcipere. vt no. do. de ſancto gemy. in. c. nemo ſ. allegato. ꝑ quam ratōnem patet ꝙ etiaꝫ poteſt eligere ⁊ beneficia conferre. quia eligere ⁊ conferre eſt fructus iuris eligendi ⁊ conferendi ꝑcipere. vt no. ſub verbo fructus. §. fructꝰ appellatōne. ⁊ hoc maxime verum eſt quādo commēdatario conceditur ꝙ poſſit fructꝰ nedū in vtilitatem eccleſie ſed etiam in ſuos vſus cōuertere prout cōmuniter hodie ﬁunt commēde. vide. ſ. verbo beneficium. §. beneficiorum collatio.

COmpromiſſum generale de omnibꝰ litibus ſi factum eſt cum clauſula ꝙ lis ⁊ queſtio intelligatur de omni eo ⁊ toto qđ erit laudatum. tunc valet laudū etiam ſuꝑ eo quod alias erat ꝑ ſententiā deciſum. no. de arbi. c. expoſita. Ratio eſt ſm euꝫ quia potuit de validitate ſentētie in dubium reuocari. ꝓpterea dicit. bar. in. l. poſt rem. ff. de tranſac. ꝙ quā ſententia dicitur nulla ex cauſa ꝓbabili vel eſt appellatum vel appellari poteſt ab ea. tūc de contentis in tali ſentētia poteſt ﬁeri cōpromiſſum. ⁊ vide. ſ. verbo arbitrator ꝑlatus. et. j. §. ꝑlatus ſicut non poteſt.

Compromiſſum an poteſt ﬁeri ſuꝑ decimis vel decimarū fructibus vel ſpūalibus alijs adiacentibus. vide ſub verbo decima. §. decimarum ius.

Compromiſſum ſi non valet in ꝑſona vniꝰ. nō valet in ꝑſona alterius. quia non debet claudicare ad inſtar iudiciorū. ff. de arbi. l. cuꝫ dies. §. penul. ⁊. l. ſed interpellatur. §. ﬁnali. ⁊. l. ſi pupillus.

COnciliū an poteſt facere ſtatutum contra ius. vide ſub verbo ſtatutum. §. ſtatuta cōtra ius. ⁊ vide ſub verbo papa.

Concilia quando. vbi ⁊ ꝑ quos celebrata fuerunt. vide ꝑ io. an. in. c. nemo. de elec. li. vj. in nouel. ſuꝑ glo. ij.

COncluſio non requiritur in cauſa beneficiali. ſecus in ꝓphana. no. Ro. cōclu. v. ⁊ vide ſub verbo iudex.

Concluſio in cauſa non impedit ꝓductōem inſtrumentorū in cauſa beneficiali ⁊ matrimoniali in quibus poteſt ꝓcedi ſine ﬁgura iudicij. no. Ro. conclu. xxxj. imo ⁊ in cauſa ꝓphana. idem eſt ſm equitatem rote. vt no. Rota conclu. clx.

Concluſio in cauſa non impedit quin adhuc poſſint recipi teſtes ſuꝑ habilitatibus ꝑſone impetrantis. ⁊ ſuꝑ ꝓbatōne ſignorum ⁊ notariorum ⁊ ſigillorū ꝑ partem aduerſaꝫ negatorum. no. Ro. conclu. vj.

Concluſione facta ad inſtantiā actoris ſi iudex admittit articulos rei videtur tacite reuocaſſe. quod eſt verū ſi iudex ſciuit concluſionem factam. ſecus ſi ignorauit quia forte ſucceſſit alteri qui cōcluſionem fecit. no. Ro. cōclu. v.

COncordia. an poſſit compellere iudex partes litigantes ad concordiam faciēdam. vide an. de mutu. peti. c. j. vltima colum.

COncubina largius ſumitur ſm canones quam ſm leges. quia canones appellāt cōcubinam illā cum qua illicita ⁊ prohibita copulatio habetur. leges aūt appellāt concubinam illā que ſine nuptijs in domo tenetur quaſi loco vxoris. ⁊ talis concubinatus ſm leges ꝑmittitur. ſed ꝑ canones prohibetur. no. an. de coha. cle. veſtra. v. nota ꝙ ſumitur. ⁊ quali nomie antiquitus vocabatur concubina. vide tex. i. l. manſurius. ff. de verbo. ſigni. ⁊. C. de do. inter vi. ⁊ vxo. l. ij.

Concubine poteſt dari aut ꝓmitti ⁊ tenet obligatio niſi ﬁat ꝑ militem aut clericū qui miles celeſtis eſt. no. glo. ⁊ bar. in. l. affectōnis. ff. de dona. ⁊ cy. in. l. j. C. de dona. inter vi. ⁊ vxo. Sed ꝓmiſſio ꝑ concubinam facta occaſione concubinatꝰ nō valet. vt no. Bar in. d. l. affectionis. Item nec miles nec clericus poteſt legare concubine. vt no. bar. ff. de teſta. mili. l. miles. §. mulier.

COnditio non dicitur impleta quando impletur ob aliam cauſam quam cauſa cōditionis implende. no. Ro. ꝯclu. cccxiij.

Conditio poteſtatiua licet impleatur non trahitur retro. ſecus in caſuali. no. Ro. ꝯclu. ccclxvj.

Conditionalis ꝓmiſſio non dicitur illa ꝑ quam quis ꝓmittit mihi ſoluere cū petiero. ff. de verbo. obli. l. cum petiero. ſecus in ꝓmittente ſoluere ſi petiero. vt no. glo. ⁊ bar. in. l. liber hō. §. decem. e. ti.

Conditōnes iuris nō faciūt conditōnales diſpoſitōnes ſed monitōꝫ inducūt. vt no. an. de iureiur. c. quintauallis. penul. colū.

Conditio vel modus an poſſit impleri ꝑ heredem eius q̄ implere debebat ⁊ econtra an ſufficiat eam impleri in ꝑſonam heredum eius cui implendū erat. glo. aliquid tangit in . l. ij. C. de pac. inter emp. ⁊ vend. vide plene ꝑ cy. C. de condi. in ſer. l. ſi p̄ſes. ⁊ ꝑ bar. in. l. ſi decem cū petiero. de ṽbo. obli. ⁊ in. l. a teſtatore de condi. ⁊ demon.

Conditio ſi inſtitutus deceſſit ſine heredibꝰ vl̄ ſine filijs adiecto fide cōmiſſario qualit̄ intelligatur. vide ſub ṽbo fideicōmiſſum. §. ij.

Conditio reſolutiua reſoluit̄ ipo iure. quod ē verum in conditōne extrinſeca. ſecus in itrinſeca. vt no. an. de conſti. cum. m. ṽ. huic oppono. mirabilit̄ obuiat. xix. colū.

Conductor predij an teneat̄ ip̄e vel locator ad onera que p̄dio imponuntur. vide. ſ. ṽbo colonus.

Connexio operat̄ ꝙ res ſepate nature trahunt̄ ad naturam alterius ꝑ cōiunctōnem ⁊ cōnexitatem. ⁊ iō cōnexorum idem eſt iudiciū. no. an. de iudi. c. quāto.

Confeſſio ⁊ ſententia ꝓcedūt a pari. vt cui p̄iudicaret ſententia. p̄iudicet ꝯfeſſio. no. an. de iudi. c. at ſi clerici. in p̄n.

Confeſſio extraiudicial̄ non valet ſ̄m inno. vt no. an. de iudi. at ſi clerici. in p̄n. ṽ. vl. ex glo. ſed rota dicit ꝙ confeſſio extraiudicialis licet plane ꝓbet in ciuilibus. nō tamen in criminalibus quo ad effectum pene ordinarie infligēde. ideo p̄ſbyter confitens adulteriū extra iudicium. non deponitur. tamen bn̄ficio p̄uatur no. Ro. conclu. clxxv. Tu dic in criminali ꝙ confeſſio extraiudicialis ſup crimine fac̄ plenam ꝓbationem ſi fiat p̄ſente ⁊ acceptante ꝓcuratore fiſci vel eo cꝰ p̄cipal̄r intereſt ſecꝰ ſi fiat eo abſente niſi fieret in cōſpectu ꝑl̄i vl̄ maioris partis ꝑ quam talis confeſſio ingerit ſuſpitōem ⁊ p̄ſumptionē vehementē de delicto. ita ꝙ poſſit dici notorium p̄ſumptōis vel ſuſpitōnis. vnde ſufficeret ad condemnatōz. niſi aliter illā p̄ſumptōnem purgaret cōfitens. vt no. an. de coha. cle. veſtra. xxxj. colū. Et ſic in hoc caſu plus nocet cōfeſſio ſup crimine q̄z ſuper cōtractu. cum confeſſio facta parte abſente in cōtractibus non ſufficiat ad condemnatōnem. vt no. in p̄n. eiuſdem colum. cū ibi dicit ꝙ confeſſio in contractibus debet habē comites ſuos. ⁊ vide. j. §. confeſſio facta parte abſente.

Confeſſio extraiudicialis ſup crimine ſi ſumit̄ vt delictum ⁊ ꝓbetur nocet in iudicio. Si ṽo ſumitur vt ꝓbatio delicti. tunc ſi facta eſt preſente eo cuius intereſt ei nocet. ſed eo abſente tunc facit ſolum iudiciū. no. an. de iudi. c. at ſi clerici. in p̄n. vlti. colū. vide bar. ff. de adulte. l. capite quinto.

Confeſſio criminis ſupueniens pendente iudicio facit vt ex eadem tela ⁊ inſtantia poſſet ſequi ſententia ſine accuſatore ⁊ libello. quod i dubitanter ꝓcedit quādo confeſſio facta eſt i eadem inſtātia. idem tamē ⁊ ſi in alia dūmō p̄mum iudiciū in quo facta fuit cōfeſſio fuerit ad penam ordinariā inſtitutum vel illi connexum. ſecus ſi in p̄mo iudicio foret de crimie exceptum. quia tunc confeſſio ſup crimine non ſufficeret ad finem pene imponende nec in eodem iudicio nec in alio ſi crimen nō eſſet annexum. vt no. an. de cohab. cle. veſtra. ṽ. venio ad quartū. xxxv. colum.

Confitens crimen in iudicio poteſt ex illa confeſſione condemnari etiam ſi ꝓceſſus accuſatōnis vel inquiſitōnis al̄s ſit inualidus. q2 in confeſſione nō requirit̄ ꝓceſſus nec alius iuri ordo quod eſt verum quādo confitet̄ in iudicio p̄ncipaliter ⁊ ꝑ ſe. ſecus ſi confitet̄ incidenter ꝑ quandam conſequentiā. vt no. bar. in. l. ſi confeſſus. ff. de cuſto. ⁊ exibi. re.

Confeſſio reſpondentis libello in dubio interp̄tatur ꝓ ipo reo reſpōdēte. no. an. de excep. cum venerabilis. ij. columna. ṽ. venio. ſecus in alia cōfeſſione quia illa interp̄tat̄ cōtra confitentez. ⁊ ſic intellige quod no. io. an. de accu. cum dilecti. Ratio differentie poteſt eſſe q2 p̄mo caſu confeſſio fit ad elidendam cōfeſſionē actoris. non ergo debet operari contrariū eiꝰ ad quod inducit̄. ⁊ ad hoc fac̄ vna deciſio rote conclu. cccxiij. Vel dic ꝙ ratio eſt quia confeſſio facta in iudicio ſiue ꝑ actorem ſiue per reum ſemꝑ interp̄tat̄ ꝓ confitente. vt no. glo. ⁊ bar. in. l. ſi quis intentōne ambigua. ff. de iudi. ſecus de confeſſione facta extra iudicium. ⁊ ita poteſt intelligi quod no. in. d. c. cum dilecti. Sed verius eſt ꝙ ibi non dicit̄ confeſſiōez ambiguam interp̄tari contra confitentez. ſed dicit̄ ꝙ ſi confeſſio duo continet. vnū pro confitente. aliud cōtra. ſtatur ei quod eſt contra. nō ei quod eſt pro. ⁊ ſic nihil facit ad ꝓpoſitū de confeſſione ambigua.

Confeſſio facta coram iudice competēte non tamen aīmo litigandi vel litem cōteſtandi. licet non ſit omnino actus iudicial̄ tenet. hinc ē ꝙ filius eam facere poteſt ſine cōſenſu patri. habet tamē hoc de natura iudicij quia habz executionē paratam ⁊ eam non ſequit̄ ſententia ſed p̄ceptum. no. an. de. iudic̄. c. at ſi clerici. in p̄n. ṽ. vl. ex glo. bal. tenet cōtrariū in ꝯfeſſiōe facta ꝑ filiū familias. C. de bonis q̄ liberis. l. cum nō ſolus. §. neceſſitate. ⁊ ibi vide gloſam ⁊ bartolum.

Confeſſio facta corā iudice aliquo nō tn̄ in forma iudicij nō operat̄ effectū confeſſionis. no.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

an.in.d.c.at ſi clerici.ꝟ.vl.ex glo.

Confeſſio facta corā iudice de re de qua nō litigat non p̄iudicat ꝯfitenti.no.an. de cohabi. cle.ꝛ mu. veſtra.penul.colū.in fi.

Cōfeſſio facta coram iudice incompetēte nō p̄iudicat coram iudice competēte nec ex ea poſſet ſequi aliqua ꝯdemnatio.no.an.de iudi.at ſi clerici.in p̄n.ꝛ vide quod no.e.c.ꝟ.t'tio oppono ꝙ ſententia. Sed plenius dic ꝙ ꝯfeſſio facta coram iudice incompetente licet non valeat vt iudicialis tamen valet vt extraiudicialis.ꝛ tantū habet effectuꝫ ꝙ licet ex ea directe non poſſit cōdemnari confitens p iudicē competentem. compellit tñ p eum pſiſtere in illa ac illi dare intellectū ita tamē ꝙ illam excuſet ꝛ ſi eā non excuſat poterit ex illa condemnari ſm inno.ꝛ ita fuit p m'tos conſultū ꝛ determinatum. Sed verius ꝙ nec vt extraiudicialis valet qꝛ facta eſt in iudicio vetito qñ facta fuit p clericum corā iudice ſeculari.operat tñ dicta confeſſio aliquos effectus.p̄mo qꝛ ſi fcā ſit ſuper crimine ꝛ ex ea inſurgat infamia. ſaltem facti.poterit ei purgatio indici in qua ſi d ficiet indirecte condemnabit. Si autē poſſit confeſſionem excuſare ꝛ ſe purgando det illi alium intellectū.nō condemnabit ſed purgabitur.idem ſi ex ea ſurgat ingens ſuſpicatio l' ingens p̄ſumptio opatur etiā dicta confeſſio qꝛ facit indiciū ꝛ coadiuuat alias pbatōnes. Et vigore indicij poterit poni ad torturā.ꝛ cōpellet vel confeſſionē excuſare vel in illa pſeuerare al's condemnabit.ꝛ ita debet intelligi inno.vt no.an.in.d.c.at ſi clerici. in p̄nci.ꝟ. vlti.ex gloſa.

Confeſſio facta coram arbitro vel arbitratore valet vt extraiudicial' non vt iudicial' ſm cy. vt no.anth.de iureiur' qñtaual'l.ꝟ.xiiij.dr̃a.

Confeſſio facta coram arbitratore ſecuto laudo non reuocat ſi laudum eſt validū.quia negociū eſt finitū cum ſit tranſactio.ſecus i laudo arbitri.qꝛ non videt adhuc finituꝫ niſi ſit emologatū.no.an.in.d.c.qñtaual'l.ꝟ.xx. differentia.

Confiteri dicit qui nō diffitet. quādo illud nō diffiteri venit ex contumacia nō reſponderi. no.an.de coha.cle.ꝛ mu. vr̃a.ꝟ.nota ꝙ qñꝗ

Confiteri an videat pducēs inſtrumēta omia contenta in eo vera eſſe. vide ſub ꝟbo error. in p̄ncipio.

Confeſſio viri vel vxoris p matrimonio vl' cōtra matrimoniū an valeat ꝛ an pbatōꝫ faciat vide.xxx.q.vl.§.his ita.ꝛ de eo qui cog. cō. vx.ſue.c.ſup eo.ꝛ quod no.an.in.c.fi. de confeſſis.viij.colū.i fi.ꝛ vide tex.ꝛ quod ibi no. an.de apel.c.cum cauſa.

Confeſſio in bñficialibus nō p̄iudicat. vt ſi ꝗs confitet quē tenere bñficiū iuſte cuꝫ tñ iniuſte teneat.no.an.in.c.fi.de cōfeſſis.ꝛ io.an.in.c. j.in fi.e.ti.li.vj.in nouel. An autē cōfeſſio aduerſarij pbet titulū bñficij in fauorem alteriuſ partis.vide ſub ꝟbo pbatio.§.pbari non poteſt titulus.

Confitens aduerſariū appellaſſe nō intelligit p pterea cōfiteri ꝙ .ꝟ. decendiū appellauit. ideo talis ꝯfeſſio nō eſt ſufficiens pbatio.ꝛ ſi confitens etiam diceret ꝙ infra decē dies appellatum fuerit nō ſufficeret.niſi diceret ꝙ appellatio fuit interpoſita ab habente poteſtateꝫ appellandi.no. Ro.conclu.clxxxv.

Cōfeſſio ſup dominio de p̄terito nō concludit in fauorē aduerſarij dominiū de p̄ſēti.no.ro. conclu.cccxiij. vide tex. de tranſac.c.p̄terea. ij.ꝛ de excepc.c.cum venerabil'.ꝛ vtrobiꝗ per an.ꝛ quod no.per glo.ꝛ bartho.in.l. certum .§.j.ff.de confeſſis.

Confeſſio ſup his q̄ iuris ſunt ſi eſt contra ius nō nocet.no.an.de confeſ.c.fi.viij.colū.

Confitens ſe homicidiū feciſſe p̄ter dolū.tenet pbare ꝙ ſine dolo fecit al's punit ꝛ cōtra eum ſue ꝯfeſſioni ſtatur.no. Bar.in.l.j.C.de ſica. vide.ꝟ.§.p ximo.

Confeſſionē acceptans p ſe.tenet etiam acceptare cōtra.no. Ro.cōclu.cccxcj.vide io.an. de confeſ.c.ſtatuim'.li.vj.in nouel.ſup ꝟbo confeſſionē.ꝛ bar.in.l.aurelius.§.idem queſijt.de liber.lega. vide.ſ.§.pxi.

Confeſſio perſuaſione aduerſarij facta poteſt pbata perſuaſione reuocari.no.bar.C.de iuris ꝛ fac.igno.l.error.ꝛ.ff.de confeſ.l.non fatetur.ꝛ pbata pſuaſione p̄ſumitur error.no. an.de confeſ.c.fi.penul.colum.ꝛ vide.ꝟ.§.cōfeſſio indeliberate.ꝛ.§.ſequen.

Confeſſio ficta non trahitur ad alias res vel pſonas niſi ad quas vera confeſſio extenderet no.an.de iudi.at ſi clerici.in p̄ncipio.ꝟ.nunc venio.

Confeſſio ficta non infamat vel etiam ſentētia lata ſup crimine ex ficta confeſſione.no.an.in d.c.at ſi clerici.in p̄n.ꝟ.ad tertiā.

Confeſſio indeliberate facta etiam apud acta poteſt reuocari.etiā non docto de errore. Sꝫ deliberate facta non reuocatur niſi de errore doceatur.no.an.de deſpon.impu.atteſtationes.ꝛ vide.ſ.§.confeſſio perſuaſione.et vide ſub verbo error.§.error confeſſionis.ꝛ.§.errorem ſuum.

Cōfeſſio non p̄iudicat confitēti quādo contra confeſſionē eſt directe ſententia lata.ꝛ tūc licꝫ ꝯfitēti venire ꝯtra talē ꝯfeſſionē.no.an.de excep.cū venerabil'.viij.colū.

Confeſſio facta pte abſente vꝫ in depēdētib' a ſola volūtate ꝯfitētis.idē in ꝯfeſſiōe iudiciali

que fit in libello. quia libellus ſemp loquit̃ et
dat̃ iudici vt detur parti. idem in confeſſione
que fit in exceptionibus quia hic eſt libell⁹ rei
qui ſemp loquit̃. idem in confeſſione extraiu=
diciali que fit p epiſtolã vel librũ vel in teſta/
mento. al's regulariter in cõfeſſione iudiciali ꝛ
extraiudiciali requirit̃ p̃ſentia partis vl' alte=
rius qui pro reo recipiat ꝛ ip̃e ratum habeat.
tamẽ de equitate dici poteſt ꝙ ſemp valet cõ=
feſſio etiam parte abſente. qꝛ ſufficit ſola mẽs
de qua conſtat. no. an. de fi. inſtru. ſi cautio. ij
colũ. ꝛ vide. ſ̃. §. ij. vide omnino bar. in. l. non
ſolum. §. ſi deliberatõnis v̉ba. de libe. le. ꝛ vi.
l. ex hac ſcriptura. de dona. ad finem.

Confitens vnum cõfitet̃ tacite omne id qđ ne=
ceſſario ex illo ſequit̃ vel quod eſt antecedens
ad id vel ab eo dependens vel cõnexũ. de con
ſti. c. tranſlatio. de tranſac. c. p̃terea. ij. ꝛ đ of.
dele. c. cum ſup. ꝛ ibi no. an. in. v. notabili ni=
ſi illud vnum quis fateat̃ excipiendo. quo ca
ſu non intelligit̃ fateri aliud ꝛ quod ex illo ſe=
quitur neceſſario. vt no. glo. in. d. c. p̃terea. et
eſt tex. de excepti. cum venerabilis. ꝛ ibi no.
io. an. ſup. j. glo. Si tamen illud exceptum ali
ter ꝓbetur q̃ꝫ p confeſſionem excipientis. tũc
illo ꝓbato cenſet̃ ꝓbatum id quod ex illo ſeq̃
tur. vnde probata pmutatõne ꝓbatur pmu=
tantem fuiſſe dñm. nec poteſt compermutanſ
referre queſtionẽ dominij quia recipiẽdo rem
ex cauſa pmutatõnis. confeſſus fuit tacite p=
mutantem fuiſſe dominũ. vt patet in. d. c. cuꝫ
venerabilis. ꝛ ibi no. an. x. colũ. v̉. oppono ꝙ
excipiens. ꝛ ibi hoc ꝓſequit̃ p tres colũnas.
Sed p̃dicta ꝓcedunt inter contrahentes ſiue
compmutãtes. an tamen quo ad tertiũ preiu=
dicet confitenti dicta tacita confeſſio dubium
eſt. poſſet dici ꝙ ſic de iure canonico ſm ꝙ eti
am abſenti ꝓdeſt cõfeſſio. vt no. ſ̃. §. ꝓximo.

Confeſſio facta in tormentis nõ p̃cedentib⁹ in=
dicijs ex quibus confitens torqueri potuerit.
non p̃iudicat confitenti etiam ſi in illa p⁹ tor=
turam pſeueret. vt ſingulariter no. bar. in. l.
penul. ff. de queſti. bal. dicit ꝙ p̃iudicat confi
tenti ſi in ea pſeueret. in. l. j. C. de confeſſis. ſꝫ
gloſe quas ꝓ ſe inducit non loquunt̃ quando
indicia nõ p̃ceſſerunt torturã.

Cõfitens ſe certã ſummã ex cauſa dotis vl' alia
recepiſſe. ſi poſtea apparet ꝙ poſt cõfeſſioneꝫ
fuit ei pars decima ſumme ſoluta p̃ſumit̃ pl⁹
non habuiſſe. ideo vltra illam partẽ non tene
tur niſi appareat illam partem fuiſſe datam ꝓ
reſta ꝛ ꝓ completa ſolutõne. no. bar. C. man=
dati. l. ab anaſtaſio. ad finem.

Confeſſio facta in vltima volũtate an valeat ꝛ
ꝓbet in p̃iudicium cõfitentis ꝛ heredis ꝛ etiã
tertij. vide an. in. c. fi. de ſucceſ. ab inteſ. v̉. vl=
timo eſt videndũ. ꝛ. v̉. quãdo v̉ba enunciãt̃ i
inſtrumẽto. ꝛ in. c. ſi cautio. de fi. inſtru. v̉. ali
us eſt effectus. ꝛ p bar. in. l. cum q̃s decedens
v̉. codicillus. ꝛ. §. ticia. de le. iij. ꝛ p cy. ꝛ bal.
C. de non nu. pe. l. generalit̃. vide. ſ̃. §. cõfeſ=
ſione facta ꝓ abſente.

Confeſſio facta inter pſonas ꝓhibitas p̃ſumi=
tur facta in fraudem legis. non ſolum ſi fiat i
vltima voluntate. vt. l. qui teſtamentũ. ff. de
ꝓba. ſed etiam ſi fiat in contractu. vt. l. j. C. đ
na. li. ꝛ ita tenet bar. in. d. l. qui teſtamentũ. et
in. d. l. j. ꝛ de le. iij. l. cum quis decedens. §. ti=
cia. de vul. ꝛ pu. l. ſi ſis qui ex bonis. licet bal.
dicat contrarium in contractu in. d. l. ſi is qui
ex bonis.

Confeſſionem ſuam licet q̃s nõ poſſꝫ reuocare.
nec contra eam venire. poteſt tñ eaꝫ excuſare
ꝛ declarare. vt eſt caſus in. c. cuꝫ dilecti. đ ac.

Confiteri an videat̃ q̃ excipit. vide ſub verbo
exceptio. §. exceptõꝫ obijciẽs nõ vidꝛ ꝛc̃.

Confirmatio p̃ncipis p̃ſumitur ex certa
ſciẽtia facta quãdo in confirmatõne po
nitur tenor cõfirmati. etiã ſi in cõfirma=
tione adijciat̃ clauſula ſicut iuſte ꝛc̃. ꝛ tunc il=
la clauſula nõ ſtat conditionalit̃ ſed exponit̃
ſi ꝓ quia. p tex. de confirma vti. c. penul. ꝛ ibi
no. anthoniũ.

Confirmatio quando fit ex certa ſcientia cum
ſuppletõne defectuũ an ꝓpterea intelligatur
ſupplere defectus nedũ quo ad ſolennitatem
ſed etiam quo ad ſubſtantiã. vide ſub verbo.
gr̃a. §. gr̃a p quam papa ex certa ſcientia ꝛc̃.

Confirmatio eius quod nullũ eſt nihil operat̃
etiã ſi fiat ab eo qui dare poteſt. tex. eſt de fiđ
inſtru. c. inter dilectos. §. ceterum. Sed bar.
dicit ꝙ confirmans dat quãdo ip̃o iure nullũ
eſt cõfirmatum. ſecus ſi confirmat impfectum
quod non eſt ip̃o iure nullum vt electiõem. ſꝫ
ſi confirmat id quod eſt ip̃o iure validũ. tunc
ſi cõfirmans non potuit tollere cõfirmatũ non
dat. ideꝫ ſi tollere potuit ſed de nouo dare vo
luit. al's ſecus. ita no. bar. in. l. more al's eſt. l. ꝛ
quia. ff. de iuriſ. om. iu.

Confirmare videtur epiſcopus eligendo vl' cõ
ferendo quãdo ambe poteſtates in eo concur
runt. no. Ro. ꝯclu. cccc. xxij.

Confirmatio facta per papam de aliquo geſto
actu cuius tenor in confirmatione inſerit̃ pro
bat illum actum. licet ſcriptura original' eiuſ=
dem actus non ꝓducatur. quod eſt verũ qñ
ille actus erat p papam factus vt priuilegiuꝫ
vel indultum. ſecus ſi factus erat p aliuꝫ quia
tunc non ꝓbat ſine originali. niſi talis confir=
matio facta eſſet partibus p̃ſentibus vel voca
tis. vt no. hoſti. io. an. ꝛ an. in. c. penul. de cõ=
firma. vti. vel inutili.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Conſcientia diffinit̄ ſic. Conſcientia eſt cognitio ſiue ſcientia cuiuſlibet cordis ſuīꝑius quam nemo ſcit niſi ſolus de⁹ no. Ro. conclu. ccccxxiiij. ⁊ vide. ſ. verbo appellatio. §. appellari non poteſt ab his. et ſub ꝟo iudex. §. iudex cui cōmittit̄ vt in cauſa.

Conſilium licet ſit requirendū quando aliqꝭ tenet̄ aliqđ facere cum cōſilio. nō tamē eſt de neceſſitate ſequendum. no. glo. ⁊ io. an. de arbi. cum olim. ⁊ de elec. cū in veteri. nec refert an dicat̄ cuȝ cōſilio vel de cōſilio. no. io. an. in. d. c. cum olim. ⁊ an. de elec. cum in veteri. ⁊ bar. ff. de exerci. l. j. §. ſi pl'es. ⁊ vi. plene an. in. d. c. cū olim.

Conſiliū differt a conſenſu. vt nō. ne ſede vacā te. c. j. li. vj. in. glo. ſuꝑ ꝟbo aſſenſu ⁊ ſuꝑ verbo cum cōſilio.

Conſenſus capituli vel patroni vel alterius ſi requirit̄ in actu q̄ fit ab alio licet in illo actu nō iteruenerit. ſufficit ꝙ an̄ vel poſt interueniat. Ex hoc infert̄ ꝙ ceſſante conſenſu actus ꝓpter contemptum non redditur nullus ſed ꝑ ſententiā annullādus. no. ro. conclu. ccxcv. ⁊ vide conclu. clxx. fallit in electōe in qua defectus conſenſus alicui⁹ reddit eam nullā nec cōfirmat̄. licet poſtea ſuꝑueniat conſenſus. vt no. io. an. in. c. j. de re. ec. nō ali. li. vj. ſuꝑ glo. ſuper. in nouel. ⁊ vide fre. ī tractatu ꝑmutationū. q. xxx. vide pleniſſime per anth. in. c. cum cōſuetudinis. de ꝯſue. et vide ſub ꝟbo conſiliū. §. ij.

Conſenſus canonicorū etiā nō collegialiter preſtitus in receptōe alicuius canonici facit eum verū canonicū ſine alia electōe vel collatōne. ſm inno. vt no. Ro. cōclu. ccccxxij. ad finem.

Cōſentire videt̄ qui tacet in temporali cōceſſione non in ꝑpetua. no. glo. in. c. ij. de his que fiunt a p̄la. ⁊ de re. ec. nō alie. c. j. in glo. penult. li. vj. Vide io. an. in regula qui tacet. ⁊ de preſump. nonne vbi dicit cōtra bar. ⁊ cy. ⁊ Bal. C. ad vellei. ſi ſine. ⁊ bar. in. l. que dotis. ff. ſolu. matri.

Cōſentire videtur qui tacet ī actu ſibi vtili honorabili ⁊ meritorio ſecus in oneroſo. no. io. an. in regula is qui tacet. ⁊ inno. de elec. in geneſi. niſi in oneroſo eſſet factum tacētis al's adiunctū declarans cōſenſum. quo caſu etiaȝ in oneroſis q̄ tacet conſentit ⁊ iuri ſuo renūciat. vt in. c. ex ore. de his que fi. a p̄la. ⁊ no. bar. in tacente qui ſubſcribit vel ſigillat in. l. q̄ dotis ff. ſolu. matri. bal. in ti. an ma. ſuc. xxo'. in bū. c. ſi quis. in fine. colla. iij. Sed ī actu facto me abſente in mei fauorē vel p̄iudiciū. an eoipſo ꝙ ſcio ⁊ non contradico videar conſentire et approbare. vide bar. in. l. quo enim. ff. rem ratam haberi.

Conſequenti deſtructo deſtruit̄ antecedens. ff. de ſpon. l. oratio. ⁊ vide ſub ꝟbo lex. §. lex q̄ prohibet.

Conſeruator quis eſſe poteſt. vide đ offi. dele. c. j. ⁊ fi. li. vj. ⁊ in cle. ⁊ ſi p̄ncipal' de reſcriptis. in glo. ſuꝑ ꝟbo delegat⁹.

Conſortes litis qui dicantur. vide ſub ꝟbo ꝓcurator. §. ꝓcurator ſine mandato admittit̄ cum cautōne.

Conſtitutio. vide ſub ꝟbo lex. ꝑ totuȝ.

Conſuetudo poteſt operari ꝙ valeat diſpenſatio licet nō fuerit requiſitus conſenſus eius qui de iure requiri debeat. no. an. de iudi. c. at ſi clerici. §. de adulterijs. ꝟ. venio ad declarandum.

Conſuetudo non valet ſuꝑ eo de quo non pōt diſponi ꝑ legem. no. an. de iudi. clerici.

Conſuetudo multū operat̄ circa ius patronatus transferendū. no. Ro. conclu. ccccciij. i p̄ncipio.

Conſuetudo general' de qua multi doctores atteſtant̄ nō eſt ꝓbāda quaſi ſit notoria. vt no. mathe. in. c. relatū. ij. de teſta.

Conſuetudo tantū tpus requirit ad eam inducendā quantum requirit p̄ſcriptio ad preſcribendū. ⁊ in hoc nulla eſt differētia inter ꝯſuetudinem ⁊ p̄ſcriptōnem licet in alijs ſint multe differētie. igit̄ ſi conſuetudo tangit p̄uatos vl' eorum bona ⁊ non eſt contra ius. inducit̄ ſpacio decem annorū quia tāto tempe eorum bona p̄ſcribunt̄. ſed ſi tangit eccl'as vel earū bona. nō inducit̄ minori ſpacio. xl. an. quia tātū tpus requirit̄ in p̄ſcriptōe rerū ſuaȝ ſm Inno. vt no. Ro. ꝯclu. ccccxlj. v. colū.

Conſuetudo rationalis dicitur illa que non eſt contra ius. habet tamen aliam iuris approbationem ad quam inducendam requiritur ſpacium quadragita annorū ſm Inno. no. Ro. conclu. ccccxlj. v. colum. ſed illa que ē ſm ius p̄ſcribitur decennio. vt no. Ro. cōclu. cccxxx vide. j. §. conſuetudo ratōnalis valet. Conſuetudo ronal'

Conſuetudo licet non ſit contra ius tamen ſi ꝑ eam detrahit̄ in toto vel in parte iuri eccleſie vel eccleſiaſtice ꝑſone. non inducit̄ miori ſpacio. xl. annorū. no. Ro. conclu. ccccxlj. v. ⁊. vj colum.

Conſuetudo in eccleſia in qua eſt certus numerus ⁊ diſtinctio prebendarum videlicet maiores ⁊ minores ſed non eſt certus numer⁹ canonicorum per quem diſponitur ꝙ receptus in canonicum vltra numerum prebendarum et carens prebenda non poteſt optare maiorem ſed dūtaxat minorem p̄bendam valet ⁊ tenet no. Ro. conclu. ccxxiij.

Conſuetudo ꝑ quā diſponit̄ ꝙ hūs ſiue optās minorē p̄bendam in eccleſia vbi ſunt maiores

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ minores prebende poſſit poſtea iuxta ordi=
nem ſue receptõnis optare maiorem cū vaca=
bit. valet ꝛ tenet. no. Ro. ꝯclu. ccxxiij.
Conſuetudo ꝑ quam diſponit̃ ꝙ habẽs mino
rem p̄bendam poſſit optare maiorem preben
dam cum vacabit non operat̃. quia hñs maio
rem poteſt obtinere minorem quia de minori
licet aſcendere ſed de maiori ad minorem non
licet deſcendere ſm io. mo. ſed io. an. contra=
rium tenet. vt ſ. no. Ro. conclu. ccxxiij.
Conſuetudo optandi nõ poteſt introduci in ec
cleſia in qua nõ eſt numerus canonicoꝝ nec
diſtinctio p̄bendarū. quia tunc p̄benda vaca
re non poteſt. idem ſi in eccl'a eſt numer⁹ cano
nicorū ſed non eſt numerus neq; diſtinctio p̄
bendarum. ꝛ idem ſi eſt numerus p̄bendarū
correſpondẽs numero canonicatuū ꝛ canoni=
corum ſed ipe p̄bende nõ ſunt diſtincte. ꝛ per
officiales capituli bona adminiſtrant̃. ꝛ cuili
bet canonico ſua equalis portio fructuū dat̃.
ꝛ iſte ꝓprio vocabulo appellant̃ portiones ꝛ
non p̄bende. ſecus ſi capitulū ꝑ officiales non
admiſtrat. ſed ꝑ ſeip̄m bona capituli ad tpus
diuidit ꝛ cuilibet canonicorū partem in p̄ben
dam aſſignat ꝛ elapſo tempe reducunt̃ bona
in cõmuni ꝛ fit noua eorū diuiſio. tunc em̄ po
teſt induci conſuetudo optãdi partẽ in p̄ben=
dam defuncto aſſignatã. ꝛ talis cõſuetudo in=
ducitur decennio. vt no. Ro. conclu. ccccxlj.
in p̄ncipio.
Conſuetudo optandi poteſt induci in eccleſia
in qua eſt certus numerus canonicoꝝ ꝛ cer=
tus numerus ꝛ diſtinctio p̄bendarū q̄ actuali
ter ſunt diſtincte a dote ꝛ fundatõe alteri⁹ ita
ꝙ quelibet p̄benda ſit domina dotis ſue. ſed di
cta conſuetudo non poteſt induci minori ſpa=
cio. xl. annorū. qꝛ eſt cõtra ius ſcriptū ꝙ quis
ſine facto ſupioris acquirat canonicū titulū
in beneficio. ſed ſi p̄bende nõ eſſent ab earū fū
datõne diſtincte nec eſſet domina q̄libet dotis
ſue ſed capitulū bona cõmunia eorū ad tẽpus
diuideret ꝛ cuilibet canonico partem aſſig̃ret
ita ꝙ tempe elapſo bona reuerterẽt̃ in cõmu=
ni ꝛ fiat noua eorū diuiſio. tunc cõſuetudo op
tandi tales p̄bendas ꝑ capitulum aſſignatas
induceret̃ ſpacio. x. dieꝝ. quia non eſt contra
ius cum titulus non mutet̃. ꝛ inter tales p̄bẽ=
das non ſunt tituli beneficiales nec fit actual'
diuiſio ſed dūtaxat fit ꝓut in mera temporali
tate conſiſtit. vt no. Ro. cõclu. ccccxlj. ij. ꝛ. iij
colū. ſed an. aliter loquit̃. vt in. §. q̄ ſtati ſeq̃t
Conſuetudo optandi inducit̃ decennio patiẽ=
te ꝛ tacite conſentiẽte epiſcopo vt ſi in eccleſia
cathedrali ſciente epiſcopo plures ſint optate
p̄bende quia quod poteſt expreſſe ſtatuere po
teſt ex lapſu decennij tacite conſentire. ſed ſi ſi

at optio ignorante epiſcopo. non induceretur
conſuetudo valida niſi ſpacio. xl. annoꝝ. ex
quorū lapſu p̄ſumitur ſciẽtia ꝛ tacitus cõſen=
ſus ſupioris. nec poteſt in p̄mo caſu conſuetu
do decennio induci. cum ſit contra ius ſcriptū
ꝙ beneficium auctoritate ꝓpria ſine canonica
inſtitutõe quis obtineat. quia imo auctorita=
te ſupioris ſcientis ꝛ tacite cõſentientis et vo=
lentis ꝙ optio habeat vim collatõnis. quod
poteſt ordinarius facere ex quo ad eum perti
net collatio. ꝛ ſic nulli p̄iudicium facit. nec eſt
contra ius ſed nouum modū iuri cõmuni ad=
dit. nec ius cõmūe requirit ꝙ expreſſe fiat col=
latio ꝓ forma ſed ſufficit tacite fieri. ꝛ tacitus
conſenſus vim collatõnis habet. vt no. fre. de
hoc tacito cõſenſu in tractatu ꝑmuta. q. xxvij
ꝛ Ro. conclu. ccccxxij. Et p̄dicta colligunt̃ ex
notatis ꝑ an. de conſue. c. fi. xxvj. colū. ℣. con
clude. ꝛ in penul. colū. vbi alle. io. an. qui de
p̄miſſis loquit̃ in. e. c. in. iij. membro ſūme ſue
℣. ſub hoc membro. ꝛ in antepenul. ꝛ pnl't. q.
eiuſdem mẽbri. ꝛ eadem auctoritate q̄ optãs
nouum beneficiū acq̃rit. eadẽ auctoritate an=
tiquū dimittit. ꝛ ſic nõ ꝓpria auctoritate anti
que p̄bende renūciat. ſed auctoritate ſupiori
ꝑ ſtatutū conceſſa. ꝛ ſic non obuiat de renū. c.
quod in dubijs. ꝛ. c. ammouet. nec obſtat ſi di
catur ꝙ ꝑ hoc datur ius ad vacatura contra
conciliū lateraneñ. ꝛ ſic videt̃ cõtra ius quia
conciliū dūtaxat ꝓhibet quando ex ſpeciali
diſpoſitõne homis tale ius datur non quãdo
ex generali diſpoſitõne legis ſiue ſtatuti. qꝛ hͦ
nõ eſt ꝓhibitum. vt no. idem an. de ꝯſti. cum
m. xvj. colum. ℣. venio ad tertium notabile.
Sed Rota aliter dicit vt. s. §. pxi. p̄cedenti.
ꝛ opinio Rote eſt verior. qꝛ epiſcopus nec ꝑ
expreſſum nec ꝑ tacitum conſenſum põt dare
ius ad vacatura. vt in. d. c. conſtitutus. et. c.
fi. de conceſ. p̄ben. ſed opinio an. poteſt ſalua
ri in optione que in mera temporalitate conſi
ſtit de qua loquitur glo. quam allegat in. c. fi.
de conſue. li. vj. in glo. iij.
Cõſuetudo ꝛ ſtatutum optandi ꝓcedunt a pa
ri. quia ſicut facultas optandi dat̃ ꝑ cõſuetu=
dinem ita ꝛ ꝑ ſtatutum. vt no. de conſue. c. fi.
li. vj. in glo. iij. in fine. ꝛ poteſt epiſcopus face
re ſtatutum de optando. no. an. de conſue. c. fi
na. xxvj. colum. ℣. conclude. quod indubitan
ter puto verū quãdo ſtatutū fit de optandis
beneficijs ad collatõnem epiſcopi ſpectãtib⁹.
ſecus putarem in alijs. ne facto epiſcopi ius a
liorū ledatur. An aūt valeat ſtatutū aliorū in=
feriorū ſup beneficijs optandis ad eoꝝ colla=
tionẽ ſpectãtib⁹ ſine auc̃te ep̄i factū. ꝛ ſimilit̃
an in eccleſijs ipoꝝ inferioꝝ iducat̃ ꝯſuetudo
optãdi ex lapſu decẽnij. dubium eſt quia licet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nulli niſi ſibiipſis tales inferiores ꝑiudicent. tamē vide ꝙ ſine auctoritate epi vel alteri⁹ ſuperioris ſui nō poſſunt tale ſtatutū facere. et cōſequenť nec cōſuetudinem inducere. imo ⁊ contra epūm taliter ſtatuentē facit. qꝛ nedum ſibi ſed etiā ſucceſſori in collatōe ꝑiudicat niſi dicať ꝙ ſucceſſor poterit ſtatutū reuocare. qꝺ ꝓcederet qñ ſolus epiſcopus ſtatuiſſet. ſecus ſi cū conſenſu capituli quia tunc ſine cōtrario conſenſu capituli reuocari non poſſit cogitab nam ⁊ ꝑ ſtatutum ꝑdictū fit ꝑiudicium pape ad quem ſolū ſpectat dare ius ad vacatura. ⁊ ſic deciſio rote melius ponderat ꝙ̄ an. ꝑ tex. c. conſtitutus. de ꝯceſ. ꝑben. licet rota illuz textum non alleget.

Conſuetudo optandi nō hꝫ locū in beneficijs q̄ ſunt de iure patronatus. no. fre. de ſenis conſili. lxij.

Cōſuetudo optādi nō hꝫ locum in beneficijs reſeruatis. no. Ro. conclu. xxiiij. nec in beneficijs q̄ ꝑmutantur. no. fre. in tractatu ꝑmuta. q. xxiiij. ⁊ in conſilio. lxij. licet lap. ab. aliť in q̄dam diſputatōe ibi diſtinguat. ⁊ limitat dictū fre. in ꝑmutatōne facta motu ꝓꝑo. vel etiā ad inſtantiā partis ſm fauorem iuris canonici. ſec⁹ ſi in fauorem iuris ꝑuati ipoꝝ ꝑmutantium.

Conſuetudo optādi ſicut nō pōt fieri de beneficijs eius q̄ in curia deceſſit. ita nec de groſſis fructibus quos idem defunct⁹ optinebat etiā ſi ad capitulū redirent. no. Ro. ꝯclu. xxviij.

Cōſuetudo optādi vigens in aliq̄ eccľa tolliť. ſiue verius differť qñ papa mandat in eadem eccľa alicui ꝓuideri de ꝑma vacatura non obſtantibus ꝯſuetudinibus illius eccľe in cōtrarium q̄buſcunq̄. quod q̄liter intelligať. vide Ro. conclu. ccxxviij.

Conſuetudo facit ſcripturā ꝑuatā haberi ꝓ publica. tex. eſt de fi. inſtru. cū dilectus. dat etiā iuriſdictōnem alꝯ non habenti. ⁊ facit illegitimum q̄ alꝯ eſt legitim⁹ ad ꝓmotiōeꝫ. ⁊ ecōtra facit legitimū qui alꝯ eſt illegitim⁹ ad mr̄imonium. vt no. glo. in. d. c. cum dilect⁹. ⁊ eſt tex. de arbi. cū dilecti. ⁊ vide ſb ꝟbo ſcꝑtura. i ꝑn.

Cōſuetudo an poterat poteſtatem dare legitimādi non habenti. vide ſub ꝟbo filius. §. filij legitimi.

Conſuetudo non valet ꝙ elect⁹ nō cōfirmatus admiſtret. no. glo. compoſ. ⁊ io. and. de ꝯſue. cum venerabil. ideꝫ videť velle inno. de elec. tranſmiſſa. ⁊ de cōceſ. ꝑben. ꝓpoſuit. vt ibi refert io. an. in ꝑn. ⁊ hoſti. in. d. c. trāſmiſſa. licet cōtrariuꝫ ſenſerit hoſti. in. c. quia nos. de ap. vt ibi refert io. an. ſꝫ ant. ꝑciſe tenet ꝙ n̄ valet ꝯſuetudo in. d. c. cum venerabil. ⁊. c. trāſmiſſa. ⁊ dicit ꝙ eſt caſus in. d. c. cū venerabil. idē tenet archi. de ꝑben. eum q̄. li. vj. ⁊ idē firmat ibi io. and. in nouel. licet autem nō valeat conſuetudo ꝙ non confirmatus adminiſtret. valet tamen conſuetudo ꝙ inſtallatio vel alius actus poſt electōnem habeat vim confirmatōnis. no. io. an. in addi. ſpe. de acti. ⁊ peti. §. ſuper petitionibus. ꝟ. ꝑ litteras. ⁊ ſi electus nō confirmatus adminiſtret. efficiť ineligibiľ ad beneficia. no. io. an. de elec. c. auaricie. li. vj. i glo. fi. in nouella.

Conſuetudo poteſt induci ex actib⁹ negatiuis qñ negatiua intellectualiter colligitur ex affirmatiuis actibus. no. an. de cle. coniuga. c. iohannes.

Conſuetudo excuſat a pena temporali non ab eterna ſiue gehennali. no. glo de tempo. orꝺ. c. ij. ⁊. iiij. di. c. deniq̄. Quod dixi de temporali. limita ſm quoſdam in pena imponēda ab homine. ſecus in pena que imponitur a canone. vt no. io. an. in. c. j. de treu. ⁊ pace. ſuꝑ. ij. glo. in fi.

Conſuetudo non excuſat a peccato quando q̄s contra legem ꝑceptoriam venit. ſecus ſi veniat contra legem nō ꝑceptoriam. vt no. io. an. i nouel. de treu. ⁊ pa. c. j. ſuꝑ. ij. glo. alꝯ|v. ⁊ vi de qꝺ no. ꝑ eū. ſuꝑ rubrica. de cōſue. in fi.

Conſuetudo poteſt diſpenſatōꝫ alꝯ inualidaꝫ validare. no. an. de iudi. at ſi clerici. §. de adulteris. ꝟ. venio ad declarandū.

Conſuetudo non valet ꝙ dentur diſtributōes quotidiane nō intereſſentibus diuinis. ⁊ ideꝫ de portionibus funeraliū. de cle. non reſi. c. j. li. vj. ⁊ no. glo. de reſcriptis. c. fi. e. li. licet lap. contrarium dicat ſeruari in ciuitate florentie. vt ipſe no. allegatione. xxxvj. ſed in allegatōe xliij. dicit ꝙ ſicut de iure non valet dicta conſuetudo ita ꝑ locum ab oppoſitis nō valet cōſuetudo ꝙ diſtributōnes ⁊ funerales portiones non dentur intereſſentibus diuinis.

Conſuetudo exigendi vectigalia ſiue gabellas non valet niſi tanto tēꝑe ſit ſuata ꝙ contrarij nō ſit memoria. no. cyn. in. l. ij. C. noua vecti. ⁊ bar. in. l. ſi publican⁹. ff. de publici. ⁊ eſt tex. in. c. ſuꝑ q̄buſdaꝫ. §. ꝑterea. de ꝟbo. ſig. ⁊ ſm illū tex. debent intelligi. l. imꝑatores. ff. de publici. ⁊. l. fi. C. no. vecti. ⁊ h̄ ꝓcedit etiā ſi princeps illā conſuetudinē ſciuerit cū ⁊ impoſitionem noui vectigalis ſibi ſpecialiter reſeruauerit ⁊ cuilibet alteri prohibuerit. ⁊ in hoc volūtatem ſuam declarauit. vt. l. j. C. no. vecti. preſumitur potius in illa voluntate perſeueraſſe q̄ꝫ conſuetudinem toleraſſe. niſi cōſuetudo ſeruata fuerit tanto tempore cuius contrarij nō ſit memoria. vt no. Bar. in repetitōne. l. vectigalia. C. no. vec. ⁊ idem eſt in oībus ꝑncipi reſeruatis in q̄bus non valet cōſuetudo niſi tāti tꝑis cuius ꝯtrarij nō ſit memoria. vt no. an. ꝺ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝯſue.c.fi.co.xxvj.ꝟ.ꝑ que puto. vide .ꝫ. ſb
ꝟbo pſcriptō.§.pſcribi an poteſt ius exigēdi
pedagiū.

Conſuetudo laicoꝝ nō ligat clericos. nec etiā
ꝓ eis valet qn̄ ſpecialit᷑ ⁊ expreſſe diſponit ꝺ
pſonis clericoꝝ vel de rebus eccl̄arum. no.
bar.in.l.j.C.de ſum. tri. ⁊ idem ſentit io. an.
in addi.ſpe.in ti.de conſti.idem ſentit an.i.c.
quod clericis. de fo.compe. Quid aūt de con
ſuetudine generali non exꝑmente pſonas nec
res eccl̄aſticas. vide plene ꝑ an.in.d.c.quod
clericis.⁊ ꝑ io.an.in regula ſine culpa.in.ij.q̄
ſtione pn̄cipali li.vj. vide ſub ꝟbo lex.§.lex i-
perialis.

Conſuetudo nō poteſt habilitare pſonam alꝰ
inabilem ad matrimoniū contrahendum ſed
econtra poteſt abilem inhabilitare ſm gloſaꝫ
vincē.⁊ goff.de conſang.⁊ affini.c.quod ſuꝑ
his.ſed tunc demū valet cōſuetudo inhabili-
tans abilem qn̄ habet ꝯcurſum iuris antiqui
licet correcti. vel qn̄ eius tranſgreſſio inducēt
ſcandalū ſm glo.in.c.ſuꝑ eo.de cogna ſpūali
Hoſti.aūt dicit ꝙ nulla conſuetudo pōt indu
cere aliquod impedimentū ne matrimoniū cō
trahat᷑. niſi ſit approbata ꝑ ius ſcriptū vł per
papā.ita no.ipē in.d.c.ſuꝑ eo.vł niſi eiꝰ trāſ-
greſſio induceret ſcandalū.vt no.ꝑ eū in d.c.
j.de cogna.ſpūali.ſecus vbi ſcandalū non im
minet.⁊ qui aliter ſoluit tācꝫ nō intelligēs of-
fendit.ita dicit ipē in.c.qđ dilecto.de cōſan.⁊
affi.ſed io.an.in.d.c.quod ſuꝑ his dic᷑ ꝙ opi.
vincē.⁊ goff.eſt vera in ꝯſuetudine ordinata
ad matrimoniū impediendū ne cōtrahat᷑.ſecꝰ
ſi ordinet᷑ ad matrimoniū iam ꝯtractum diri-
mendū. An.in.d.c.ſuꝑ eo diſtinguit aut con
ſuetudo ordinet᷑ vt impediat matrimoniū cō
trahendū.⁊ valet.aut vt dirimat iā cōtractū.
⁊ tunc ſi dirimat ad tempꝰ.pōt.ſi aūt dirimat
ꝑpetuo.nō poteſt.niſi concurſum iuris antiq̄
ſecū habeat ⁊ eius trāſgreſſio ſcandaluꝫ indu
cat.vel niſi ſit a iure vel a papa apꝓbata. Ad-
de qđ no.io.an.in.d.c.j.de ꝯiugi.ſuo vbi di
cit ꝙ nō valet cōſuetudo ꝙ vidue nō poſſunt
nubere niſi ꝓus cum dn̄o terre de aliquo ſe re-
dimant.dicit etiā in.c.ſtatutū.de hereti.li.vj
in nouel.ꝙ nō valet ſtatutū diſponēs quemli
bet ꝯtrahentē cū filiofamilias ſine ꝯſenſu pa
tris certā penā incurrere.licꝫ id nō firmet. ſed
h̄ firmat an.in.c.j.de ſpon.

Cōſuetudo ꝑticularis in certa eccl̄a ſuādā eſt.
licꝫ eccl̄a metropolitana vł alie circūuicie ec
cleſie eiuſdem ꝓuincie habeāt ꝯtrariā conſue
tudinem. ſed ſi in aliq̄ particulari eccl̄a nulla
eſt cōſuetudo. tenet᷑ illa eccl̄a ſuare conſuetu
dinem eccl̄e metropolitane.⁊ ſi in metropoli-
tana ceſſꝫ cōſuetudo.tenet᷑ ſuare ꝯſuetudinē
vigentem in alijs circūadiacentibus eccleſijs
no.hoſti.⁊ io.an.in.c.ſuꝑ eo.de cogna.ſpūa.
vide qđ no.de offi.archi.c.vl.in glo.fi.⁊ de e
lec.cū eccl̄a vulterana.⁊ de cenſi.ſuꝑ eo. ⁊ de
ꝯſue.cum olim.in tex.⁊ glo.

Cōſuetudo ratōnabilis valet ſꝫ irratōnabił nō
valet.⁊ licet q̄dam dicāt an ſit ratōnabilis vł
nō certam doctrinā dari nō poſſe ſed arbitriū
fore. veritas tamen eſt ꝙ illa dicit᷑ ratōnabił
q̄ eſt a iure approbata vel ſaltē non improba-
ta.⁊ tunc pſumitur rationabilis donec irratō
nabilitas detegat᷑.niſi eſſet cōtra ius q᷑ tūc p̄
ſumitur irratōnabilis donec ratōnabilis pro-
betur.ſm io.an.vt no.an.de conſue.c.fina.in
iij.⁊.iiij.colū.vide.ſ̄.§.conſuetudo ratōnabi
lis dicitur.

Conſuetudo cōtra ſubſtantiā actus non valet
q᷑ impoſſibilitatem continet.no.an.in.c.fi.de
cōſue.iiij.colum.

Conſuetudo irratōnabił licet ſm leges habeat
nomē ꝯſuetudinis.tn̄ ſm canones perdit illđ
nomē ⁊ appellat᷑ corruptela.no.an.in.c.fi. de
ꝯſue.carta.x.ꝟ.ex his concludit᷑ differētia cō
ſuetudinis.

Cōſuetudo pōt induci expſſo ⁊ tacito cōſenſu
⁊ ex ſcripto ⁊ nō ſcripto qn̄ illud agit᷑ ꝙ ꝯſue-
tudo inducat᷑.nō tn̄ inducit᷑ mumentaneo con
ſenſu ſꝫ aſſuefacto.⁊ h̄ verū in ꝯſuetudie vera
ſed ficta ⁊ intitulata pōt momentaneo induci
no.an.in.d.c.fi.de ꝯſue.v.colū.

Cōſuetudo an extēdat᷑ de vna re vel pſona ad
aliā vł de vno iure ad aliud. vide inno.io.an.
⁊ an.in.ca.fi.de offi.archidiaconi.⁊ de capel.
mona.c.dilectus. Aduerte tn̄ ꝙ ꝯſuetudo ex
tendit᷑ ad oppoſita ſm inno.vt no.an.de cen-
ſi.ꝑuenit.in fine.

Cōſuetudo differt a pſcriptōe q᷑ ꝯſuetudo ac-
q̄rit ius ꝯtra quēlibꝫ indifferēt᷑.pſcriptio aūt
ꝯtra ſingularē ⁊ ꝯtra pl̄es vt ꝯtra ſingulares
ſm cy. Itē finis ꝯſuetudīs eſt creare ius pub-
licū qđ appellat᷑ diſpoſitōes. finis pſcriptōis
eſt creare ⁊ q̄rere ius ꝑuatū qđ appellat᷑ di
ſpoſitū. Itē ꝯſuetudo ē ex pte eꝰ cui fauet ⁊ eꝰ
ꝯtra quē determinat᷑ ad certā pſonam. vł eti-
am ſi ex parte eius cui queritur ſit certa perſo
na vel locus.dummō ex parte eiꝰ contra quē
determinet᷑ ad omnes indifferent᷑ ⁊ nō ad plu
res vt ſinglos. vel etiā ecōuſo ſi ex pte eꝰ ꝯtra
quē determinet᷑ ad certa pſonam ſiue ad pl̄es ⁊
ſingulos.ſed ex parte eius cui querit᷑ eſt indif
ferens non determinata ad certam perſonam
preſcriptio ꝟo eſt que ex parte vtriuſcꝫ deter
minatur ad certam pſonam vel ſaltem deter-
minatur ad certā pſonam vel locū ex pte eius
cui queritur ſed ex parte eius contra queꝫ de
terminat᷑ ad plures vt ſingulos non indifferē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ter ad omnes. ⁊ p̄dicta per exempla declarat an. de conſue. c. fi. carta. ix. alias. viij. ꝟ. Petrus recitat. ⁊. ꝟ. dico ſubſtantialem. ⁊ licꝫ dictum ſit ꝙ cõſuetudo creet ius publicum. preſcriptio ꝑuatum. eſt tamen dare caſuꝫ in quo conſuetudo creat ius ꝑuatum. ⁊ tamen appellatur cõſuetudo non p̄ſcriptio. puta quando applicat̄ ad materiam que tempe non querit̄ nec ibi poteſt cadere p̄ſcriptio ex defectu req̄ſitorum ad p̄ſcriptõnem. no. an. de cenſi. peruenit. v. colū. ⁊. xiij. in p̄n.

Conſuetudo vt locū habeat oportet ꝙ ꝓcedat a tacito conſenſu habentis poteſtatē legis cõdende. no. an. de conſue. c. fi. x. carta. j. colū.

Conſuetudine p̄ſtationis longi vel longiſſimi tempis an producat̄ ⁊ acquirat̄ obligatio perſonalis ad annuam p̄ſtationem in futurū fiendam. vide ſub verbo p̄ſcriptio. §. p̄ſcriptione tanti tempis.

Conſuetudo ꝙ quis nõ ſit pluralis in prebēdiſ eſt laudabilis ⁊ ratõnabilis. vt no. inno. ⁊ io. an. in. c. fi. de cle. nõ reſi. ad finem.

Conſuetudo ꝙ canonicus nõ inſtallat᷒ non habeat vocem in capitulo valet. Item valet cõſuetudo ꝙ nullus canonicus habeat voceꝫ niſi habeat p̄bendam. Sed hoſti. dicit ꝯtrariū. vt no. an. in. c. cum. m. de conſti. vltima carta ꝟ. q̄. ro an hi.

Conſuetudo laicorū concernens fauoreꝫ eccleſiarum ⁊ laicorum valet ⁊ ligat clericos abſqꝫ alia ap ꝓbatõe pape. ſicut etiā valet lex imperatoris vel imperialis facta in fauorē eccleſiarum. Sed ſtatutū laicorū inferioruꝫ a p̄ncipe non valet nec ligat clericos niſi ꝑ papam ſpecialiter approbet̄. no. io. an. poſt hoſti. ⁊ ino. in. c. fi. de ſolu. licet Bar. aliter dicat in. l. j. C. de ſum. trini.

Conſuetudo iuriſdictõnem dare nõ poteſt inferiori p̄lato ab epiſcopo deponendi aliquē clericum. vt no. io. an. de fo. compe. cum contingat. ad fi. ⁊ de arbi. cum dilecti. ⁊. C. de emanci. l. j. ⁊ no. glo. ix. q. iij. cõqueſtus. ⁊ vide ibi archi.

Conſuetudo nõ requirit titulū ad p̄ſcribendū. ſecus in alijs p̄ſcriptionibus. vt no. inno. de cau. poſſeſ. cum eccl̄a. ⁊ io. an. poſt hoſti. de p̄ſcrip. cum olim.

Conſuetudo ꝙ vicarij eccl̄arum q̄ de iure dn̄t eſſe ꝑpetui fiāt tp̄ales ⁊ ad nutū amouibl̄es n̄ valet. vt in. c. j. de capel. mona. li. vj. ⁊ ibi no. glo. ſuꝑ ꝟbo conſuetudine. poſſit tn̄ illi tex. reſponderi ꝙ loquit̄ in vicario p̄ſentato ep̄o et ꝑ ip̄m inſtituto. qui nõ poteſt etiā ex conſuetudine reuocari ad nutum p̄ſentantis. ſec᷒ forte eſſet in vicario deputato ꝑ rectorē ⁊ non inſtituto ꝑ epiſcopū. quia talis ex conſuetudine poteſt reuocari ad nutum rectoris. vide ſb̄ ꝟbo. eccleſia. §. eccleſia ꝑochial̄ debet. ⁊ ꝙ valeat conſuetudo ſentit io. an. in regula qui cõtra iura. de re. iur̄. li. vj. in mercurialib᷒. ad fi.

Conſuetudo etiam cõtra legem inducit̄ ſpacio x. annorū de iure ciuili. vt no. glo. in. l. de quibus. ſuꝑ verbo inuenta. iuncta glo. fina. ff. de legi. ⁊ hoc tenet Bartho. in. l. ij. C. que ſit lõ. conſue. Et idem de iure canonico quando datur tacitus conſenſus eius qui poteſt illi iuri derogare. vt no. an. in. c. fi. de conſue. vij. carta. in. ij. colum. Iura autē canonica requirentia tempus. xl. annorū ad conſuetudinē inducendam cõtra ius cõmune. debēt intelligi qn̄ non adeſt cõſenſus eius qui habet poteſtateꝫ illud ius tollendi. vt qꝛ habens illam poteſtatem nõ fuit p̄ſens in loco conſuetudinis. ſecuſ ſi p̄ſens fuit. vt no. in. d. c. finali.

Conſuetudo autē ratõnabilis que nõ eſt ꝯtra ius. inducitur decennio etiā de iure canonico vt no. io. an. in. c. fi. de cõſue. li. vj. in glo. iij.

Conſuetudo ꝙ epiſcopus ſolus ſine cap̄lo põt res eccleſie alienare non valet. vt no. glo. ⁊ inno. in. c. cum cauſa. de re iudi. ⁊ io. an. poſt hoſti. in. c. romana. ad finem. de ap. ſuper glo. p̄ſcripta. li. vj. in nouel. ⁊ idem no. bar. in autē. hoc ius. ꝟ. tertio dicebam. C. de ſacroſan. eccleſijs.

Conſuetudine induci non poteſt ꝙ epiſcopus ſine conſenſu capituli poſſit vnam eccleſiam alteri vnire vel rem eccleſie vnius etiā in cauſa licita alienare. vt no. ſuꝑ verbo. epiſcopus. §. poteſt epiſcopus cū conſenſu. ⁊. §. epiſcopus nõ poteſt p̄ſcribere.

Continentia cauſe non debet diuidi ſed coram eodem iudice agitari. ⁊ quādo dicatur eſſe continentia cauſe. vid̄ tex. glo. cy. bartho. ⁊ bald. in. l. nulli. C. de iudic̄. quod limitat an. in. c. fi. de iudi. ꝟ. oppono. et glo. j. de cau. poſſeſ. ⁊ ꝓpri. c. j. in vltia oppoſitõe. ⁊ de ſeq̄ſ. poſſeſ. ⁊ fruc. c. j.

Continue. q̄liter hoc ꝟbum intelligēdū ſit. vide ſub ꝟbo p̄ſens.

Contra. ad quid teneat̄ q̄ ꝓmiſit vel iurauit nõ facere ꝯtra aliquē. vide ꝑ an. in. c. petitio. de iureiurādo.

Contrariorū vno ſolo poſito reliquū remouet̄. ff. de ꝟ. ob. l. hec ꝟba ille. ⁊. C. de teſta. l. nõ codicillū. ⁊. ff. de diuor. l. fi. §. finali.

Contumax dicit̄ ille q̄ citatus cõparuit ſed illicentiat᷒ receſſit. ⁊ tal̄ põt dici nõ ſolum ver᷒ ſꝫ etiā maifeſt᷒ ꝯtumax quia talia iudicialia non poſſunt eſſe non manifeſta. no. an. de iudi. c. j. ꝟ. nota citatum. Fictus contumax dicit̄ qꝛ citatus ꝑ edictuꝫ non

comparuit.no.Ro.cõclu.cccxlix. Contrariũ tenet bar.in hoc vltimo.C.quomõ ⁊ quãdo. l.ea que. Et quis dicať verus cõtumax vel fictus. vide plene ꝑ glo.in cle.j.de dolo ⁊ con. ⁊ bar.in.l.fi.ff.de in inte.reſti.⁊ vide.ſ. ꝟbo. actor.§.excõmunicatus eſt.

Contumax quãdo appellare poſſit. vide glo.i cle.j.de dolo ⁊ contu.⁊ ꝑ bar.in.l.fi.ff.de i in. reſti.⁊ vide.ſ.ꝟbo.appellatio.

Contumacia tanto maior videť quãto ex minori ſurgit ſm io.an.vt no.an.de iudi. cum non ab homine.in fi.

Contumacia actoris nõ comparentis in termino quo fecit eum citari.puniť in eo ꝙ reuſ cõparens in termino poteſt petere edictum circũduci vel ſe abſolui ab inſtãtia iudicij. Si autem nec reus comparuit.tũc actore poſt terminum cõparente debet in cauſa ꝓcedi ꝯtra reũ ꝑ audientiã contradictarũ tanꝗ contra cõtumacem.licet em̃ neutro in termino adueniẽte circũducať edictũ quo ad illũ actuz ꝓ tunc in termino fiendũ.tamẽ poſt terminuz poteſt de nouo ad illũ actum ⁊ alios ꝓcedi ꝑ audiẽtiaz cõtra reum abſentẽ ſi citatus fuit ad totã cauſam vſqꝫ ad ſententiã incluſiue.no.Ro.ꝯclu. ccccxxviij. Et hoc habet locũ tam in citatõne homis ꝗ iuris.no Ro.cõclu.cxxviij.

Contumaci quãdoqꝫ interdiciť admĩſtratõ beneficij ꝓpter ſuſpitõz dilapidatõis.no.an.de iudi.c.j.penul.colum.ꝟ.oppono.cum glo.

Contumax nõ poteſt mulctari ex antiqua ꝯtumacia ad actũ mulcte imponẽde.no.an.de iudi.c.j.ꝟ.nota contumacem.

Contumax poteſt ꝑ iudicem ex officio puniri ⁊ mulctari etiam parte non petente. no.an. de iudi.c.j.ꝟ.q̃rto ꝙ in bis.

Contumax non poteſt criminaliter cõdemnari ad finem depoſitõis lite nõ conteſ. ⁊ nõ liquidata cauſa.ſecus ſi agatur ciuiliť ꝓpter nõ reſidentiã.no.an.de iudi.c.j.ꝟ.nota quinto in criminali.

Cõtumax nõ poteſt mulctari niſi de nouo citetur vt veniat ad ſe defendendũ. quia mulctari nõ debet.nec etiã poteſt cõtra eum ferri ſententia abſolutoria ab obſeruatõne iudicij ſine noua citatõne.ad circũductionem tamen edicti nõ eſt neceſſaria citatio. quia hoc eſt leuis vel nullius ꝑiudicij. ⁊ idem in ſentẽtia excommunicatõis ferenda cõtra contumacẽ.que nõ requirit nouam citatõnem ſicut nec ſententia cõdemnatõis expenſarũ. ⁊ aduerte ꝙ quãtuz ad excõmunicatõem ſufficit de cõtumacia cõſtare etiam aliť ꝗ ꝑ citatõem.ſed miſſio i poſſeſſionem nõ poteſt fieri contra cõtumacem ſi non eſt citatus ad actum miſſionis.niſi fuiſſet cõtumax in iudicis cõſpectu vt quãdo iudex iubet parti ꝙ litem cõteſteť ⁊ pars cõtumaciter recedit lite non conteſ.quo caſu poteſt ad miſſionem ꝓcedi ſine alia citatõne ſm Bar. vt no.an.de iudi.c.j.ꝟ.oppono q̃rto.

Contumax in nõ comparẽdo ſi agiť de federe matrimonij vel cõueniť de crimine notorio ⁊ famoſo.poteſt poſt annũ epiſcopatu ⁊ bñficio ꝑuari abſqꝫ alio iudicio. quia ꝑſeuerans per vnum annũ in contumacia habeť pro confeſſo de tali delicto. ⁊ ſi delictum eſt tale qđ ꝑuat ipo iure vt hereſis.erit poſt annũ ipo iure ꝑuatus. ⁊ vtroqꝫ caſu non auditur amplꝰ poſt annum ſuꝑ delicto quo ad beneficiũ vel bona ſed bene audiť ſi ſuꝑ delicto velit ſe defendere vt deponať.no.an.de iudi.c.j.penul.colũ.

Cõtumacia an ſit delictũ. vide cy.C.đ cri.ſtel. ſuꝑ rubri. ⁊ bar.in.l.omne delictũ.ff.de re milita. ⁊ in.l.ſi plures.ff.de adminiſ.tu. vbi etiã gloſa notat.

Conuentus ſiue collegiũ diciť vbi in eccleſia ſunt duo vel tres.in vno tm̃ retinetur ius collegij.no.glo.de elec. c.j.đ iure patrona.nobis.vbi ponit ſigna per que cognoſciť an eccleſia ſit cõuentualis. vide ſb ꝟbo.eccl̃a collegiata.§.prelatus. ⁊.§.eccleſia collegiata.

Conuerſus licet ſit laicus reſpectu profeſſionis.tamẽ non reſpectu habitꝰ. iõ conuerſi ꝑſone eccleſiaſtice reputãtur. no.de elec.ex co.in glo.fi.li.vj. ⁊ vide.ſ. verbo clericus.

Copia quãdo danda eſt.an debeat dari ſub autẽtica forma. vide.ſ. verbo appellatio.§.appellatio in cauſa beneficiali nõ deuoluit.

Copia iudiciorũ an ſit danda pti ꝑ iudicem. vide ſub ꝟbo.iudici.in ꝑn.

Copia libelli danda eſt reo expẽſis actoris. vt no.io.an.in cle.cauſam.de elect. ſuper verbo porrecto. ⁊ hoc tenet ibi pau.fran.de zabo.et an. ⁊ idem ſpecu.in ti.de libel.ob.§.j.ꝟ.actoris. Contrariũ tenet ange.in.l.j.§.edere.ff.đ eden.ꝟ.dicit eſſe capitulum.bar.dicit.ꝙ i aliquibus locis ſeruať ꝙ datur copia expenſis actoris.in aliquibus ſeruať ꝙ datur copia expenſis rei.ideo ſeruanda eſt cõſuetudo curie. vt ipe no.in auť. offerať de litis conteſ. Sed de rigore iuris debet reus recipe copiaz libelli ſuis expenſis. vt no.ꝑ cy. ⁊ bal.in.d. auten. offerať.

Copiam inſtrumentorũ in iudicio ꝓductorum non teneť ꝓducens dare ſuis expenſis aduerſario. vt no.ange.in.l.j.§.j.edere.ff.de eden. niſi eſſet inſtrumentũ mandati ꝓcuratoris qꝛ illius copiam teneť dare alteri parti expẽſis ipius ꝓducentis ne pars aduerſa graueť ex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

abſentia p̃ncipalis. vt no. Bar. in l. ij. §. defectum. ff. ex qui. cau. in poſſeſ. ea. quod intellige niſi p̃ncipalis eſſet talis q̃ non poſſet cõparere pſonaliter vt vniuerſitaſ. vt no. ange. in d. §. defectum.

Copia cuiuſlibet intimatõnis que fit pti ad fauorem intimãtis debet dari expenſis ipſius intimantis. vt no. io. an. in cle. cauſam. de elec. ſup ꝟbo porrecto. ⁊ idem tenet ibi pau. fran. de zabo. ⁊ an. licet genſ. ⁊ guil. dicãt ibi ꝯriũ.

Copia littere citatorie debet dari citato ſi illaʒ petit. ⁊ ſi non daꝛ non artaꝛ ad comparẽdũ. vt no. ſpe. in ti. de cita. §. iam de citatõe. ꝟ. h̃ aũt facto. qui ad hoc alle. de ꝓba. qm̃ contra ⁊. c. fi. Sed melius facit tex. quẽ ipſe nõ vidit in cle. cauſam. in fi. de elec. vbi eſt expreſſum ꝙ omnis intimatio que fit alicui vt arteꝛ ad aliquod agendũ nõ artat niſi littere q̃ intimatur detur copia ſi petaꝛ. Conſtat aũt ꝙ lr̃a citatoria debeat intimari ⁊ legi citato. vt dicit ſpe. in. d. §. iaʒ de cita. ꝟ. porro. ergo debʒ dari copia illius littere ſi petaꝛ tal's citatio nõ artat. hoc etiam ꝓbaꝛ ex p̃ncipio. d. cle. q̃ vult ꝙ appellatio intimeꝛ appellato. talis intimatio n̄ deuoluit cauſam nec artat appellatũ ad cõparendum niſi copia illius appellatõis deꝛ ſi petatur. Conſtat aũt ꝙ intimatio dicte appellatõnis habet vim citatõnis ad aliam curiaʒ. de elec. c. ſtatuim⁹. ⁊. c. cupientes. li. vj. ⁊ no. fran. de zabo. in. d. cle. in p̃n. q. xxvj. vbi ẽ expreſſum ꝙ citatio facta ꝑ litteras non artat citatum niſi deꝛ copia litterarũ ſi petaꝛ. ꝓ hoc facit ratio quia littere citatorie ideo p̃ſentantur citato vt ex earũ tenore poſſit ſe inſtruere de exceptõnibus ⁊ defenſionibus ſuis tã contra partem q̃ʒ cõtra iudicem. vt in. c. p̃terea. de dila. ⁊ no. ſpe. in. d. §. iam de citatõe. i p̃n. ergo illarũ litterarũ danda eſt copia petenti. alioq̃n non poſſit ſe inſtruere de defenſionib⁹ ſuis ⁊ conſequenꝛ denegareꝛ ſibi facultas defenſionis ꝯtra cle. paſtoral'.

Credere. quid importat hoc verbũ. vide ꝑ an. de p̃ſump. c. tertio loco.

Creditor an dicaꝛ poſſidere rem ſibi impigneratam. vide ſub verbo poſſeſſio. §. poſſidere dicitꝛ.

Criminalis cauſa que dicaꝛ. vide. s̃. ꝟbo ciuilis. ⁊ ĩ. ꝟbo delictum. §. delictũ differt.

Crimen an differat a delicto ⁊ a peccato. vide ſub ꝟbo delictum. §. delictum differt.

Culpam ex qua lucrũ ſentio non poſſũ alicui obijcere ad aliud q̃ʒ ad lucrũ conſequendum vel cõſecutum retinẽdum no bar. in. l. brauius. ff. de fideiuſſo.

Cum hec dictio quãdoqʒ ſumiꝛ ꝓ quãdo. quãdoqʒ ꝓ quia. ⁊ quãdoqʒ ꝓ quãuis. quãdoqʒ poniꝛ copulatiue. ⁊ tunc aut cõiungit acceſſorie vel eque p̃ncipaliꝛ. vi. an. de reſti. ſpo. in litteris. j. colũ. Sed nunq̃ʒ facit conditõʒ. vt no. s̃. ꝟbo conditio. §. cõditionalis ꝓmiſſio.

Cura qualiter accipiaꝛ. vide archi. de fi. preſ. c. j. li. vj. in. g. dic ꝙ cura. ⁊ per io. an. ⁊ anth. de cle. nõ reſi. in. c. qꝛ nonnulli. ⁊ de offi. archi. c. cum ſatis.

Curam animarũ habent de iure cõi tria beneficia. videlicet dignitas decanalis. archidiaconalis ⁊ eccl'a parrochialis. no. ꝑ glo. ⁊ an. de elec. c. cum in cunctis. §. inferiora. Idem in q̃libet dignitate p̃ncipali in eccl'a collegiata vel conuentuali. no. lap. c. cum in illis. de p̃bẽ. li. vj. Quod intellige quãdo collegiũ vel cõuentus eligit ſibi rectorem in p̃latum. no. Ro. cõclu. ccccxxxij. ad finem. Idem in quolibet p̃lato etiam inferiore epiſcopo. no. ꝑ glo. ⁊ an. de offi. or. cum ab eccleſiarũ.

Curata eccl'a ꝓprie dicitur que habʒ curã actu Illa aũt que habet curaʒ habitu dũtaxat. habetur ꝓ non curata ſaltem quo ad vitandam penam conſtitutionis de curata loquẽtis. no. io. an. de elec. licet canon. li. vj. in glo. ſed nunquid. Et hoſti. de cleri. non reſi. qꝛ nõnulli. ⁊ gen. in extraua. execrabilis. ſup ꝟbo bñficia. ⁊ pau. ⁊ an. in cle. ibi de offi. vica. Archi. tenʒ contrariũ. vt recitat. io. an. in. d. c. licet canon in nouel. ſup. d. glo. ſed nunq̃d. ⁊ ibi videtur io. an. ſtare in hac opinione. licet etiam hoc teneat inno. ⁊ io. cal. in. c. de multa. de p̃bend. ⁊ ſpe. in ti. de lega. §. videnduʒ. ꝟ. ſed queriꝛ quod beneficiũ. Fre. de ſenis teneꝛ contrariũ ſuo conſilio. lxxx.

Curata poteſt effici eccl'a de conſuetudine. no. io. an. de offi. ordi. c. conquerente. in ꝟbo recipiendo. ꝟ. ſiue aũt. ⁊ idem no. an. de cau. poſ. c. fi. xxvj. colũ. ꝟ. ex his deciditur.

Curatũ non diciꝛ beneficiũ ex eo ꝙ habeat baptiſmũ ⁊ criſma. no. hoſti. de cle. nõ reſi. quia nõnulli. ⁊ Fre de ſenis cõſilio. lxxx.

Cura poteſt ꝑ curatũ etiam inferiorẽ epo committi ⁊ delegari alteri ad tpus ſubſiſtente neceſſitate ⁊ iuſta cauſa. no. hoſtiẽ. ⁊ io. an. in. c. iij. de offi. archi. ⁊ idem no. io. an. in. c. cum eo de elec. li. vj. ſup ꝟbo ab eis. ⁊ ſup ꝟbo i diuinis. in nouel. imo etiã rector eccl'e curate q̃ nõ eſt p̃ſbyter poteſt alteri p̃ſbytero cure exercitium cõmittere. vt no. glo. in cle. j. de p̃ui. ſup verbo p̃ſbyter.

Cura parrochialis eccl'e que regiꝛ ꝑ vicarium ꝑpetuum diciꝛ eſſe non ſolũ penes vicarium vt in. c. fi. de offi. vica. ⁊ no. glo. in cle. duduʒ.

de ſepulturis. ſup verbo ſacerdotibus. ſʒ etiam eſt penes rectorem pncipalem. vt no. glo. in. c. ſup eo. de pben. li. vj. ⁊ no. io. an. in. c. ex poſuiſti. de preben. ⁊ genſ. in extraua. execrabilis. ſup vbo perpetuos. quod eſt verū quādo rector pcipit decimas. oblatōnes. ⁊ alios redditus eccleſie ⁊ vicario eſt certa portio aſſignata. vt no. an. in cle. j. de offi. vica. qn̄ autez cura agitur p vicariū temporalem. tunc cura ſpectat ad ipm vicarium ſm pau. vt no. fran. de zabo. in cle. j. in. v. pſentatos. de exceſſi. plato. Sed ⁊ tunc negari non poteſt quādo ſit etiam penes pncipalem rectorem qui maiorē iuriſdictōnem habet ſup vicariū temporalez q̄ ſup ppetuum. qꝛ temporalez remouere poteſt ſed nō ppetuū. ⁊ vide. j. § curatum beneficium obtinens.

Curatū beneficiū non poteſt cōferri niſi illi qui xxv. annum attigerit. de elec. c. cum in cūctis § inferiora. niſi cura talis beneficij regaꝛ p vicariū ppetuum. quia tunc poteſt conferri illi qui. xx. annū compleuit. vt eſt caſus in cle. ne in agro § ceterū. de ſtatu monachorum. et pdicta intellige in beneficio quod non eſt alteri vnitū. ſecus ſi ſit vnitum pbende. quia tunc ſufficit q ille cui confertur habeat etatez que ſufficiat ad pbendam. ratio eſt quia tunc bnficium curatū tanq̄ acceſſoriū ad pbendam ſequiꝛ naturam pbende que eſt pncipalis. et pbatur in. c. ſup eo. de pben. li. vj.

Curatū beneficiū obtinens teneꝛ infra annum a die monitōnis ſe facere ad ſacerdotiū pmoueri. alˀs poteſt puari p ſententiā. de elec. cum in cunctis § inferiora. Et ibi no. inno. ⁊ Jo. an. ſup verbo admoniti. ⁊ patet ibi in tex. in vbo remoueatur. ⁊ hoc quādo beneficiū non eſt eccl'a parrochialis. Si autē eſt prochialis puatur ipo iure ſine monitōe. niſi infra annū a die poſſeſſionis adepte pmotus ſit. de elec. licʒ canon. ⁊ cōmiſſa. li. vj. ⁊ hoc quādo eccleſia parrochialis non eſt collegiata. ſed ſi ē collegiata requiriꝛ monitio ad puatōʒ. vt patet i c. ſtatutum. e. ti. ⁊ li. ſecus ſi eſt conuentualis quia tunc monitio non requiriꝛ. vt eſt caſus i clemen. ne in agro § certerum. de ſta. mona. vide fre. de ſenis conſilio. lv. ⁊. lxxxvj. Et qd dixi annum incipe a die poſſeſſiōis adepte vl' monitōnis facte. intellige quando collatio facta fuit ei qui. xxv. annuʒ attingit. ſecˀ ſi fiat ei qui. xxiij. annum attingit quod eſſe poteſt quādo cura illius beneficij regitur per vicarium ppetuū. quo caſu ſufficit q ſe pmoueri faciat infra. xxv. annū. vt dicto § ceterū. Et pdicta intellige in beneficio curato alteri ānexo. ſecus ſi ſit annexum ſiue vnitū prebende. vel alteri bnficio nō curato. quia tunc non tenetur pbēdatus ſe aliquo tempe facere ad ſacerdotiū pmoueri cuʒ pbenda q̄ eſt beneficiū pncipale ſacerdotium nō requirat. vt pbatur in. c. ſup eo. de pben. li. vj. ⁊ videꝛ caſus in. c. extirpande § q̄ vo. e. ti. Et hoc verū quādo bnficium curatū vnitur acceſſorie ad aliō non curatū. ſecus ſi eque pncipaliter vniaꝛ. qꝛ tūc ſi eſt parrochial' eccleſia teneꝛ pmoueri. ⁊ habet locum. c. licet canon. quia puatur ipo iure ex non pmotōne licet non ſit monitus. ſi non eſt prochialis eccleſia requiriꝛ monitio ad puatōnem. ⁊ habet locum. c. cum in cunctis § inferiora. ſed pmo caſu quādo acceſſorie vnitur non teneꝛ pmoueri nec puaꝛ ex non pmotione. p tex. d. c. extirpande § qui vo. qui nō tollitur p. c. licet canō. vt no. io. an. in. d. c. licet canon. ſup verbo pſonaliter. ratō eſt quia tunc bnficium acceſſorie alteri vnitū. aſſumit naturam ⁊ cōſuetudinem illius cui vnitur. de ſta. mona. c. recolentes § fi. ⁊ no. glo. et etiam no. an. in. c. j. ne ſe. vacan. Et hanc differētiaʒ duorū caſuum circa puationē ponit lap. in. c. ſtatutum. de elec. li. vj. nec obſtat q pbendarius qui eſt rector eccleſie parrochial' ſibi vnite. dicaꝛ ratione illius eccleſie aliquam curaʒ habere. vt no. io. an. in. d. c. ſuper eo. quia illa non eſt cura fori penitential' ſed iudicial' ⁊ cōtentioſi. vt no. Joh. de lig. in. d. c. ſup eo. ⁊ talis cura non requirit ſacerdotium. vt no. frā. de zabo. in cle. j. de offi. vica. q. xx. ⁊ pbaꝛ ſic nam archi. habet curam animarū in foro contentioſo. vt in. c. j. de offi. archi. ⁊ de elec. dudum. ij § ſed cum in iure. ⁊ tamē in archidiacono non requiriꝛ q ſit ſacerdoſ ſed ſufficit q ſit diaconus. vt in. c. cum in cūctis § inferiora. de elec. Item talis cura non facit bnficiuʒ incompatibile cū alio curato fori penitential'. imo quo ad hoc habeꝛ p non curato. vt ē caſus in. d. c. ſup eo. ⁊ in extrauaganti. execrabilis. ad finem. vide omnino ſub vbo eccl'a § eccleſia prochialis ſi eſt. ⁊ vide. ſ. § cura parro.

Curator ad litem non teneꝛ facere inuētarium. no. Ro. conclu. xliij.

Curator teneꝛ ſatiſdare rem minoris ſaluā fore. alˀs non poteſt adminiſtrare niſi ſit datˀ in teſtamēto vel a iudice p inqſitōnem. C. d. tu. ⁊ cu. qui ſatiſdare non debent. l. j. ⁊. ij. ſed hodie etiam datus p inquiſitōem ſatiſdat. vt dicit glo. in. d. l. j. quod eſt verū ſi daꝛ a defenſore vel magiſtratu ciuitatis. ſecus ſi a pſide. vt no. glo. in auten. vt hi qui obli. habe. perhi. res minorum § penl'. colla. vj. ⁊ hoc tenet bar. in. d. l. j. C. de tu. ⁊ cu. qui ſatiſda. nō de. ⁊ idem tenet azo in ſumma. e. ti. vide Bar. et bal. in. l. ſi nemo. ij § hoc edictum. ff. de teſta. tu. vbi idem tenet quod dictū eſt.